Megillah

מגילה مشهدی

Published by the
Mashadi Youth Committee

Year 14, Number 60

Nisan - Iyar 5758, April 1998

Megillah
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road
Great Neck, N.Y. 11021

Megillah-60
Mr. & Mrs. Mehran Etessami
28 GILCHREST RD.#2N
GREAT NECK, NY 11021

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7

Time Value

Editorial

Strengthening Zionism in the Community As Israel Turns Fifty

By: Farrokh Dilmanian, Ph.D.

Among the generations of Jews that lived in the last two thousand years, our generation has had the special "*z'khut*" ("privilege") of seeing in many ways the materialization of Zionistic ideals. We either saw the establishment of the State of Israel, or saw Israel in its very early years. We saw Israel's growth as a result of the return of the Diaspora Jews ("*kibuz galuyot*"); we saw Israel's successes in wars imposed by its neighbors; we saw the growth of its land as well as the unification of Jerusalem; we saw Israel's economic, cultural and social development.

And now, we also have the *z'khut* of witnessing Israel's Fiftieth ("*yovel*") Anniversary. My personal hope is that I will also be able to see in my lifetime the establishment of a comprehensive peace between Israel and the Palestinians; and my prayer is that the peace will happen even if I do not get to witness it.

The need for fortifying the concepts of Zionism among the community's youngsters was felt with the assassination of Israel's late Prime Minister Yitzhak Rabin in November of 1995. The issue was discussed by the Central Board and by the Youth Committee, and plans were initiated to fortify Zionistic programs in both these organizations. Collaboration between these two sub-committees can produce valuable Zionistic programs for our youth. I would like to mention that the Youth Committee's Israel Trip, which is currently its main Zionistic program, is extremely successful, and I would like to take this opportunity to say "*khazak ve baruch*" to its provider and its organizers.

The occasion of Israel's Fiftieth Anniversary is a unique opportunity for our community to expand its Zionistic programs. The atmosphere of celebrations and joy that is felt among us gives an additional justification for such an initiative. Our children and youth will benefit from Zionistic educational programs in the community, mainly because those who study in Jewish schools or in public schools will both enjoy the programs and identify with the ideals behind them. In fact, such programs should exemplify to both of these groups that they have much more in common in terms of their ideology than they may think.

As we celebrate this great occasion together with the entire Jewish Nation, we should remember that it offers a great opportunity to excite Zionistic feelings in our children and our youth. At the time that joyous birthday affections are pouring to Israel from Jews around the world, we can fill the hearts of our youngsters with greater measures of love for our homeland. Such affection will not only be a source of joy, but will also strengthen their senses of Jewish identity and Jewish pride.

ISRAEL 50

Happy Birthday, Israel!

On the occasion of the Fiftieth Anniversary of the State of Israel, the editorial staff of Megillah and the Mashadi Youth Committee send warmest wishes to the Jewish family across the world and especially in Israel.

As we celebrate the realization of our age-old religious and national dream, we focus on what lies ahead. Let the joyous spirit of this year's celebrations mark the way for the next fifty years. May peace and harmony flourish in our homeland and throughout the world.

Central Board Report

By: Edward Nassimi

New Synagogue Opened

The primary focus of the Central Board and the board of the Meshedi Jewish Community of Great Neck in the last few months was to finish the new Synagogue in Great Neck and to prepare for the grand opening and the management of the new facility.

Until the end of their term in November of 1998, all important matters regarding the new Synagogue will be jointly governed by the Central Board and the Board of the Meshedi Jewish Community of Great Neck.

1. Construction

Construction was focused on finishing all of the items required to obtain the temporary certificate of occupancy including all safety measures, etc. Exterior work, such as landscaping, as well as many interior decorative items will be finished after the opening of the Synagogue.

2. Grand Opening Ceremony

On Sunday, March 8, the Grand Opening ceremony for the Synagogue was held with almost 2,000 community members attending. The ceremony began with a *Misheberakh* for the community by Rabbi Ben-Haim. Several speeches by members of the Central Board and the Construction Committee provided a brief history of the facility, a thanks to the many community members who helped make the project happen, an overview of certain features of the building, a Summary Financial Report, as well as the intentions of the Central Board for the new Synagogue. In a special ceremony, the principal founders of the Synagogue were honored. Sixteen Torahs were carried into the building and Mezuzahs were affixed to the main entrances and some of main rooms in the building. All these items were auctioned and $275,000 was raised in the lively auction. The remaining Mezuzahs shall be auctioned and affixed at a later date to be announced.

The Mayor and the Building Commissioner of the Village of Great Neck paid a visit and addressed the community which welcomed them enthusiastically.

3. Management Of The Synagogue

The following Board members were elected to form the Management Committee of the new Synagogue (listed in alphabetical order):

Messrs. Michael Dilamani, Nasser Haghighat, Ben Hakimian, Fatollah Hematian, David Hezghia, Bahram Kamali, Edward Nassimi and Jamshid Zar.

Mr. Moti Kohanim was appointed as Khazan and upon obtaining of his rabbinical license (SMICHA) as Acting Rabbi of the Synagogue.

The following community members were appointed as Gabbayim of the Main Sanctuary: Messrs. Ebrahim Aziz, Moti Kohanim, Yousef Livi, Yossi Namdar, Isaac Etessami

4. Additional Minyans

In addition to the Minyan in the Main Sanctuary, two other Minyans were established. The Small (weekday) Sanctuary Minyan is targeted for young adults (married and single). On the classroom level, a Youth Minyan targeted primarily for teenagers is run by the same group which managed the Youth Minyan at Colbeh.

5. Rules & Regulations

A set of regulations was established by the Management Committee and the *gabbayim* providing rules for *shirah*, distribution of *aliahs*, food service and other matters. The purpose of these rules was to ensure an orderly and proper atmosphere in the new Synagogue.

6. Gymnasium

A Central Board representative, (Mr. Cyrus Elian), together with a group from the Youth Committee and other interested youth, established a detailed program for the use of the Gymnasium which is scheduled to begin in the month of April.

7. Additional Property & Separation Of Parking Lot

Plans were filed with the Village to incorporate the two additional houses being purchased with the Synagogue property and to separate the interior parking lot which would by closed on the Shabbat. In a previous meeting with the Mayor and Building Committee of the Village of Great Neck, the underlying reason for these applications and the need for the temporary partitions, which have been established, were explained.

8. Financial Matters

The Central Board has begun to repay the bank loan that was taken out for the construction of the new Synagogue. Monthly payments are scheduled for the next six months. Continued financial assistance by the community is needed to fulfill the remaining obligations to the bank and the contractors.

In This Issue:

Article	Page
Editorial: ... Israel Turns Fifty	1
Central Board Report	2
Sisterhood Report	4
Youth Committee Report	5
Community News	9
Mazal Tov	10
Grand Opening of New Synagogue	12
Israel: Half a Century of Independence	18
Israel: The Fifty Years to Come	24
Israel Secret Wars - The Samson Option	26
Peace in Our Hearts...	27
The Golan Heights	28
A Highlight in Our Homeland	29
Israel at Fifty - A Historical Picture Book	30-36
The Do's and Don'ts of Discipline	37
Money Matters: Casino Gambling...	38
What Would Be Without It	39
Farsi Classes	40
Love, Dating & Marriage	41
Always Dreaded Fear	42
David's Time Tunnel	43
Fake Letters to the Fake Editor	44
Fake Questionnaire	45
In Reply: Our Policy on Anonymous Letters	46
Modern Orthodox Education...	47
Reply to "Sign of the Dove"	48

Cover Photographs: - *"The Rebirth of Israel" - by Salvador Dali*
- *Scenes from the Grand Opening of the Community's New Synagogue in Great Neck*

Inside Cover: - *Community Bar Mitzvah Ceremony, November 1997*

A NOTE ON THE SEATING ASSIGNMENTS

The seating assignments for the Mashadi Jewish Center of Great Neck, has created as expected, some grievances and concerns with a number of respected members of our community who were hurt and offended. We feel a lot of the grievances and pain has been created due to false rumors and a lack of information regarding the procedures guiding the seating assignments.

In an effort to provide a better explanation regarding the seating assignments, the Central Board and the Synagogue Board, would like to bring the following facts to your attention.

1. The primary reason to have seating assignments for the new Synagogue was to prevent conflicts between community members and an uncontrolled rush early in the morning to occupy the seats
2. A substantial part of the seating was assigned permanently due to seniority or a history of community service. Orderly seating would provide respect for these community members. This was our primary concern.
3. Other seats were assigned to major donors as a token of appreciation, for their financial support in this project. It is not true that the seats were "sold" and it was never intended to be interpreted as a "separation of classes". Such a notion is unfair. As a matter of fact, many donors were assigned seats in the middle or back rows and many seats in the front rows were assigned to elderly community members. Entire rows of unassigned seats were left open in the front, back and side aisles.
4. Quite a few people are sitting in seats for which they have not been assigned. They simply decided to occupy those seats.
5. Some major contributors requested that one of their seats be assigned to a friend or a relative. In many cases, this was done confidentially.
6. We were certainly aware of the sensitivities of the seating assignments but we felt it would be better to have grievances directed to us rather than have clashes between community members at the opening. We had to pick between a bad and a worse situation and we picked the better of the two.
7. We must all realize that ultimately, the real reason for this frustration is the high demand for and short supply of fixed seats. We have tried to alleviate this situation by providing loose seating as much as possible. We are confident that the situation is settling down to the better and that day by day the community will leave this issue behind and move on to other more important issues.
8. The cards issued were only a personal note and were not intended to be flashed around as a badge of honor. We cordially request all members to treat each other with respect and understanding.

The Central Board regrets if this seating procedure and certain incidents, have left a bad after taste with some community members and apologize for any mistakes that have been made. We wish a better choice had existed.

Central Board

Megillah

מגילה مشيد

Megillah is published quarterly by
Mashadi Youth Committee
a non-profit organization, affiliated with
United Mashadi Jewish Community of America
91 Cutter Mill Road
Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443
Fax: (516) 829-2822

Staff in alphabetical order:

Contributing Editors:
Yousef Davoudzadeh
Michel Dilamani
Behnaz Dilmanian
Behrouz Dilmanian
Farrokh Dilmanian, Ph.D.
Mehran Etessami
Payam Hakimi
Natascha Nassimi

Contributing Writers:
Heshmat Bassali, Nora Ebrani,
Bernard Livi, Robert Livi,
Yaghoub Mardkhai, Vida Nabavian

Art Director:
Robert Mardca

Managing Editors:
Behnaz Dilmanian
Natascha Nassimi

Fake Letters Column:
Mehran Bassali

Subscription Mailing List:
Shahab and Shiva Etessami

Advertisements:
Behnaz Dilmanian

Treasurer:
Tony Carmili

Production & Distribution:
Afshin Bassali, Robert Bassali,
Lloyd Ebrani, Mitch Hakimian,
Farshad Rahmanan, Nahal Nassimian

Megillah Subcommittee Directors:
Payam Hakimi, Nahal Nassimian

Advertising space is sold to cover part of the cost of Megillah's publication. Megillah is not responsible for the validity of Kashrut claims of advertisers.

Printed in the U.S.A.

Sisterhood Report

By: Anna Carmili

Community Bar Mitzvah 1997

On Sunday, November 9, 1997, our annual community Bar Mitzvah was held at the Shaare Tova Ballroom. Twenty boys and their families and friends celebrated this very special event in their lives. The guests spent an evening with great food, great music, lots of fun and non-stop dancing. The program included a short presentation by the boys, a speech by Mr. Nassim Bassalian, a prayer for the boys by Rabbi Ben Haim, the candle lighting ceremony and the presentation of gifts to the Bar-Mitzvah boys.

This year's participants were: Tony Aziz, Adam Bassalali, Arash Bassal, Shawn Behnam, Joey Cohen, Steven Ebrani, Neal Hakimi, Nikki Hakimian, Jackie Hakimian, Rodney Kamali, Jonathan Kashanian, Joseph Kashimallak, Simon Livi, Benjamin Livian, Nathan Livian, Moshe Mashiach, Alex Moheban, Ilan Nassimi, Jason Rahimi, Michael Zar and Jonathan Zaboulani.

The celebrations continued on the Saturday after the party at the Shaare Tova Synagogue. With the participation of their family, friends and the entire congregation, the boys had their "*Sheerah.*" With tremendous applause, singing, laughter, prayers and blessings, they were officially introduced to the community.

The Sisterhood would like to congratulate all the Bar Mitzvah boys and their families. May they have a life full of *mazal*, health and happiness.

We would like to thank everybody who was involved in making both the community Bat Mitzvah and Bar Mitzvah huge successes. Everybody's input was greatly appreciated.

Our special thanks goes to the Talmud Torah. Every year the Talmud Torah generously presents the Bar Mitzvah boys and Bar Mitzvah girls with valuable religious books and *teelim*.

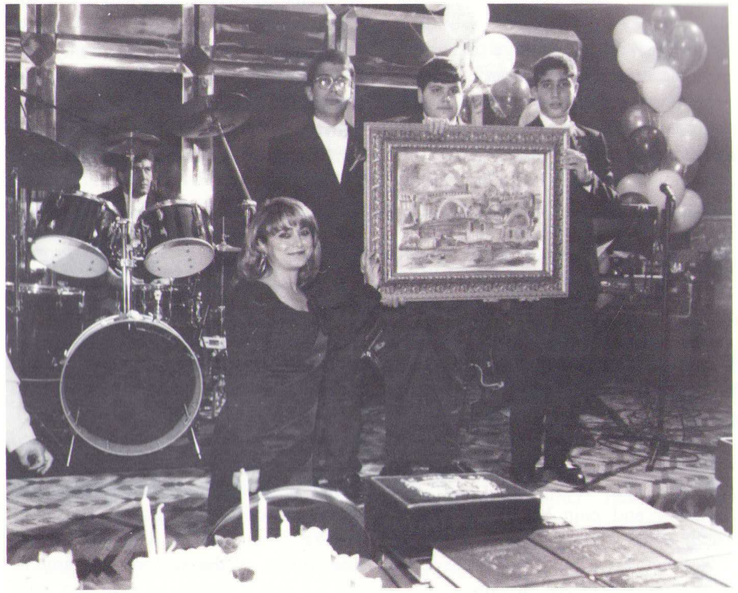

Ms. Sima Amid Donating a Painting to the Mashadi Sisterhood

Chanukah Toy Drive

The Mashadi Sisterhood organized its first Toy Drive ever. Children and grown-ups were asked to participate in this great mitzvah and donate new toys and gifts, which were collected on the premises of the Long Island Talmud Torah.

The Toy Drive was a huge success. Hundreds of kids brought their new and beautiful toys to the collection center on Sunday, December 14. The gifts were sent to the "Ohel Organization," which is a Children's Home and Family Service Center in Brooklyn. The gifts reached the kids just in time for Chanukah and made this holiday a very happy time for them.

Thank You.

Sports and Fitness

Every year the Mashadi Sisterhood organizes and offers our community members a special rate for a one year membership at one of the fitness clubs in Great Neck. This is organized to educate our community about the importance of fitness and physical well-being at any age. A large number of men, women and even teenagers joined in.

We would like to thank everybody, especially Mrs. Jila Hezghia and Mr. Robert Bassaly, who is the Director of the MYC Health and Fitness Subcommittee. They helped turn this idea into a great success.

Tu B'Shevat Treats

Every year the Sisterhood helps the Talmud Torah in preparing treats for the kids at the time of *Ilanot*. This year close to 400 packages were made and distributed to the Long Island and Queens Talmud Torah classes. The packages consist of nuts, dried fruits and candy and help celebrate *Ilanot*, the holiday of the trees.

Youth Committee Report

By: Simon Nassimi

MYC Mission Statement

After months of word-crafting and discussion,the Mashadi Youth Committee has composed a mission statement to proclaim the path we will be taking in the years to come. For years we had goals and ambitions, but never had the MYC verbalized them to the community at large.

The statement is as follows: "The Mashadi Youth Committee is devoted to the preservation and enhancement of the Mashadi Sephardic Jewish tradition and culture through religious, Zionistic, educational, and social programs and publications."

To achieve these goals we need the help of all of the community's youth to participate in events, read our publications, and help generate fresh new ideas in order for us to remain strong and continue our growth.

Avigdor Gazal in Concert

On December 20, the Culture Club brought Avigdor Gazal to concert at the Great Neck North High School Auditorium. He played a number of songs from his release "On a Song and a Prayer" and from his upcoming untitled recording. The concert gathered over 200 young adults from all over Queens and Long Island who celebrated the joyous holiday of Chanukah with Avigdor's modern renditions of Jewish music.

We appreciate Dana Rafinia and Benny Hematian's efforts in organizing this event.

The Nature of Diamonds

On Sunday, December 21, the Culture Club visited the "Nature of Diamonds" exhibit at Museum of Natural History in Manhattan. This extensive exhibition displayed the many "facets" of diamonds, including their origins and mining, their role in history, art, fashion, and literature, and their uses in modern technology. There were also a number of renowned diamonds on display such as "The Tiffany" golden yellow diamond bought by Tiffany & Co. which weighs in at

MYC Ski Trip

MYC Shabbaton Getaway

Avigdor Gazal Concert

128.51 carats, and the "Taylor-Burton" diamond which was given to Elizabeth Taylor by Richard Burton, her husband at the time. It was an interesting, educational, and fun day on the Upper West Side of Manhattan. Be on the lookout for future Culture Club events in HaChodesh.

Ski Trip

This year, the Health and Fitness Subcommittee held its annual ski trip at Windham Mountain in the Catskills on Sunday, January 11. The busload of skiers enjoyed perfect conditions and had a fun day of skiing. Due to the overwhelming response we had from the skiers, we will take everyone for another day on the slopes on March 29. Same place same time.

Thank you Payam Hakimi for organizing this successful event.

MYC Ski Trip

"The Diary of Anne Frank"

On Wednesday, January 28, the Culture Club went to see Broadway's revival of "The Diary of Anne Frank" at the Music Box Theater. Broadway has done an excellent job of bringing Anne Frank's words to life while demonstrating her and her family's hardships during the Holocaust. Her words will always touch our hearts and will never let us forget the Nazis attempt to destroy the Jews during World War II. It is a fabulous production and a must see for everyone.

The MYC thanks Tina Namdar for her tireless efforts in organizing this viewing for forty members of our community.

Performance of Comedy Play "The 6:27" at the Shabbaton

Farsi Classes

The MYC's Religion and Heritage Subcommittee has taken a group of us back to our roots with the first ever Farsi Reading & Writing Classes. The classes are taught by an experienced teacher, Ms. Shanaz Saber, and follow a set curriculum with textbooks. The Farsi classes are continuously going on to new levels. If you would either like to join an existing class or perhaps start a new one, please contact Mr. Allen Hakimian. These classes are open to all age groups.

We commend the graduates of the first semester and Allen Hakimian for coordinating these classes.

MYC Farsi Classes

MYC Shabbaton Getaway

This year's annual Shabbaton Getaway was held in upstate New York's Paramount Resort Hotel during the last weekend of February. Over 100 of our youth joined us for a fun-filled weekend with our special guest Rabbi David Clyman. Participants of the Shabbaton enjoyed a relaxing atmosphere with full meals, sports, activities and entertainment.

A few of the participants performed a comedy play entitled "The 6:27," a parody of a typical Mashadi train ride home from Manhattan. Many thanks to Allen Hakimian, Herbert Livi and Kamyar Liviem for writing this play. *A Hazak U'Varuch* should also be given to our Shabbaton participants who raised over $15,000 in Kavods to help defray the cost of the Shabbaton, the Hatzollah Ambulance and other charities. The MYC would also like to thank Rabbi David Clyman and his family as well as the chaperones that accompanied us during the weekend: Mr. & Mrs. Babak Abdolazadeh, Mr. & Mrs. Morris Aziz, Mr. & Mrs. George Dilamani, Mr. & Mrs. Ramin Ebrani, Mr. & Mrs. Vali Ebrani, Mr. & Mrs. Allen Hakimian.

MYC Shabbaton Getaway

"The Belind Date and the Vedding"

Over 120 Culture Club members attended the English play entitled "The Belind Date and the Vedding" about Persian dating and romance in the Nineties on Sunday, February 15, at the Great Neck North High School. The play was cleverly produced to address current ills of Persian-American Jewry in a humorous fashion. Everyone enjoyed the play since they could all relate to the various innuendoes that are particular to the Persian community at large.

Modern Science and Judaism

On February 22, the MYC in conjunction with MORA brought the world renowned nuclear physicist Dr. Gerald Schroeder to speak on the topic of "Modern Science and Judaism: An Evening with Gerald Schroeder." As a scientist with over thirty years of experience in research and teaching and a Doctorate degree from MIT. Dr. Schroeder lectured on how the Torah and modern scientific discoveries (that is, the Big Bang Theory, evolution, fossil dating, etc.) actually complement one another. The 150 people who attended the lecture were amazed by Dr. Schroeder's demonstration on how G-d and science do co-exist. For those who could not attend the lecture and are interested in the topic, Dr. Shroeder has written two New York Times bestsellers on the topic: Science of G-d, and Genesis and the Big Bang.

The MYC would like to thank MORA for their help in organizing this event with us. We would also like to thank Mr. Avigdor Levy who introduced Dr. Shroeder to us and spent countless hours arranging the lecture.

Dr. Gerald Schroeder

Israel Film Festival

On Tuesday, March 3, the Culture Club saw the Israel Film Festival's showing of "Mr. Baum," a comedy in which the main character has only 92 minutes to live and sets out on a funny journey separating from his life and loved ones. The film's director and star, Assi Dayan (the son of Israeli war hero Moshe Dayan), even made a personal appearance and took questions from the audience after the viewing. The film was shown as part of the 14th Annual Israel Film Festival at the East Side Playhouse.

Once again, this event was successfully organized by Ms. Tina Namdar.

MYC Israel Tour 1998

Preliminary registration for this summer's MYC Israel Tour has been completed with over 40 people signed up. The tour lasts for three weeks and takes participants through most of Israel. This year's tour will also participate in festivities commemorating Israel's 50th Anniversary. Because of this year's overwhelming demand, as many as two groups may be organized. Prospective chaperone inquiries are welcomed. For more information contact Arun Bassalali or Dana Rafinia.

MYC Gym

The MYC's Health & Fitness Subcommittee has been busily working on the gym schedule at the newly opened Mashadi Synagogue for the past few weeks. The beautiful hardwood gym has been equipped with backboards and rims, paddleball walls and regulation lines. The gym's schedule has been filled with programs for both men and women of all ages that include basketball, volleyball, indoor soccer, paddle ball, aerobics and recreation activities (foosball, ping-pong, board games etc.). To obtain a gym schedule or to volunteer on coordinating programs please contact Robert Bassaly at rbassny@aol.com or Behrouz Aziz at mwaine6@aol.com.

MYC Farsi Classes

The New and Improved MYCweb

The MYC's web site, www.MYCny.com, is currently under renovation with a new layout and more photos to be released in the upcoming weeks.

Our thanks go out to Payam Hakimi and Simon Nassimi who designed the original web site. For more information on assisting in the web site's construction please contact the new web masters Raymond Hakimian at ohnelson@aol.com, Behrouz Aziz at mwaine6@aol.com or Ramin Rahmanan at sirrr78@aol.com.

MYC Israel Day Parade

Preparations are under way for this year's Israel Day Parade up Manhattan's Fifth Avenue in celebration of Israel's 50th Anniversary. Once again, our community's teenagers will be asked to represent the Mashadi community. For more information on helping out with the Parade preparations, please contact Dina Kamali and Ronnie Zar.

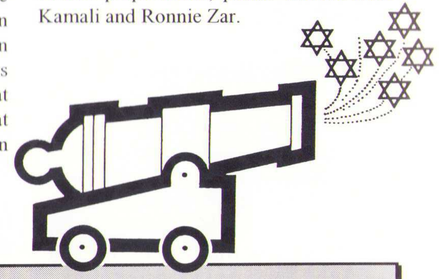

More **Viewpoints** (In the Next Issue...)

Ethics in our community.

Unethical behavior and cheating seems to be increasing in western society and within our community a well. One example of this is the glamorization of adultery by Hollywood in Academy Award winning movies such a Bridges of Madison County, The English Patient, and Titanic. Unfortunately our community is not immune from such unethical behavior. Some items include cheating when purchasing tickets on the LIRR or at the movies, hanging out on Middle Neck Road (not the sidewalk), being condescending to people outside our community and cheating in business transactions. There are some social unethical practices as well such as constant gossiping, dating multiple people at the same time, and telling white lies.

Is there really a problem and if so how should we deal with it as a community? Should we be concerned with these issues even if only a few people engage in them?

What's your **Viewpoint**?

Send all submissions to: Megillah c/o MYC, 91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021
Tel: (516) 829-3443 - Fax: (516) 829-2822 - e-mail: MYCny@aol.com
The deadline is June 7, 1998. NO EXCEPTIONS.

Community News

The Community Service and Resignation of Mr. Manoucher Kashanian

In November of 1997, Mr. Manoucher Kashanian, the President of Noam, the Board of the Mashadi Community in Milan, resigned after 36 years of continuos service to the community.

The Noam Board, which had reluctantly accepted his resignation, held a banquet in his honor on February 8, 1998 at which many important Jewish and Israeli personalities were in attendance.

At this reception, a silver plate was presented to Mr. Kashanian on behalf of the community by Mr. Ismael Loloi, the oldest community member in Milan.

By the Board's decision, he was appointed as the honorary President of Noam for life.

There are many people who have benefited from Mr. Kashanian's services either directly or indirectly. All those who have had any association with him, have been impressed by his character, his thoughtfulness, his skills and his benevolence. His resignation leaves an empty space which cannot easily be replaced. All the Mashadi Communities of the world hope that Mr. Kashanian continue his formal and informal involvement in different organizations, and wish him health, success and happiness.

Mr. Manoucher Kashanian at the banquet in his honor

Tragic DWI Accident Kills Mashadi Woman

In a most unfortunate drunk driving accident on Sunday evening, February 22, 1998, one of our cherished community members, Rachel Malieh Moheban, 64, was struck and killed by a car while crossing Shore Road in Port Washington. She was rushing to meet her husband for dinner when she was hit by a drunk driver. A number of people in the area called the police immediately after Mrs. Moheban was struck, and one person performed CPR on her. But all to no avail.

Throughout her life, Mrs. Moheban had been active in many community organizations, American as well as Mashadi. Most recently, she arranged a used clothing exchange to benefit the American Cancer Society for which she worked for over twenty years.

Mrs. Moheban was also active in the Great Neck Sisterhood for over 17 years, during which time she attended meetings in support of Israel, the future of Great Neck Synagogue and the Hebrew Academy.

Mrs. Moheban was also very fond of her association with the Senior Citizens of Great Neck, where she spent time with the elderly preparing food and games and supporting everyone she had met there. Recently, she initiated a program to integrate the Mashadi elderly at the Senior Citizens of Great Neck kosher cafeteria. She was proud of this job and, in return, she was much appreciated and loved by the people there. Mrs. Moheban later joined the Mashadi Sisterhood because she believed in helping the community steer into a happy and stable future.

On a more personal note, Mrs. Moheban loved to play bowling. She was a member of the Sisterhood Bowling League of Port Washington and Great Neck where she was respected both for her spirited game and her competitive style.

Since Mrs. Moheban passed away, her children have met a number of her friends and relatives who loved her as a friend and a confidante. Everyone agreed that she had a big heart, filled with genuine kindness.

The Megillah staff extends its most sincere condolences to the late Rachel Malieh Moheban's husband, children and grandchildren and to her extended family. May she always be remembered as the dedicated, caring and active personality that she was.

Lecture at the Senior Citizens Club

On Tuesday, January 13, Dr. Elinor Stockheim of the Hospital for Joint Diseases spoke on proper nutrition and prevention of digestive problems among the elderly at the Mashadi Senior Citizens Club in Kew Gardens. Close to sixty ladies of all ages attended this interesting and very informative seminar. Her speech was accompanied by Farsi translation. Bi-lingual handouts were given to all participants. A period of question and answers concluded the seminar.

The Senior Citizens Club would like to thank Dr. Stockheim and all the ladies whose help and participation made this seminar a huge success.

Mazal Tov

Collected by: Elena Hajibai

BIRTHS:

Karen & Eden twin daughters of Sharona & Sirus Kashimallak
David Yona son of Kathrine & Isaac Kashinejad
Daniella Sara daughter of Orly & Farzad Hematian
Ashly daughter of Gilda & Farhad Bassal
Yael daughter of Shoshana & William Hakimian
Rachel Deborah daughter of Esther & Hertzel Soleimani
Nicole daughter of Soheila & Hertzel Cohanpour
Meshi daughter of Nira (Hooshmand) & Eitan Mizrahi
Brittney Lauren daughter of Caroline & Igal Namdar
Valentina daughter of Haleh & Miki Ghalandar
Eve daughter of Harriet & Shahram Bassaleli
Nicole daughter of Dalia & Jeffrey Mardkha
Maximo son of Janet (Moheban) & Avery Lipman
Ariel & Emanuel twin sons of Simona & Afshin Shaddaie
Reuven Emanuel son of Ronit & Edwin Levian
Jacob son of Monica & Mehran Hakimi
Jonathan son of Ellena & Michael Khojahiny
Yedidia Michael son of Estherica & Yossi Nassimi
Julian son of Miriam & Sami Hajibay
Yonatan son of Rosita & Bahman Jorabchi
Darren son of Sandy & Babak Zar
Yarden Benjamin son of Sara & Babak Nabavian
Marc son of Simone & Toraj Hakimian

BAR-MITZVAH:

Elliott son of Gina and Gabriel Aharonoff

ENGAGEMENTS:

Taraneh Kerendian & Dr. Kambiz Erfanian
Lily Karmely & Hersel Namdar
Hedi Nematzadeh & Tedy Kashi
Mira Ramazan (Behnam) & Michael Hazan
Monique Chafiian & Niki Kamaly
Sarit Arfa Cohen & Yona Dilamani
Dafna Hakimian & Behzad Asher

WEDDINGS:

Rachel (Naz) & Shlomo Nouriely
Dafne & Edward Kordvany
Tova & Joshua Epstein
Rena & Arron Elian
Shiva & Martin Hakimian
Kathrin & Benny Namdar
Avital & Jacob Rahmanan
Daniella & Roy Gemal
Sepideh & Alfred Roubeni

• GRADUATIONS • BIRTHDAYS • SHOWERS • ENGAGEMENTS • PRIVATE PARTIES • DANCERS • SINGERS • VIDEO • PHOTOGRAPHY • INCREDIBLE LIGHTSHOWS W/LASER & FOG • KAREOKI • GIVEAWAYS • AUDIENCE PARTICIPATION

• SPANISH • WEDDINGS • BAR-BAT MITZVAHS • SWEET 16s • PERSIAN • BANDARI • ARABIC • ISRAELI • DISCO • TECHNO • REGGAE

A&A DJS

FOR THE PARTY THAT YOU WISH WOULD NEVER END

• دی جی معروف و پرسابقه
دبل اِ دی جی، امیر و الکس
• با بهترین ، شادترین ، و پرخاطره ترین موزیک ایرانی ،ا سرائیلی، عربی و خارجی
• با رقاصهای معروف و موزیک زنده در مجالس و میهمانیهای شما سنگ تمام میگذارد.

• PROFESSIONAL DJS & MCs
• SPECTACULAR DANCERS
• DAZZLING LIGHTSHOWS
• VIDEO, PHOTOGRAPHY, LIVE BANDS
• BEST SELECTION OF MUSIC ANY WHERE
• SPECIAL PACKAGES AVALABLE

Call Now

VISIT OUR WEB SITE AT:
http://expage.com/page/aadjs

SETTING NEW STANDARDS IN MASHADI PARTIES

1 800 DJS - NOW 5

917 858 - 2124 AADJS @ hotmail.com 516 291 - 7016

• WARM •FRIENDLY •PROFESSIONAL •EXPERIENCED •GUARANTEED FUN+EXCITEMENT FOR EVERYONE •

Grand Opening Ceremony of the Community's New Synagogue

Reported by: Behnaz Dilmanian
(Translated from the Farsi Original)

The community's new synagogue was inaugurated on Sunday, March 8, 1998. More than a thousand members of the community attended the Grand Opening Ceremony.

At the beginning, the "Mi She Berach," was recited by Rabbi Ben Haim and Mr. Moti Kohanim, and then Mr. Edward Nassimi, the Central Board President welcomed the guests on behalf of the Central Board, and the Board of Directors of Mashadi Jewish Community of Great Neck. He reported on the financial aspects of the synagogue project as follows: "It has been eleven years since the first parcels of land were acquired for this complex by twenty-one of the benevolent members of our community. Later, the balance of the land purchase price plus attorney and architects' fees were collected from the Yom Kippur pledges at tents, or from pledges made at Colbeh minyan. $600,000 was paid by Shaare Tove in two stages, and another $700,000 was raised by the Central Board through pledges made at Marriott Hotel minyans, Great Neck Synagogue Gym, and the tent at this synagogue's parking lot last Yom Kippur. The majority of building expenses were covered by a special account set up by the Central Board as the "Building Fund," including about $6,000,000 pledged by the community members, of which $800,000 was collected earlier by "Mashadi Jewish" at the time when the land was purchased. We still need financial assistance to pay for the remaining contracts for this project."

Mr. Steven Tell, the Mayor of Village of Great Neck

Mr. Nissim Bassalian at the Grand Opening Ceremony of the New Synagogue

At the end, while thanking the founders of this complex and those involved in this project, and those who helped in fund-raising, Mr. Nassimi expressed his wishes that the synagogue complex would be of service to all our future generations.

Then, Mr. Behrouz Hakimian, the Central Board's vice-president and the community's supervising engineer for the building project, opened his speech by quoting Rabbi Tokayer of the Cherry Lane Minyan: "We remember the past by building for the future." Mr. Hakimian added: "By building prominent structures, not only do we provide our present Mashadi Community with much needed facilities, but such structures with life spans beyond that of ours and our children and grand-children will serve as monuments for future generations to relate to their past." Mr. Hakimian continued to explain that building prominent structures is highly recommended by sociologist advisors as one of the few means of survival and longevity for the community. He explained that this facility is not only a hall to pray in, but a multi-purpose complex that will be utilized to reach the goal of advancement of spiritual, social, educational, cultural, entertainment and physical activities for all members of the community. Mr. Hakimian expressed his hopes that the development of 130 Steamboat Road in the near future will further help achieve this goal. He added that with 28,000 square feet, this complex contains a large synagogue, a small synagogue, a social hall, a library, six multi-purpose spaces to be used as classrooms, seminar rooms, conference rooms, and a 70-person-capacity hall to be used as a youth minyan, plus a 40x80 ft. gymnasium with a 22-foot-high ceiling. Mr. Hakimian described the building as a "smart" building, with a sophisticated P.A. system, computer jacks in every room, fifteen cameras to monitor all areas from two different stations, and a state-of-the-art fire alarm and intrusion alarm system directly connected to Fire and Police Departments, even though the structure is fully fire-proof. Mr. Hakimian reminded the community members that the Synagogue Board will not be able to accept donation of various items or objects by people prior to approval of qualified designers and architects such as Tom Fitzsimmons and Susan DeMota. He recommended that interested members should contact the Board, and try to select from a large list of items yet to be installed, earmarked for various parts of the complex. To emphasize this issue, he reminded the members that this development has cost the community close to ten million Dollars, or about $220 per square foot. Special attention is given to the architectural interior design and dedication of all spaces. Services of prominent and nationally knows artists, craftsmen and architects, such as Dakota Jackson, Harold Robinowitz, Jonathan Mondell and others have been utilized to complete a "specialty" and significant structure such as this, with large, columnless spaces, cathedral ceilings and immaculate finish work, which deserves strict and special attention to preserve its quality. Mr. Hakimian added that the present main doors are temporary, and artists are now working on the permanent ones. Stained-glass windows, the Bima (Aron) of the main synagogue, and Bima (Aron) and the Ark (Heichal) of the small synagogue will gradually be completed. Mr. Hakimian ended his speech by congratulating the community and hoping that the complex will be used in happiness and joy.

Next, Mr. Behrouz Dilmanian proceeded to honor the founders of the synagogue. He began by referring to legendary heroes of past nations such as Alexander the Great, Achilles and Siegfried, ancient legends, who despite being heroes, were not perfect and therefore did not achieve eternal life. Mr. Dilmanian pointed out that the key to eternal life is with us, because it is our leaders who by expending their money, time and energy will forever live in the history books of the future generations of our people.

Then Messrs. Aghajan Nassimi, Mehdi Hariri, Mousa (Nasser) Etessami, Ebrahim Haghighat and Khosrow Hakimian Mortezazadeh were invited to the Bima (Aron) while community members gave them a rousing standing ovation as a sign of their appreciation to the founders of this complex. Rabbi Ben Haim then recited the "Mi She Berach" for the health and well-being of this group.

At this point, Mr. Mehdi Hariri, as a representative of the founders of this project, began his speech by saying: "I should let you ladies and gentlemen know that the real builder of this complex is Hashem our G-d, as well as the tireless efforts of the members of this community. Hashem usually selects a person or persons to accomplish His will; and fortunately we were blessed with this responsibility. In every person's life there are unforgettable days and events. For me there have been two unforgettable days: first, my only daughter's wedding, and second, the inauguration of this complex. It has been eleven years since the formation of the Colbeh minyan, and the Yom Kippur minyans by the Mashadi Jewish Community. During this time, this group decided on building a synagogue in Great Neck. After purchasing several parcels of land and persisting through a seven-year effort to obtain the building permit, finally four years ago the ground was broken for this project, and fortunately we now see the results of these efforts. The intention of the founders of this complex has been to build a place to be used by all the people of our community, especially our youth, and, naturally, by all members of this community as equals. There is no difference even between members of the Shaare Tova, Colbeh or Shira Chadasha minyans, and every community member can has equal rights to pray in this synagogue."

At this point, Mr. Hariri praised the efforts and cooperation of the members of the Mashadi Jewish Community of Great Neck and wished them well. He added that even though excellent engineers and decorators have worked on this project, and superb material has beautifully been used in decorating it, this place can only be holy and spiritual when it brings people closer together. Marble or luxury alone are not enough to bring holiness to this structure. People who have given to this project—whether $1,000 or $100,000 – have all participated in this charitable act according to their ability and are all honored equally in the eyes of the founders of this complex. Concluding his address, Mr. Hariri expressed his hope that we shall soon witness the opening of a school for our children according to Sephardic traditions, with the aim of promoting the love of Israel, Zionist ideals, and respect for parents.

The next speaker was Mr. Nissim Bassalian, who received an exceptionally warm welcome from the audience, and spoke about unity in the community. He began by saying: "In our religion, haughtiness and self pride is a big sin, but

Mr. Mishel Dilamani at the Grand Opening Ceremony of the New Synagogue

Mr. Bahram Kamali at the Grand Opening Ceremony of the New Synagogue

when I see my dear community together in a magnificent way such as today, I feel proud and honored. Today, it is not the lifeless stones that we enjoy looking at, but all of you dear brothers and sisters who together create this glorious picture. Synagogue is a school to teach love of G-d, unity, humbleness and getting to know and understand oneself. Synagogue is a place to teach Judaism and Jewish identity to future generations, to bring our hearts closer to each other, to love others and not be conceited, to teach our children love and respect of parents and elders, and to respect others and their ideas." Mr. Bassalian added: "We can continue to achieve unity and honor only through mutual respect and belief in the principles of Torah and religious laws. Knowing our dear community, I believe that we will surely be successful."

At this point, Mr. Bahram Kamali began to read a phrase from Parashat Terumah that says: "They shall make me a sanctuary so that I may dwell among them." He prayed that this place will be filled with spirituality, and that Divine Light will shine upon it. Mr. Kamali continued by thanking Hashem our G-d, the community members, the founders of this project and of Shaare Tova who established a firm base for our community and stated the aims of the Central Board. He said: "Our aim is to establish a place where all can pray together, learn together and respect each other's views. Our aim is to analyze various social issues such as the problem of parties, ways to encourage our youth to continue their education, to organize cultural and social activities, plus to obtain the legal permits for the building at 130 Steamboat Road, to be used as a cultural center for our community." Mr. Kamali

then added: "We will try to utilize this complex and with G-d's help and your support we hope to fully perform our duties. But one thing is clear to us; we cannot expect others to solve our problems for us. We must all hold hands to advance this community."
At the end, Mr. Kamali expressed his hopes that by cherishing this holy place, Divine presence may be amongst us and watch over our community.

The master of ceremonies for this program was Mr. Mishel Dilamani, who did an excellent job with his amusing remarks.

Mr. Steven Tell, the Mayor of Great Neck, and Mr. Lloyd Goldfarb, Commissioner of the Department of Buildings, were present at these ceremonies and offered their congratulations on the inauguration of the complex.

At the end of the ceremonies, 16 *Sifrei Torah* and 21 *mezuzot* were auctioned, and those who made pledges carried the Torahs from an adjacent building and placed them in the Ark (*Heichal*), amongst joy and enthusiasm of the audience and the playing of traditional music. Then the *mezuzot* were affixed, and the program ended with the Hatikvah national anthem.

It is delightful to note that the Grand Opening of this complex coincided with the Fiftieth Anniversary of the independence of the State of Israel, whose constructive role in the social life of today's world Jewry is undeniable.

Information About the Center...

• Total Land Area:	115,000 sq. ft.
• Total Building Area:	28,000 sq. ft.
• Parking Spaces:	187 cars
• Main Sanctuary:	525 seats
• Weekday Sanctuary:	114 seats
• Social Hall:	with tables: 282 seats seating only: approx. 428 seats
• Main Sanctuary & Social Hall combined:	approx. 953 seats
• Classrooms (with one folding door closed):	6
• Elevators:	1 hydraulic
• Gymnasium:	40' x 90' (3600 sq. ft.)
• Library - Main Level:	350 sq. ft.
• Lobby/Atrium:	2000 sq. ft.
• Type of Construction:	steel framed/ fireproof; brick and cast concrete exterior; partial slate roof
• Building Size:	height 25' above street curbe
• Air Cooling/Heating:	several units on roof; forced air system
• Drainage:	Building drainage: connected to site drainage system Parking drainage: 38 wells interconnected within the site; equipped to store 8" of rainfall
• Total Cost of the Project:	Approximately $ 10,000,000.

SASSAN RASTEGAR D•D•S•
Cosmetic & General Dentistry
دکتر ساسان رستگار
دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبائی و ردیف کردن دندان
با تکنیك باندینگ و پرسلن لمینیت

- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس‌های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یك جلسه
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل

IMPLANTS کاشتن دندان در فك

قبول بیمه های دندانپزشکی
پذیرائی با تعیین وقت قبلی
۱-۸۰۰-۴۳۹-۴۹۴۸

منهتن
551 Fifth Ave., Suite 625
(Corner of 45th St.)
New York, NY 10176
(212) 692-9090

لانگ آیلند
11 Wooleys Lane
Suit B
Great Neck, NY 11023
(516) 829-4948

ISRAEL 50

Israel 1948 - 1998

Half a Century of Independence

1948 Independence Regained

On May 14, 1948, David Ben-Gurion declared the establishment of the State of Israel according to the UN partition plan of 1947. Less than 24 hours later, the regular armies of Egypt, Jordan, Syria, Lebanon and Iraq invaded the country, forcing Israel to defend the sovereignty it had regained in its ancestral homeland. In what became known as Israel's War of Independence, the newly formed, poorly equipped Israel Defense Forces (IDF) repulsed the invaders in fierce intermittent fighting, which lasted some 15 months and claimed over 6,000 Israeli lives (nearly one percent of the country's Jewish population at the time).

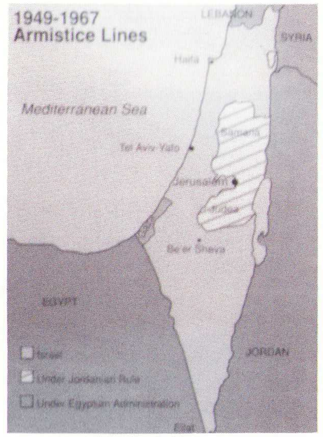

During the first few months of 1949, direct negotiations were conducted under UN auspices between Israel and each of the invading countries (except Iraq which has refused to negotiate with Israel to date), resulting in armistice agreements which reflected the situation at the end of the fighting. Accordingly, the coastal plain, Galilee and the entire Negev were within Israel's sovereignty, Judea and Samaria (the West Bank) came under Jordanian rule, the Gaza Strip came under Egyptian administration, and the city of Jerusalem was divided, with Jordan controlling the eastern part, including the Old City, and Israel the western sector.

1949 - 1958 Beginning to Build a State

The war over, Israel focused its efforts on building the state which it had struggled so long and so hard to regain. The first 120-seat Knesset (parliament) went into session following national elections (January 25, 1949) in which nearly 85% of all eligible voters cast their ballots. Two of the people who had led Israel to statehood became the country's leaders: David Ben-Gurion, head of the Jewish Agency, was chosen as the first prime minister, and Chaim Weizmann, head of the World Zionist Organization, was elected by the Knesset as the first president. On May 11, 1949, Israel took its seat as the 59th member of the United Nations.

In accordance with the concept of the "ingathering of the exiles" (also known as the "Law of Return") which is a founding principle of the State of Israel, the gates of the country were thrown open, affirming the right of every Jew to come to the country and, upon entry, to acquire citizenship. In the first four months of independence, some 50,000 newcomers, mainly Holocaust survivors, reached Israel's shores. By the end of 1951, a total of 687,000 men, women and children had arrived, over 300,000 of them refugees from Arab lands, thus doubling the Jewish population.

The economic strain caused by the War of Independence and the need to provide for a rapidly growing population required austerity at home and financial aid from abroad. Assistance extended by the United States government, loans from American banks, contributions of Diaspora Jews and postwar German reparations were all used to build housing, mechanize agriculture, set up a merchant fleet and a national airline, exploit available minerals, develop industries and expand roads, telecommunications and electricity networks.

Towards the end of the country's first decade, the output of industry doubled, as did the number of employed persons, with industrial exports increasing fourfold. The vast expansion of agriculture had brought about self-sufficiency in the supply of all basic food products except meat and grains, and the area under cultivation increased dramatically. Some 50,000 acres (20,000 hectares) of mostly barren land were afforested, and trees were planted along almost 500 miles (800 km.) of highway.

The educational system, which had been developed by the Jewish community in the pre-state period and now included the Arab sector, was greatly expanded. School attendance became free and compulsory for all children aged 5-14 (since 1978, it has been mandatory to age 16 and free to age 18).

Cultural and artistic activity flourished, blending Middle Eastern, North African and Western elements, as Jews arriving from all parts of the world brought with them the unique traditions of their own communities as well as aspects of the culture prevailing in the countries where they had lived for generations.

When Israel celebrated its 10th anniversary, the population numbered over two million.

1956 The Sinai Campaign

However, the years of state-building were overshadowed by serious security problems. The 1949 armistice agreements had not only failed to pave the way to permanent peace, but were also constantly violated. In contradiction to the UN Security Council resolution of September 1, 1951, Israeli and Israel-bound shipping was prevented from passing through the Suez Canal; the blockade of the Straits of Tiran was tightened; incursions into Israel of terrorist squads from neighboring Arab countries for murder and sabotage occurred with increasing frequency and the Sinai peninsula was gradually converted into a huge Egyptian military base.

Upon the signing of a tripartate military alliance by Egypt, Syria and Jordan (October 1956), the imminent threat to Israel's existence was intensified. In the course of an eight-day campaign, the IDF captured the Gaza Strip and the entire Sinai peninsula, halting 10 miles (16 km.) east of the Suez Canal. A United Nations decision to station a UN Emergency Force (UNEF) along the Egypt-Israel border and Egyptian assurances of free navigation in the Gulf of Eilat led Israel to agree to withdraw in stages (November 1956 - March 1957) from the areas taken a few weeks earlier. Consequently, the Straits of Tiran were opened, enabling the development of trade with Asian and East African countries as well as oil imports from the Persian Gulf.

1958 - 68 Years of Consolidation

During Israel's second decade, exports doubled and the GNP increased some 10% annually. While some previously imported items such as paper, tires, radios and refrigerators were now being manufactured locally, the most rapid growth took place in the newly-established branches of metals, machinery, chemicals and electronics. Since the domestic market for home-grown food was fast approaching the saturation point, the agricultural sector began to grow a larger variety of crops for the food processing industry as well as fresh produce for export. A second deep-water port was built on the Mediterranean coast at Ashdod, in addition to the existing one at Haifa, to handle the increased volume of trade.

In Jerusalem, a permanent home for the Knesset was built, and facilities for the Hadassah Medical Center and Hebrew University were constructed on alternate sites to replace the original buildings on Mount Scopus, which had to be abandoned after the War of Independence. At the same time, the Israel Museum was established with the aim of collecting, conserving, studying and exhibiting the cultural and artistic treasures of the Jewish people.

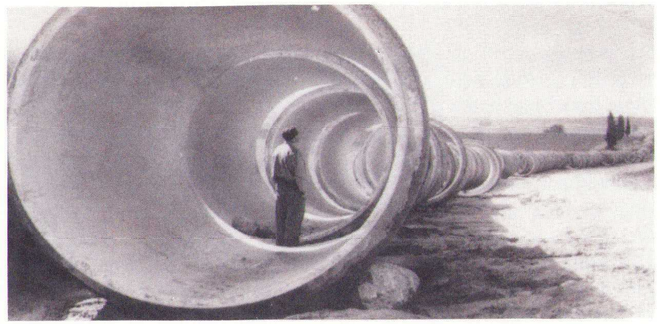

After 11 years of construction, the National Water Carrier became operative in 1964, bringing water from the north and center of the country to the semi-arid south, in support of the effort to "make the desert bloom."

Israel's foreign relations expanded steadily, as close ties were developed with the United States, British Commonwealth countries, most western European states, nearly all the countries of Latin America and Africa, and some in Asia. Extensive programs of international cooperation were initiated, as hundreds of Israeli physicians, engineers, teachers, agronomists, irrigation experts and youth organizers shared their know-how and experience with people in other developing countries. In 1965 ambassadors were exchanged with the Federal Republic of Germany, a

move which had been delayed until then because of the Jewish people's bitter memories of the crimes committed against them during the Nazi regime. Vehement opposition and public debate preceded normalization of relations between the two countries.

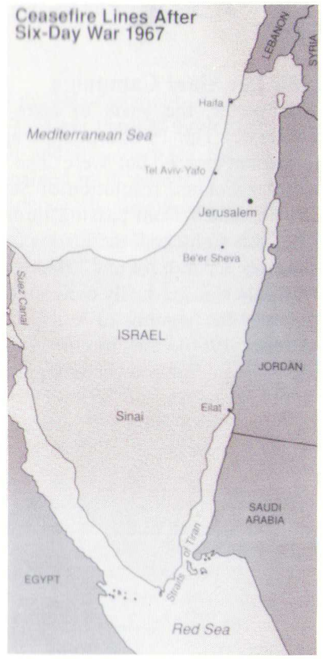

1967 The Six Day War

Hopes for another decade of relative tranquillity were dashed with the escalation of Arab terrorist raids across the Egyptian and Jordanian borders, persistent Syrian artillery bombardment of agricultural settlements in northern Galilee and massive military build-ups by the neighboring Arab states. When Egypt again moved large numbers of troops into the Sinai desert (May 1967), ordered the UN peacekeeping forces (deployed since 1957) out of the area, re-imposed the blockade of the Straits of Tiran and entered into a military alliance with Jordan, Israel found itself faced by hostile Arab armies on all fronts. As Egypt had violated the arrangements agreed upon following the 1956 Sinai Campaign, Israel invoked its inherent right of self-defense, launching a preemptive strike against Egypt in the South (June 5, 1967), followed by a counterattack against Jordan in the east and the routing of Syrian forces entrenched on the Golan Heights in the north.

At the end of six days of fighting, previous cease-fire lines were replaced by new ones, with Judea, Samaria, Gaza, the Sinai peninsula and the Golan Heights under Israel's control. As a result, the northern villages were freed from 19 years of recurrent Syrian shelling; the passage of Israeli and Israel-bound shipping through the Straits of Tiran was ensured; and Jerusalem, which had been divided under Israeli and Jordanian rule since 1949, was reunified under Israel's authority.

1967 -1973 From War to War

The war over, Israel's diplomatic challenge was to translate its military gains into a permanent peace based on UN Security Council Resolution 242, which called for "acknowledgment of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every state in the area and their right to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force." However, the Arab position, as formulated at the Khartoum Summit Conference (August 1967) called for "no peace with Israel, no negotiations with Israel and no recognition of Israel. In September 1968, Egypt initiated a 'war of attrition,' with sporadic, static actions along the banks of the Suez Canal, which escalated into full-scale, localized fighting, causing heavy casualties on both sides. Hostilities ended in 1970 when Egypt and Israel accepted a renewed cease-fire along the Suez Canal.

1973 The Yom Kippur War

Three years of relative calm along the borders were shattered on Yom Kippur when Egypt and Syria launched a coordinated surprise assault against Israel (October 6, 1973), with the Egyptian army crossing the Suez Canal and Syrian troops penetrating the Golan Heights. During the next three weeks, the Israel Defense Forces turned the tide of battle and repulsed the attackers, crossing the Suez Canal into Egypt and advancing to within 20 miles of the Syrian capital, Damascus. Two years of difficult negotiations between Israel and Egypt and between Israel and Syria resulted in disengagement agreements, according to which Israel withdrew from parts of the territories captured during the War.

1974 - 1981 From War to Peace

While the 1973 war cost Israel a year's GNP, by the second half of 1974 the economy had recovered. Foreign investments grew considerably and, with Israel becoming an associate member of the European Common Market (1975), new potential outlets opened up for Israeli goods. Tourism began to increase and the annual number of visitors passed the one million mark.

The 1977 Knesset elections brought the Likud bloc, a coalition of liberal and centrist parties, to power, ending almost 30 years of Labor party dominance. Upon taking office, the new prime minister, Menachem Begin, reiterated the commitment of all previous prime ministers to strive for permanent peace in the region and called upon the Arab leaders to come to the negotiating table.

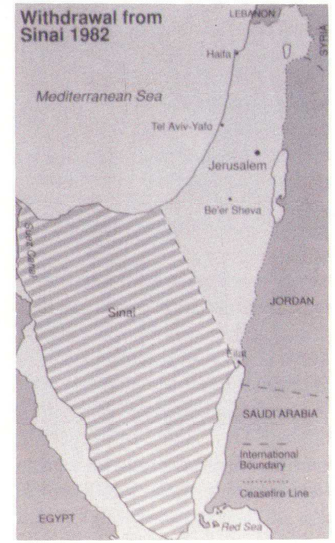

The cycle of constant Arab rejections of Israel's appeals for peace was broken with the visit of Egyptian President Anwar Sadat to Jerusalem (November 1977), followed by negotiations between Egypt and Israel under American auspices. The resulting Camp David Accords (September 1978) contained a framework for a comprehensive peace in the Middle East, including a detailed proposal for self-government for the Palestinians. On March 26, 1979, Israel and Egypt signed a peace treaty in Washington, DC, bringing the 30-year state of war between them to an end.

In accordance with the terms of the Israel-Egypt Peace Treaty, Israel completed its withdrawal from the Sinai peninsula (April 1982), exchanging former ceasefire lines and armistice agreements for mutually recognized international boundaries.

Some of the African states which had severed ties with Israel as a result of Arab pressure during the 1973 oil crisis, restored contacts in the 1980s, giving renewed momentum to economic relations, as well as reestablishing formal diplomatic ties.

1982 Operation Peace for Galilee

The international boundary line with Lebanon has never been challenged by either side. However, when the Palestine Liberation Organization (PLO) redeployed itself in southern Lebanon after being expelled from Jordan (1970) and perpetrated repeated terrorist actions against the towns and villages of northern Israel (Galilee), which caused many casualties and much damage, the Israel Defense Forces crossed the border into Lebanon (1982). Operation Peace for Galilee resulted in removing the bulk of the PLO's organizational and military infrastructure from the area. Since then, Israel has maintained a small security zone in southern Lebanon adjacent to its northern border to safeguard its population in Galilee against continued attacks by hostile elements.

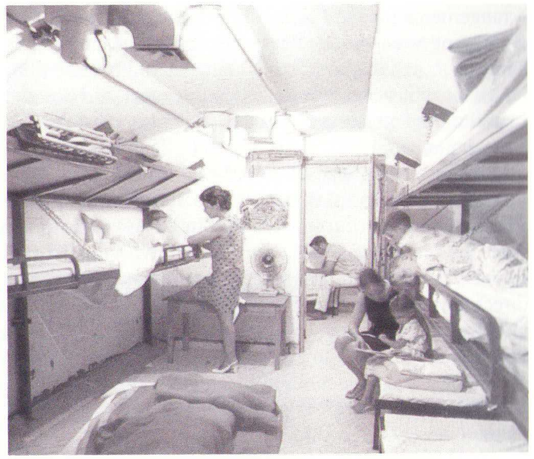

For many years the residents of Northern Israel lived in shelters, escaping frequent bombardments

1982 - 1992 Domestic Challenges

During the 1980s and 1990s, Israel has absorbed over 700,000 new immigrants, mainly from the former Soviet Union, Eastern Europe and Ethiopia. The influx of so many new consumers as well as a large number of skilled and unskilled workers, coupled with strident measures to control inflation, boosted the economy into a period of accelerated expansion, attaining one of the highest GDP growth rates among Western countries.

The government which came into power after the 1984 Knesset elections was made up of the two major political blocs - Labor (left/center) and Likud (right/center). It was replaced in 1988 by a Likud-led coalition, which at the end of its four-year term was followed in 1992 by a coalition of Labor and smaller left-of-center parties. During these years, each government worked towards the achievement of peace, economic development and immigrant absorption according to its own political convictions.

Ethiopian Jews arrive in Israel, rescued during the massive arlift known as "Operation Solomon" in 1991

1979 - 1998 Toward Peace in the Region

Since the signing of the Egypt-Israel Peace Treaty (1979), various initiatives were put forth by Israel and others to further the peace process in the Middle East. These efforts eventually led to the convening of the Madrid Peace Conference (October 1991), held under American and Soviet auspices, which brought together representatives of Israel, Syria, Lebanon, Jordan and the Palestinians. The formal proceedings were followed by bilateral negotiations between the parties and by multilateral talks addressing regional concerns.

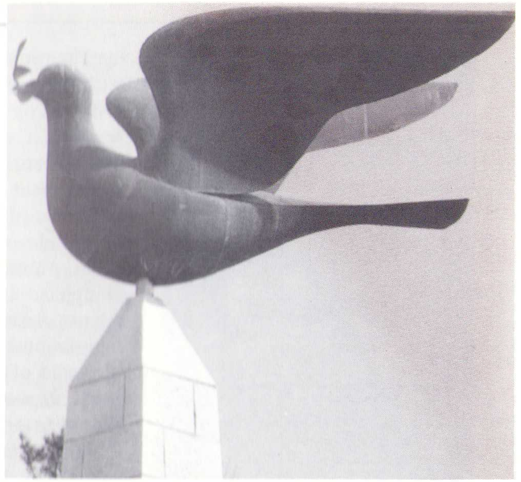

Bilateral Talks

Israel and the Palestinians: Following months of intensive behind-the-scenes contacts in Oslo between negotiators for Israel and the Palestine Liberation Organization (PLO), a Declaration of Principles (DOP) was formulated outlining self-government arrangements for the Palestinians in the West Bank and Gaza Strip. Its signing was preceded by an exchange of letters (September 1993) between PLO Chairman Yasser Arafat and Prime Minister Yitzhak Rabin, in which the PLO renounced the use of terrorism, pledged to invalidate those articles in its covenant which deny Israel's right to exist and committed itself to a peaceful resolution of then decades-long conflict between the Palestinians and the Jews over the Land. In response, Israel recognized the PLO as the representative of the Palestinian people.

Signed by Israel and the PLO in Washington, DC in September 1993, the DOP contains a set of mutually agreed-upon general principles regarding a five-year interim period of Palestinian self-rule, to be implemented in four stages. The first step, setting up self-rule in the Gaza Strip and Jericho area, took place in May 1994. In August of the same year, the second stage was introduced involving the transfer of powers and responsibilities to Palestinian representatives in the West Bank through early empowerment in five specific spheres - education and culture, health, social welfare, direct taxation and tourism. The Interim Israeli-Palestinian Agreement of September 1995, constituting the third stage, broadened Palestinian self-government in the West Bank by means of an elected self-governing authority - the Palestinian Council - to allow the Palestinians to conduct their own internal affairs.

The last stage - negotiations between the parties on final status arrangements - began in May 1996. These talks will determine the nature of the permanent settlement, covering remaining issues including refugees, settlements, security matters, borders, Jerusalem and other subjects of common interest.

On December 10, 1994, in recognition of their efforts to advance the cause of peace, Prime Minister Yitzhak Rabin, Foreign Minister Shimon Peres and PLO Chairman Yasser Arafat were awarded the Nobel Prize for Peace.

Israel and Jordan: Three years of talks between Jordan and Israel following the Madrid Conference culminated in a declaration by King Hussein and Prime Minister Yitzhak Rabin (July 1994), which ended the 46-year state of war between their two countries. The Jordan-Israel peace treaty was signed at the Arava border crossing (near Eilat in Israel and Akaba in Jordan) on October 26, 1994, in the presence of American President Bill Clinton. Since then, Israel and Jordan have been cooperating in many spheres for the benefit of both countries.

Israel and Syria: Under the framework of the Madrid formula, talks between Israeli and Syrian delegations began in Washington and are held from time to time at ambassadorial level, with the involvement of high-ranking American officials. Two recent rounds of Syrian-Israeli peace talks (December 1995, January 1996), focused on security and other key issues. Highly detailed and comprehensive in scope, the talks identified important areas of conceptual agreement and convergence for future discussion and consideration.

Multilateral Talks

The multilateral talks were constituted as an integral part of the peace process, aimed at finding solutions for key regional problems, while serving as a confidence building measure to promote development of normalized relations among the Middle East nations. Following the Moscow Multilateral Middle East Conference (January 1992), with the participation of 36 countries and international organizations, the delegations broke up into five working groups dealing with specific areas of common regional concern - environment, arms control and regional security, refugees, water resources and economic development - which meet from time to time in various venues in the region.

1995 Peace Aborted?

The assassination of Prime Minister Yitzhak Rabin on November 4, 1995, by a Jewish extremist plunged the country into deep mourning for the soldier-statesman who had traveled from the battleground to lead the nation on the road to peace. Building a relationship of relative trust with Yassir Arafat, Rabin had become a focal point of the spirit of peace that had developed between Israel and the neighboring Arab nations.

Israel Towards the 21st Century

After the assassination of Prime Minister Rabin (November 1995), the government - in accordance with its right to appoint a minister (who must also be a member of the Knesset) to serve as prime minister until the next elections - named Foreign Minister Shimon Peres as acting prime minister, with all the privileges of office. The May 1996 elections brought to power a coalition government made up of nationalist, religious and centrist elements, headed by Benjamin Netanyahu of the Likud.

With goals dedicated to the overall interests of the State of Israel, the challenges facing the government today are, among others, the continuation of the peace process; ensuring the country's security; broadening the scope of its diplomatic ties throughout the world; enhancing the education system by instituting smaller classes and a longer school day; promoting equal opportunity in education; placing increased emphasis on scientific and technological studies to assist Israeli industry; increasing economic competitiveness with less government intervention; reducing the balance-of-payments deficit; maintaining a low rate of inflation; streamlining government bureaucracy; easing the tax burden; finding solutions to housing problems; and intensifying infrastructure expansion. Steady immigration into the country and progress in the peace process should positively affect Israel's continued growth and development towards the coming century.

Viewpoints Fun Fact

A Look at Israel's Population Growth

The Central Bureau of Statistics (CBS) estimates Israel's populations at the end of 1997 at 5.9 million, 80% of which (4.7 million) are Jews and approximately 20% (1.2 million) of which are Arabs and others. The rate of population increase for 1997 was 2.5% (that is, 144,900 people), similar to the rate for 1996.

Israel's rate of population increase is higher than the global average of about 1.4%. (The rate for developed countries is 0.3% and for developing countries is 1.7%. The average rate of population increase for the Arab countries bordering Israel is approximately 2.1 %.)

Israel's Jewish population grew by 2% (91,000) in 1997. Approximately 60% should be attributed to natural increase, that is births.

During this year, Israel's 50th year of independence, its population will reach 6 million. Upon declaration of independence 50 years ago, the population was 873,000. Today Israel has a larger population than, say, Denmark, Finland or Lithuania. But UN estimates say that the combined population of the four Arab countries bordering Israel is about 87 million.

The countries of the former Soviet Union are still the largest source of immigration to Israel, even though immigration has declined. Approximately 66,500 people immigrate to Israel in 1997 (87% of them from the former Soviet Union). This is a decline of about 6% from 1996's total figure of 70,600 immigrants.

Since the establishment of the state, more than 2.6 million people have immigrated to Israel: approximately 59% from Europe, 18% from Africa, 15% from Asia and 8% from the Western countries, New Zealand and Australia. The largest number of immigrants have arrived from the former Soviet Union, Poland and Morocco.

Israel, the Fifty Years to Come

By: Manouchehr Omidvar
(Translated from the Farsi Original)

It is the Fiftieth Anniversary of the State of Israel and we stand at the threshold of the next fifty years. During the monumental years that are now behind us, the Jewish people accomplished the tremendous task of building a country, forging a nation and defending both.

Those who visited Israel in those early years of Statehood may recall that trees and greenery were rare, land was barren and a dreadful silence ruled over the parched landscape. I can remember a desert called Holon (*'hol'* in Hebrew means sand) that is today the site of one of the most beautiful and populated cities in central Israel. I can remember that the beachside village of Bat Yam was, of all things, most famous for its mosquitoes. I can remember a deserted beach that was bought for close to nothing by a man called Nathan. Today, it is called Netanya and is one of the shining pearls of the Mediterranean coast. I have seen with my own eyes how saplings planted alongside the arid Tel Aviv-Ashkalon road were irrigated with water from tanker trucks because there was no plumbing.

Temporary Government Housing (1951)

I cannot even begin to tell you about the tent cities and shabby towns that were spread all over a tract of barren land that was called Israel. Each of them today is a stable community and flourishing town or city. What stories I can tell about the defense of this land, of all those men and women, young and old, who gave their lives for their country. What stories I can tell about the War of Independence fought with empty hands, with quasi tanks constructed with plywood over old cars. What tales I have of hunger, rationing and a nation feeding on beans and potatoes.

And what proud stories I can tell of our country where half a century ago buses were searched by an "economy police" to prevent a single egg, a chicken or a bush of bananas to be smuggled out of a *kibbutz* or a *moshav*; our country that is today feeding the hungry masses in Asia and Africa. The same people who were only given a ration of half an apple for Rosh HaShanah, today supply exotic fruits to the wealthy tables of Europe and America.

But do not be mistaken. These monumental achievements did not come by magic or luck. Over every single tomato plant, every flower bulb or apple tree, Jewish men and women of valor have toiled. Every inch of paved road was built on the blood of courageous defenders of this land.

The War of Independence, the Battle of the Suez Canal, the Six Day War, the War of Attrition, the Yom Kippur War, the War of Lebanon, Operation Grapes of Wrath and, worst of all, the ongoing war against terrorism have spilled the blood of the children of this ancient land of the prophets over and over again. Any other nation would have been brought to its knees by now. But not yesterday's Jewish refugees and never the Israelis of today.

Today Israel's army is among the most advanced and powerful in the world. Israel's agriculture is renown. Israel's medicine is second to none and her technological advances are in line with the most advanced nations of the world. All these achievements in a mere half-century were made by people who were working with one hand and defending themselves with the other.

As the millennium approaches and our nation begins on the second leg of its journey, the next fifty years, we have to remind ourselves over and over again that we were successful only because we were united as a people. If people are united in their stance for freedom, they shall gain it. If a nation is united in its efforts to advance its economy, it shall succeed. The State of Israel is testimony to the fact that the Jewish people stood by each other and they achieved. Democracy, freedom of speech, freedom of opinion, judicial and social equality. All of these ideals were accomplished in the face of enemies who wanted to drive the Jews to the sea, burn their cities and from the other side of Nile planned to eat breakfast in Tel Aviv by the next day.

This is the miracle of solidarity and unity, whether you live in Jerusalem or Haifa; in a kibbutz or in a yeshiva; in Paris, Milan, New York or Los Angeles or anywhere else on this earth for that matter. Now that we stand at the threshold of the next fifty years, solidarity is still of prime importance.

It was solidarity that helped lay the foundation of the State of Israel and if we ever fail to join forces in the years to come, all the advanced computers and ultra modern fighter planes, all innovations and explorations combined, will not be enough to sustain us as a nation.

An age-old Persian saying maintains that from the same hiding place a snake can not bite an alert person more than once. Never shall we forget that the First and the Second Temples owed their destruction to internal animosity. Twice already the poisonous snake of internal strife has sunken its fangs into the flesh of Jewish national independence. Twice already the venom of internal discord has robbed the Jewish nation of its soul, its wealth and pride. Twice the wily snake of apathy has scattered us into two thousand years of listless wandering. Now let us be alert. Let us not squabble with our fellow Jews.

In a world where nations with a population of 30 or 40 million are considered small, is it sensible for us to wrap ourselves in a cocoon and consider ourselves the center of the universe? Is it right to keep out the world, indeed avoid even other Jews whose lifestyles defer from ours?

Let us not forget that not long ago in Iran the Bahai faith had become quite popular and many Jews abandoned their religion to join the Bahaiis. Although some deny it, Israel's independence opened a new door for Jews; with Israel to look to, the torrent of conversion was immediately aborted.

The creation of the State of Israel has been the culmination of every Jew's age-long prayers and yearnings. How many times during the past 2000 years have we uttered, "Next year in Jerusalem"? The first fifty years of the new State of Israel have been years of coming together of refugees, of joining forces to build a nation and defend it. It is only befitting that the next fifty years should be years of peace, accord and brotherhood.

May our homeland continue to be a model of Jewish ingenuity, cooperation and peaceful coexistence. Not only in the name of the Jewish people, but maybe as a model for the world.

A Look at Israel's Climate, Water, Flora and Fauna

Climate: The country's temperate climate is characterized by much sunshine, with a rainy season from November to April. Total annual precipitation ranges from about 20-50 inches (50-125 cm.) in the north to less than an inch (2.5 cm.) in the far south. Regional climatic conditions vary considerably: hot, humid summers and mild, wet winters in the coastal plain; dry, comfortably warm summers and moderately cold winters, with rain and occasional light snow, in the hill regions; hot, dry summers and pleasant winters in the Jordan Valley; and year-round, semi-arid conditions, with warm to hot days and cool nights, in the south.

Water: Since water is scarce in the region, intense efforts are made to maximize the use of what is available and to seek new prospective resources. In the 1960s, the country's fresh water sources were joined in an integrated national grid, whose main artery, the National Water Carrier, brings water from the north and center of the country to the semi-arid south through a network of giant pipes, aqueducts, open canals, reservoirs, tunnels, dams and pumping stations. Ongoing projects for the utilization of new sources include cloud seeding, recycling of sewage water and the desalination of seawater.

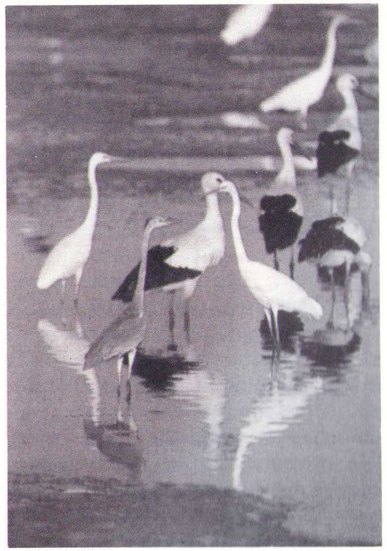

Flora and Fauna: The rich variety of Israel's plant and animal life reflects its geographical location as well as its varied topography and climate. Over 380 kinds of birds, some 70 mammal and 80 reptile species, and nearly 3,000 plant types (150 of which are native to Israel) are found within its borders. About 150 nature reserves, encompassing nearly 1,350 square miles (almost 3,500 sq.km.) have been established throughout the country, with several hundred additional sites in the planning stage.

Israel's Secret Wars
The Samson Option
By: Payam Hakimi

Samson, according to the Bible, had been captured by the Philistines after a bloody fight and put on display with his eyes torn out for public entertainment in Dagon's Temple in Gaza. He asked God to give him back his strength for one last time. With that, he pushed apart the Temple's pillars, bringing down the roof and killing himself and his enemies. For Israel's nuclear advocates, the Samson Option became another way of saying, "Never Again!"

The scientific father of the Israeli bomb was a slight, pale, chain smoking scientist named Ernst David Bergmann, a Rabbi's son who was a refugee from Nazi Germany. He was chairman of Israel's Atomic Energy Commission, set up in 1952, and on those few occasions when he appeared in public, an outspoken advocate of nuclear research for peaceful purposes. By 1947, Bergmann was telling friends that the large phosphate fields in the Negev desert contained traces of natural uranium. Within two years, a department of isotope research was established at the Weizmann Institute and young Israeli scientists were being sent abroad to study the new field of nuclear energy and nuclear chemistry.

Six weeks prior to the Suez War against Egypt, Ben Gurion decided it was time to formally seek French help for the Israeli bomb. Shimon Peres and Ernst Bergmann were sent to Paris to request assistance to build a reactor. By early 1960, the Israeli secret reactor at Dimona was taking shape, and many Israeli nuclear physicists and technicians were summoned back from France, where they had spent years in training at Saclay and Marcoule. The top scientists were provided with double pay and subsidized seven room apartments in Beersheba, space unheard of in those years in Israel. Those who stayed long enough eventually were given possession of the apartments, worth at least $50,000, and permitted to sell them at their leisure. As the space and intensity of construction grew, Beersheba inevitably became an international city. The French presence was palpable, as upward of 2,500 French men, women and children made their life in the Negev. There were special French schools for the children, and the streets were full of French cars.

The first necessity was the acquisition of uranium ore - lots of it. Mossad knew that there were hundred of tons of ore sitting in a warehouse near Antwerp, Belgium, available for purchase in Europe, but that option theoretically did not exist. Even if such a sale could be arranged, no one in Israel was willing to let the world know that Dimona, ostensibly a twenty-four megawatt reactor capable of consuming no more than twenty-four tons of ore in a year, was purchasing an eight year supply of uranium. Mossad's solution was to approach one of its agents in West Germany in March 1968 and ask him to make the purchase of the Uranium for $4 million, allegedly on behalf of an Italian chemical company in Milan. The sale was approved and the uranium was shipped out of Antwerp aboard a vessel purchased by Mossad funds by another Israeli agent in place in Turkey. Once at sea, the uranium ore was transferred to an Israeli freighter guarded by gunboats and taken to Israel.

The huge underground laboratories at Dimona had their precedent in the Jewish struggle after World War II against the British mandatory power in Palestine. One of the Haganah's most imaginative operations involved what seemed to be yet another farming kibbutz that was set up in 1946 about fifteen miles outside of Tel Aviv, adjacent to a large British military base. The function of the kibbutz was not farming, but to provide cover for an elaborate and secret underground plant that was turning out bullets for the Sten submachine gun, the basic weapon of the Haganah. Metal for the bullets had been shipped into Israel disguised as lipstick tubes, and it cleared British customs without challenge. The men and women who worked underground alternated that work with farming. Those who completed a shift in the arms factory were ordered to muddy their shoes and sit under sunlamps so they could appear to the British and others as if they had been innocently tending crops or looking after the kibbutz's cow and sheep. Over the next two years, British soldiers and officers were constant customers of the kibbutz's bakery and laundry, which cheerfully offered their services to the military. A few of the British soldiers even made a point of coming to the kibbutz's Shabbat dinners. Today the underground bullet factory is known as the Ayalon Museum, a popular attraction for Israeli schoolchildren.

Located a few hundred feet from the reactor, Dimona's chemical reprocessing plant looked, on the surface, very much like an ordinary administration building. Once inside, there was no hint of what had been dug out below to a depth of eighty feet: a six level highly automated chemical reprocessing plant. A bank of elevators on the top floor was routinely bricked over before foreign visitors, such as the American inspection teams permitted to enter the building. Well-placed Israeli sources say that the physicists and technicians at Dimona conducted at least one successful low yield nuclear test sometime in the mid 1960's at an underground cavern near the Israeli Egyptian border in the Negev desert. The test was said to have shaken parts of the Sinai.

Israel was not ready when Egypt attacked across the Sinai and Syria invaded the Golan Heights on Saturday, October 6, 1973 - Yom Kippur. The first days were stunning. Israeli soldiers were being killed as never before; some units simply fled in disarray from battle. Five hundred tanks and forty nine aircraft, were lost in the first three days. In the Sinai, Egyptian forces, equipped with missiles and electronic defenses, blasted through the Bar-Lev defense line along the eastern bank of the canal and soon had two large armies on the eastern bank. The initial Israeli counterattacks by three tank divisions were beaten off. On the Golan Heights, Syrian forces, bolstered by fourteen hundred tanks, rolled through Israeli defenses and moved to the edge of Galilee. Only a few Israeli tanks stood between the Syrians and the heavily populated Hulla Valley. Haifa was just hours away. Many Israelis thought it was all over. It was Israel's darkest hour, but no withdrawal was ordered.

It was time for the Samson Option. Israel called its first nuclear alert and began arming its nuclear arsenal. Special F-4 Phantom jets with Israeli pilots trained in nuclear attack were placed on alert and military areas in Egypt and Syria were targeted. The CIA and KGB informed the United States and Soviet Union of Israel's intentions. The Soviet Union ordered Syria and Egypt to not proceed further into Israel and the United States sent all of its military cargo planes filled with needed arms to re-supply Israel. The Samson Option had worked, the mere threat of nuclear attack had saved Israel from destruction. Never Again!

Peace In Our Hearts
Peace in Our Homeland
By: Rachele Nitzani (Hadjibay)

When you hear about Israel, some people get a warm feeling in their heart. Others hear just a name, or think of a spot on the map that has been involved in too many wars.

Let's try to think about Israel, a holy land with an incomparable history, where so much blood and tears have been shed and so many lives have been sacrificed.
Unfortunately today, Israel is going through a hard phase. G-d always wants to save our country; but we have to want it too. We, as a people, have overcome many enemies. However, we must not become our own worst enemy.

Israel, having been through too much hardship, is a very confused nation. Some people put all their hope in G-d. Others don't have that faith. As a result, they don't respect each other's beliefs, and sometimes this brings out the hatred towards each other.

We live in America, far from our Land. We can't do much from here; but if we think about the basic idea of Judaism - "Love your Neighbor as yourself!" - we can help more effectively.

We may still not be able to love everyone, but at least we should try to accept each other. Everyone has the right to act the way he believes without being afraid of being judged. People think differently. That's what makes us special and our community more humane. Someone who is different is not crazy, just brave.

We're trying to make peace with the Arabs, but peace has to exist among ourselves first. Nobody can harm a unified nation.

* * *

Michel Ayal Levi

I would like to end by dedicating a few words for the ones that were and are in Israel, fighting for us.

Section and Deputy officer Michel Ayal Levi, a 22 year old Mashadi soldier, healthy, handsome, kind, humorous, and loved by everyone. A few weeks before he finished the army, he was killed in Southern Lebanon. This happened four and a half years ago. Michel grew up in Givat Mardechai and studied in the field of Electronics. His parents and his friends are still crying for him and we all miss him very much. He is one of the many who were sacrificed for a reason that should not be forgotten.

The Golan Heights

By: Afshin Bassali

To visit Israel without seeing the entire country from South to North and East to West is surely a foregone opportunity. While many tour and see the "popular" destinations of Jerusalem, Tel Aviv, Tzfat, Eilat and Yam HaMelach (the Dead Sea), many miss out on a region, which is both beautiful and vital to Israel's security: the Golan Heights. Not only is the Golan Heights splendidly green with rolling hills, waterfalls and all forms of plant life, it also is an area which has played a significant role in Israel's fifty years as a nation and will do so into the future.

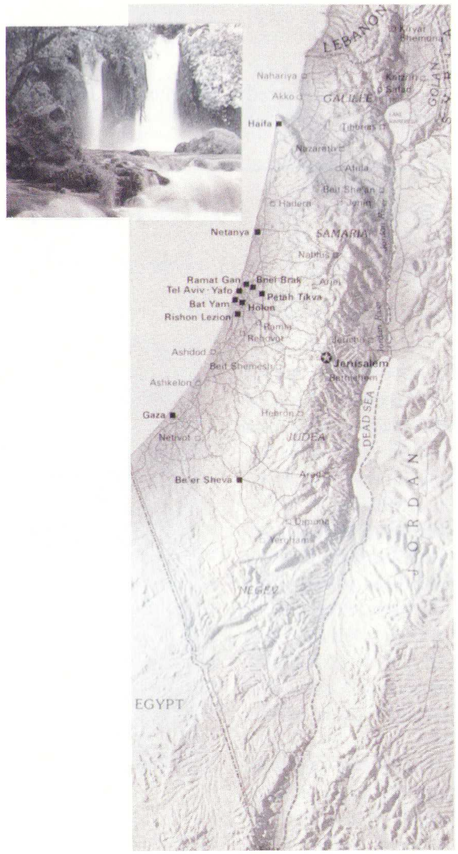

I first encountered the Golan on the MYC Israel Tour seven summers ago. As our first few days of touring began, we visited the abundant and cold waterfalls of the Jilaboon and Banias. It seemed as though our entire tour would be spent with *"ab bazi"*. However, the truth of the matter was that we were actually having our water fights in an area, which because of its abundant water was a gateway to Israel's over ground water flow and underground aquifers. In a country where water is hard to come by, with desert in the South and sparse rainfall through its remainder, the water that flows through the Golan is essential.

The Golan Heights are also home to Yarden, one of Israel's largest wineries and exporters of wine. On a tour of the winery one sees Israeli state of the art technology at work with full automation of the centuries old winemaking process. The fertile soil in the Golan Heights along with the abundant rainfall result in grapes that are most suitable for winemaking. Wine-tasting at the vineyards surely attested to the truth in this claim.

This region that derives its name from its perched location in Israel's northeastern border with Syria was overtaken by Israeli Forces from Syria in the Six Day War of 1967. Prior to this great military feat, Israeli settlements in northern Israel were under constant attack from shells and rockets rained down upon them by Syria from its location on top of the Golan. All the settlers could do was to take positions in bomb shelters as alert sirens wailed much like the sounds heard during SCUD attacks during the Gulf War. Once the wailing ended, it was time to come out and survey the damage done on your neighborhood. But the difference between these two attacks was their duration; while the SCUD attacks went on for a few months, the Syrian shelling was a matter of day-to-day life for 19 years (1948-1967.)

Much has changed since Israel took control of the Golan Heights. The country's peace of mind has been restored with the knowledge that Syria must first scale the Heights in order to entertain any thoughts of "driving Israel into the Sea." At the same time the Syrians now live with the fear that Damascus is only a short drive away for the Israeli forces, with no geographic obstacles to hinder a military campaign. While traveling through the Golan we saw remnants of pre-1967 Syrian bunkers littering the Golan's landscape, as well as signs warning hikers of old mine fields laid down by the Syrians in years preceding the Six Day War. However, they have been mostly de-activated and the signs are strictly cautionary.

Without any formal or informal peace agreement with Syria during the course of the past fifty years, Israel has seen a complete turn around in its security and control over its most sacred natural resource - water. While the country's survival was in doubt prior to the Six Day War because of the Syrian threat, it is now at an advantage and has prospered from the Golan through tourism and industry. So the next time you are in Israel don't miss out on touring through the Golan Heights to soak up the region's importance to Israel's survival and the reason behind the slogan, *"HaAm Em HaGolan."*

A Highlight in Our Homeland

By: Eileen Hakimi

Israel is a land of ancient history with sites considered sacred by three of the world's major religions: Judaism, Islam and Christianity. While political turmoil bubbles on the surface, the country has a wealth of attractions for tourists, from the shrines of Jerusalem to the waterfalls and natural beauty of Ein Gedi. My eyes lit up at those shrines of Jerusalem and they have left a permanent spark in my mind. One particular site had the greatest impact, a site that took my understanding of our homeland one step further; a site which taught me to see my religion in a whole new way. This was a site that made me understand the term "deep" as it exploded all my senses; the site of so many Jews, the voices of so many prayers, the taste of G-d's presence, the smell of the holy atmosphere and the feel of silence. All my senses were used to experience this unimaginable place. The Western Wall of Jerusalem, also known as the *Kotel*, is the center of the Jewish homeland. Great beauty remains in this portion of the Temple that was not destroyed. Today we cherish the remnants with all our hearts.

G-d is around us and within us no matter where we are, and we can open a *siddur* and pray to Him, knowing that He is listening. But many of us feel a different way when we open up that same *siddur* by the *Kotel*. Even though G-d is close to us wherever we are, we feel His presence even more at the *Kotel*. We think that His presence is stronger there. When I was at the *Kotel*, I felt that way. I had chills running up and down my body. From time to time, I would burst into silent tears because of mixed feelings of happiness and fear.

During our stay in Jerusalem on the Israel tour, we had two choices. My first choice was to get an extra hour of sleep in the morning, since I was getting a maximum of about two hours of sleep at night; my second choice was to wake up at sunrise, exhausted as I was, to go to the *Kotel*. I obviously chose to go to the *Kotel*. As a girl who hates getting out of bed in the mornings, except when going on vacation, these were the only few mornings that I looked forward to rising at dawn. At midnight, some of us would sneak out because the beauty was even greater at that hour. I realized that this is one of the greatest privileges of a Jew, and I was not going to miss out. Deep down, however, I was very scared. How could I be so calm, sneaking out without any guards to an area that's completely surrounded by Arabs? How is it that so many Jews who go there so often are fearless? That's when I realized that there is too much protection from above for any danger to occur.

When I think of the *Kotel*, why do I think of "deep" as an alternative to the word "holy"? Because when I break the word apart, I can see a description formed from each letter: "Defining Everyone's Emotional Prayers." That is the hope we show to G-d through the crumpled letters and the *siddurim*. The condition of being deep is known as "DEPTH." In terms of the deep condition acted upon the thoughts and crumpled letters, we can define the depth of the *Kotel* as "Delivering Everyone's Prayers To Hashem."

No matter what level of religion, whether Orthodox, Conservative or Reform, almost every Jew feels a sense of belonging at the Kotel. A sense of identity and a return to historical roots is also felt by many. For more than a thousand years, Jews of all generations have watered the courses of the Wall with their tears and melted its stones with their kisses. Israel is the homeland that G-d chose for us, and that is a factor that contributes to the difference in opening up that *siddur* in our home or at synagogue, as opposed to opening it by the *Kotel*.

This year, as we celebrate the Fiftieth Anniversary of the birth of the State of Israel, we should also show gratitude for the gift of having the Western Wall as an existing part of our homeland.

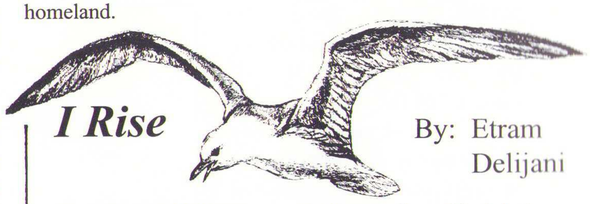

I Rise

By: Etram Delijani

Out of a painful history and shame of mankind, I rise.
Out of terror and hatefulness.
Up from a past that's deeply in pain, I rise.
Out of the broken hearts of the Hebrew mothers in Egypt.
Out of terror and mass murder of Nazism, I rise.
With silenced witnessing of humans
This pain is carried forever, but I rise.

As certain as the sun and the moon, I rise.
As high waves in stormy oceans,
As oil wells and volcanoes, I rise.
As the lion face to face with its prey,
As an eagle in its nest over the mountains,
I rise and fly high.

I rise, as Moses over Mount Sinai.
I rise, as Solomon, David, Einstein, and Freud.
I rise, as the sun rises, radiating energy and warmth to the earth.
I have dreams of hope, peace and friendship.

Rise to me, rise.
You will shake hands with me,
And we will belong to paradise.

You as a golden butterfly, and I as a white dove,
We will fly over the rose garden,
And we will fly high.
For ever:
I rise.
I rise,
I rise,

ISRAEL 50

Israel at Fifty

A Historical Picture Book

History books tell us of Israel's wars; of countless Jewish lives lost to Arab enemies; of building a democracy, an economy, schools and homes; of love and labor for a land that was transformed from a barren desert into thriving farms and busy cities; they tell us of bringing to life the Zionistic dream. All in a mere fifty years.

Personal tales speak of endless days of building a country and long nights of defending it; of the lives of loved ones sacrificed; of pioneers; they speak of a newly found sense of Jewish self-confidence and of national pride. The Jewish people has worked the wonder of forging a nation. In miracle time we brought our state to life and for fifty years we nurtured it. We were the proud parents of a maturing child, watching our infant state grow beyond its adolescent years.

1909: Lottery by which the land parcels of the future Jewish neighborhood were distributed in the North East of Jaffa.

The following pages document the growth of the miracle that is our homeland. The pictures are an intriguing account of Israel over the last century, since the beginning of intensive Jewish settlement and modernization. As the first Jewish settlements gradually appeared in various places around the country, some photographers became conscious of the fact that a significant change was looming in the country. They sensed the value of recording the early beginnings of the evolution of a new reality - a growing presence of Jews around the country, not only in the holy cities of the remote past. The transformation is breathtaking.

The changes recorded in such photographs were swift. Today's cities were mere tracts of desert earlier this century. In a matter of one decade through the 1920's, for example, the desert-scape of Tel Aviv turned into a busy commercial hub and urban environment. Towns blossomed in rural areas; numerous *kibbutzim* and *moshavim* dotted the landscaped as Israel became a model of industrialization, agriculture and self-sufficiency. Looking at the **then** and the **now**, we can appreciate the grand transformation of Israel, the fruit of the Jewish nation's labor.

Photographs taken from Israel, Then Now and In-Between by Amiram Gonen

Today: Large city of Tel Aviv Yafo is built on the former sandy areas along the Mediterranean coast.

Today: Hotels Restaurants and other installations of a modern bathing beach line the shore of Herzliyya.

1930's: The cliffs along the shore line in the west of Herzliyya.

1930s: The Square at the end of Allenby Street.

Today: The Herbert Samuel Square continued to change its face to this day.

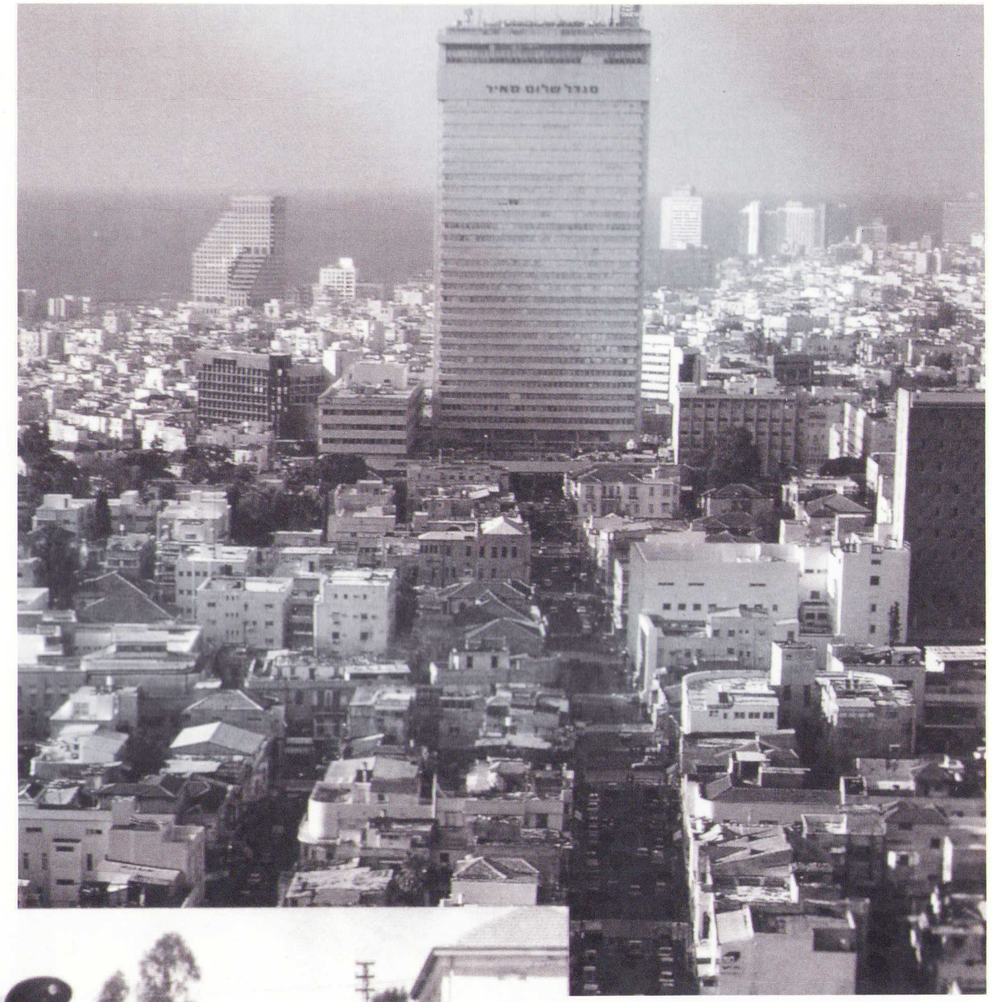

Today: Herzl street is one of the busiest streets in the center of the city of Tel Aviv Yafo.

1920's: A traffic policeman in the middle of Herzl street.

1920's: The old Technion Building in Haifa.

Today: The old Technion building and the Hadar Hakarmel district of Haifa facing Mount Carmel in the background.

1960's: The neighborhood of Rehavia and the adjoining Sha'arei Hesed neighborhood to its left.

Today: Wolfson towers complex of high rise buildings.

The Do's and Don'ts of Discipline

By: Nora Ebrani

It is believed that discipline is cultural. What one culture uses as means of discipline, other cultures might consider child abuse. Children learn to act morally and culturally through observation and imitation of models who demonstrate appropriate behavior. Once children learn a prosocial behavior, the behavior should be praised and rewarded to become permanent. Sounds too easy to be true, doesn't it?

Effective parenting is much easier than haphazard parenting. In the short run, life may seem easier if you give in to your kids. However, you will pay dearly in the future. Having to put up with a bratty, rude and inconsiderate kid for several years is an awful experience. Restricting a child for an afternoon or a weekend is no picnic either, but at least it's over in a few hours or a few days and next week will most likely be better. It is fun raising children who know their limits. They are generally respectful to you and content with themselves.

Effective parenting does not mean excessive use of punishment. Some parents use punishment to relieve their own frustration and to feel a sense of control over the situation. Punishment can be counterproductive, causing negative side effects that may be more undesirable than the original behavior. It can promote aggression, harm the self image of the child, isolate the child from peers, produce feelings of powerlessness and lower motivation.

Effective parenting is being loving and strict at the same time. Being willing to set limits that may anger and disappoint your child today so that he or she will develop a high level of morality to carry him or her into the future.

Nobody said it was easy to raise children. It's a great responsibility that is brought upon people without prior experience or job training. There is no room to make mistakes. You get one shot and you want to get it right the first time. You don't want to practice on your first child and get it right second time around. And as time-consuming and tiring it is, it is also filled with pleasure and a lot of satisfaction.

Here are some of the Do's of Discipline:

- Let the child know exactly what you expect of him or her.
- Give warning.
- Stay simple and clear.
- Be firm, but kind.
- Don't nag.
- Don't yell.
- Make realistic requests.
- Make a deal.
- Use humor.
- Let the child find a remedy.
- Solve problems together.
- Make requests, don't order.
- Give chances.
- Be flexible.
- Offer choices instead of threats.
- Appreciate, acknowledge and reward good behavior.

These are some alternatives you could use instead of physical punishment:

- Remove the object that the child is misusing until ready to use appropriately.
- Temporarily withdraw or alter a privilege until the child is better able to handle it in a responsible fashion.
- Hold a child to prevent destructive behavior.
- Remove the child from the situation in which he's misbehaving.
- Work and talk to the child to find an acceptable remedy.

Did you Know ...?

Research show that the most important way that parents can influence their children is by determining who their peers are. It's pretty easy to control the social life of a three-year-old. Once the kids are past age 10 or 12, all bets are off.

Good peer groups actually boost your child's self-esteem. As children grow older, peer influence grows stronger, and children come to prefer the ways of peers over those of their parents. So, if you think it's wrong of some parents to choose and direct the social life of their young child, think again.

Children are in many ways driving their own development through the choices they make, but don't forget, parents are crucial collaborators in that process.

Nora Ebrani, MS, is currently the educational director of a preschool in Flushing. She also works as an intern School Psychologist in Floral Park Memorial High School. She has her BA in Education and Psychology from Queens College and her MS in School Psychology from St. John's University. She has conducted many research in the field of Education and Psychology as well as home/school behavioral problems. Twelve years of motherhood and years of classroom teaching are the basis of her expertise in the field.

Megillah is proud to announce that Ms. Ebrani has joined our staff of contributing editors. We look forward to reading her column about "Effective Parenting" in the future.

Casino Gambling.... Caveat Emptor

Money Matters

By: Adam Hakimian

The lights, the sounds, the dealers with the cummerbunds. Millions of people witness the festive atmosphere of casinos every year. We Mashadis are no strangers to casinos either; many of us have played in Atlantic City, Las Vegas or somewhere else.

The truth is, gambling can be lots of fun! We usually go to a casino looking for some excitement. Basically, we want to enjoy ourselves. But obviously casino operators do not care too much whether you have fun or not. You may be surprised at the lengths casinos will go to snatch your money. Here is some information that you might want to know before you bring your chips to the table again.

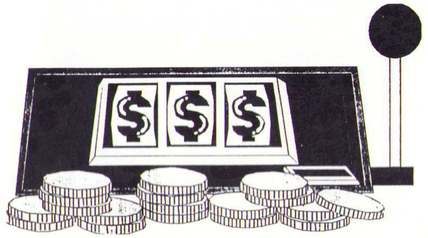

Casino Earnings

Its no secret that most casinos earn consistent profits of millions of dollars a year. Foxwoods, run by native Indians in Connecticut, has earned revenues of $1 Billion in one year. Another example of big casino winnings: Donald Trump owns 150 hotels worldwide, but his two casinos account for 40% of the hotel chain's net profits.

How Casinos Get You To Gamble

Have you ever gone to a casino and chose *not* to gamble? That might be hard to do since everything in casinos is geared towards getting you to open your wallet. Casinos purposely don't give you anywhere to sit but the tables. And besides perks such as free rooms and meals, casinos use trickier methods. Casinos do not have clocks on the wall so you do not realize how long you have been gambling, and some go as far as pumping oxygen into the air, supposedly so gamblers feel more energized.

Odds Of Winning And House Edge

No, the Mafia does not fix games anymore, but casinos still have mathematical advantages, called "house edge." This means that all casino games have at least some statistical advantage over the bettor. The house edge for some popular games:

Roulette	5.3%
Blackjack	2-10%
Keno	20%
Craps	2%

How does this work? Take the game of Roulette, for example. 36 Slots means 36 to 1 odds, correct? But the casinos added "0" and "00" slots. This means that the chances of you picking the winning number decreases, while the payout odds remain the same, which results in a 5.3% advantage for the house. Theoretically, this says that for every $100.00 you bet, you should lose $5.30 based on mathematical chance alone. Keep in mind that this figure can be much higher for those who complain of bad luck in gambling.

Signs Of Trouble

How can you know if you or a friend are in trouble with casino gambling? Some common signs:

- Chasing Bets: You try to win back the money you just lost.
- Borrowing money to gamble.
- Claiming to "have a system" to your gambling.
- Feeling you have skills: "I'm good at Blackjack."
- Depression from gambling losses.
- You've made some new friends at the casino's ATM machine.

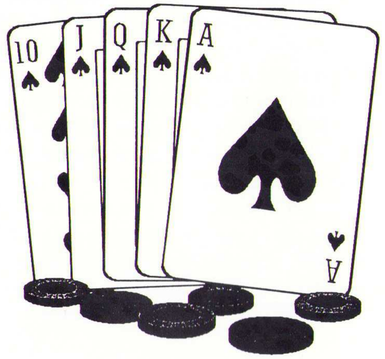

Of course, this does not mean that none of us will ever gamble in a casino again. Many of us still find it a thrill to push our luck. Some general suggestions for the next time you go: quit while you're ahead and, also, go with a budget. Unfortunately, that may not work if you've lost all your money five minutes into your trip.

Find out more at the following websites:
www.gamblersanonymous.org/qna.html
www.gamblersanonymous.org/20questions.html
www.umass.edu/eap/issues/gambling.htm

What Would We Be Without It?

A Look at Our Favorite Hobby

By: Name Withheld

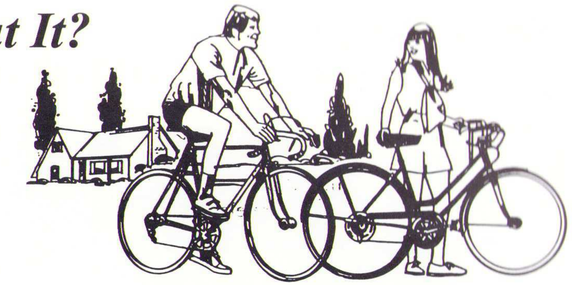

Admit it. We all do it. We all have fun doing it. Our Friday night dinners with our families would be a bore without it. We'll have nothing to talk about on our 6:27 train ride home without it. And we are always craving for it. The word *"it"* refers to gossip, and, more specifically, to gossip about young couples who are dating. Gossiping has become an institution of Mashadi culture. If you don't gossip, you're not considered a true Mashadi.

Now, let's ask ourselves something. Do we realize that this type of gossip may ruin a relationship or make a developing relationship more difficult? It sure could. The rumors that spread throughout the community are powerful enough to destroy a relationship. Or they could make it more difficult for a guy and a girl to actually "hook" up. Here are three Scenarios that will make this concept clear:

Scenario #1: A guy and a girl are interested in each other. In order to actually be comfortable enough to start dating, they need to get to know each other a little bit more. The only possible way is for them to start chatting while at a party or out with their friends on a typical Saturday night. The problem here is that if this chat takes longer than 20 minutes, the guy and the girl are allegedly going out or, by some other Mashadi standards, they're going to be engaged soon. This may seem like an exaggeration but a lot of the rumors in our community start like this. This guy and girl may never talk to each other in public again and they may not be at the stage yet to start talking on the phone. Thus, they will never hook up.

Scenario #2: A guy and a girl are dating. They like each other but they're not sure if they're each other's soulmates or partners for life. They're only dating and they just want to get to know each other. Rumors are out that it has been finalized by both of their families and the engagement party is by the end of the month. Such hearsay will most probably end the relationship. The girl does not want to be labeled as this guy's girlfriend just in case it doesn't work out. The rumors will pressure her out of the relationship. And if the girl decides to tough it out and stay in the relationship, a break up in the future will bring about gossip that there is something wrong with either the guy or the girl. This is a lose-lose situation. There is no way out.

Scenario #3: A guy and a girl like each other. They have a long conversation at a party. The guy asks her out. They go to Colbeh on a date and on another date at Squire cinema. The guy introduces the girl as his girlfriend to his relatives and his friends. There is no speculation and judgements about the couple. That means there are no rumors about them and their relationship. They are completely open about their relationship. They are simply dating to see if they like each other. If it doesn't work out, they move on to other dates and relationships.

Now we all know that the last scenario is purely fictional and virtually impossible in our gossip-ridden community. However, the open relationship pursued in Scenario #3 is ideal. The word *shady* would be removed from the Mashadi vocabulary. And we would never have to worry about being labeled as "almost engaged".

How do we solve these gossip problems and start moving towards the direction of Scenario # 3? Let's all (including myself) put in a concerted effort to not talk about people's relationships until they are actually engaged. We must, especially, stop being the main source of gossip to our parents because they are the ones who make the rumors more serious than they actually are by sensationalizing them. Hopefully in a couple of years, I'll be able to come to a party and introduce you all to my date.

دفتر وکالت
میجر و ساورین
وکلای امور مهاجرت، معاملات ملکی
امور تجاری و شرکت‌ها، وصیتنامه و ارث
ژانت ساورین و سیمور میجر
MAGIER & SAVRIN
ATTORNEYS AT LAW
JANET A. SAVRIN & SEYMOUR MAGIER
IMMIGRATION, REAL ESTATE
CORPORATIONS, WILLS
MAGIER & SAVRIN, SUITE 2407
450 SEVENTH AVENUE
NEW YORK, NY 10123
Tel: (212) 564-8525
FAX: (212) 967-0867

Farsi Classes

By: Allen Hakimian

The MYC recently completed the first level, first semester Farsi reading and writing classes. The classes have been a great success. There were 18 students enrolled and, rain or shine, the class had a near full attendance every time. I believe the students enjoyed the class a lot and they are enthusiastic for more.

The term consisted of six classes meeting two hours per week, mostly on Tuesdays between 8:30 and 10:30pm at the MYC office. Each student was provided with two books which are designed for learning to read and write Farsi. The class was and will continue to be taught by Shahnaz Saber, a retired professor of two prestigious universities in Iran as well as Queens College. After each session the students were given ample homework to practice their knowledge at home. At the beginning of every session, the professor gave the students a "*dicteh,*" or exam, which was graded and was rewarded with a star, gold, silver or green based on how well they had done. After completing the first six sessions and taking the midterm, each student was given a diploma for their achievement in the class. Both Ms. Saber and the students are amazed at how much they have accomplished in six sessions.

I have the pleasure of working with Ms. Saber at B.H. Multi and I cannot imagine a better person for this job. She is a true expert at what she does. She has mentioned repeatedly herself how much she enjoys teaching the class and she has been nice enough to come to class one hour early almost every time to help any student who might need extra help or who might have missed a session. Originally, I was thinking of having Ms. Saber teach a few of the kids who work at our company, but after joining MYC, I thought it's fair to share the wealth with the rest of the community. And I'm very glad I did because I have gotten such great response from the teacher, the students and their parents and family.

After one week of winter recess, the class began its second semester, first level courses and will continue for six more sessions to cover the entire Farsi alphabet and go on to higher levels. Learning Farsi is a great opportunity for the community to become closer with its heritage and culture. Nearly all other languages are offered in schools and universities, but rarely or never do we get a chance to learn Farsi, our native language. This is a great opportunity for all those interested in passing down this beautiful language to their kids and family. Many people like myself where forced to flee Iran at the beginning of our education when the revolution started. We should not be deprived of the right to know our own native language. Personally I am very proud of being able to read a little bit of what I see in Persian stores, and on Farsi signs and publications. I am constantly bragging to my friends and peers about all the new stuff I am learning.

If you would like to join the classes at this time and you have a little background in reading or writing, or if you would like to start learning from scratch, please contact me at (516) 466-3011 and would be glad to arrange something.

Students on the Class...

Simon Nassimi: "They're grrrrrrreeeaaaaat!!!!!!!!!!"

Shirin Hazghiyan: "I am happy to say I am literate in Persian now."

Rebecca Siyance: "It is very fulfilling to graduate from being a traditional Persian to being a literate traditional Persian."

Eli Edalati: "Excellent! Allen should be praised for this great idea."

Matthew Enayatian: "I love the classes. I can actually go to Persian stores like A to Z and Sunflower and read the labels of my favorite Moin tapes. Finally I am over the embarrassment I used to go through."

Allen Hakimian: "Did you know the letter sin comes in big and small?"

Farnaz Kashimalak: "My parents enjoy correcting me in a subject they are fluent in."

Arezou Hariri-Tolou: "This course is more practical for me than any courses I have taken in the past. Most importantly, now I can write Farsi greeting cards to my parents and love letters to my wonderful husband."

Arezou Hakimian: "It's a beautiful feeling to be able to read and write the language my parents were brought up with. But I must tell you it feels much better to write my brothers phone messages in Persian where I know he can't read it.

Benny Hematian: "Who would have ever known that I would understand my grandparents' weird jargon?"

Love, Dating and Marriage

Missed the MYC Shabbaton and Wanted To Hear What Rabbi Clyman Had To Say?

By: Dana Rafinia

Rabbi Clyman is an ordained Rabbi who studied at Yeshivat Aish HaTorah in Jerusalem. Over 8,000 people have attended his lectures on love, dating and marriage, a small percentage being Mashadi. During this year's Shabbaton, Rabbi Clyman touched upon the topic of love, dating and marriage.

One thing he spoke about was knowing yourself and understanding what you want from another person. If you don't know yourself, how will you know what type of person will be good for you? You can't start dating and hope that once you start you'll realize what kind of person you want. You should try to think about it before you even start. How do you get to know yourself? Make a date with yourself. Try to find out what is important to you and set a goal for what you want to accomplish in life. Rabbi Clyman even suggested writing these things down for yourself. This is helpful because you should try to find someone who shares your goals so you can share a direction in life.

People who are considering marriage should share with each other those things that are most important and dear to them. When I say share, I don't mean simply report and inform. The sharing I'm talking about means sharing mutual goals. These shared goals build deep and meaningful relationships, love and respect. We don't simply enjoy one another because we both love golf and Chinese food. Rather it is life's ultimate goals that we are sharing and shaping. It's a shared destiny that stems from your most cherished dreams and desires. This is what makes a marriage.

It is necessary to pursue a shared life goal for a couple to grow and strengthen their marriage. Once you know what you really want it will be so much easier to find the "right" person. Sharing a common goal is an important part of finding the "right" person for you, but there is a little more to it. You also need some love and respect for one another. But don't think "love conquers all." Love alone will not solve your problems. If you want different things in life, then love will not make you want the same things. How can two people get married if, for example, one of them wants children and the other one does not?

Participants of this year's Shabbaton Trip

Rabbi Clyman also let us in on a quick 90-second test to see if a person is possibly "right" for you: 1) Would you want to be like him/her? 2) Would you want your child to be just like him/her? 3) Would it be okay if he was exactly the same twenty years into the marriage? If you answer no to any of the questions, you should reconsider marrying that person. If you would not want to be like that person or want to have your children be like them, there is obviously something about them that you don't really like. Don't think you can change this other person. You have to respect him or her the way he or she is.

At the Shabbaton when Rabbi Clyman was speaking, we went off the topic a little and started to speak specifically about our community. One of our big problems is that some relationships are ruined because of other members of the community, mostly because of unnecessary rumors and gossip. Rabbi Clyman tried to make us understand that doing this is speaking *lashon hara*, and that it is wrong. We had an open discussion and many people felt that this problem could not be fixed. We agreed it was a problem but didn't know how to go about making changes. The Rabbi even tried to convince us as a group to initiate the effort, and try not to speak *lashon hara* for at least that weekend. The interesting thing was that through most of Shabbat I noticed many people trying.

For all those people who missed the Shabbaton or who were there and didn't attend Rabbi Clyman's speeches, you missed out on interesting lectures and discussions.

Always Dreaded Fear

Learning to Cope With the Death of a Loved One

By: Shahin Shahverdi

The most difficult experience I ever had in my life was when I lost my father. Without doubt, the loss of a close loved one is troublesome for anyone. Naturally, I was shocked, confused and scared at the time. I was unable to overcome the fear of being alone and helpless. However, every person shows their grief in their own way. I, personally, went through many stages and even until today I get upset when I recollect of him.

Due to our community's customs and traditions, when someone suffers such a tragedy, they are surrounded by family and friends for a substantial period of time. People come and go even after the initial seven-day mourning period. Family and friends take a major role in the recuperation process. That people are there for someone who is hurting is critical.

Without my friends and family, *my* restoration would have been nearly impossible. Throughout the one-year mourning course, I learned a lot about myself as well as life. I learned that I could be stronger than I had ever imagined. I realized that I can be supportive to my family and, more than that, to my mother for the very first time. I could take care of someone instead being taken care of. My brother and I both decided that it was time for us to take that big step from boyhood to manhood and accept a more important responsibility. I felt like a kid on a bicycle, riding without training wheels for the very first time. There would have been no one there to hold me if I had fallen. I had no choice but to look straight ahead and to keep on pedaling.

The visits to *minyan* for Kaddish every morning and evening was most definitely a potent experience. Although it was extremely difficult at first, it eventually gave me comfort and peace of mind. I had something to look forward to every day. For me Kaddish was an important part of the rehabilitation process. Psychologically, it made me feel better because it set my mind at ease. I guess it was the only thing that made sense in my life at that crucial time.

I sincerely wish that no one will ever have to experience this huge loss in any way. Unfortunately, as we all know, it is an inevitable part of life. Our life offers us content as well as distress as we move on from one day to another. Sometimes I wonder if there is a way to avoid this tragedy. The idealistic side of me hopes that I will never have to go through such a calamity ever again. However, the practical side of me knows that life, as always, will take its course. It is true what they say; in many ways life is like a roller coaster. You ride through your ups and downs and most everyone has their share of a bumpy ride.

Many times I wondered if there was a way for me to have been more prepared for this. I never thought that the pain of losing a loved one is so unbearable. When I was a child, the fear of losing a parent made me wonder how I would feel or act if, G-d forbid, such an ordeal happened to me one day. And then it happened. I took it harder than I ever thought I would.

People say that time heals all wounds. Although it has been only two years since my father's death, I don't always feel like time has done that much for me. I have most definitely recovered a great deal from my initial state. However, I believe that I will grieve his death until the day I have love for him in my heart. Even though he is not here for me to see and speak to, there is not one day that goes by during which I don't think of him. I guess this is my way of never letting him go. I guess this is my way of making sure that I will never forget him.

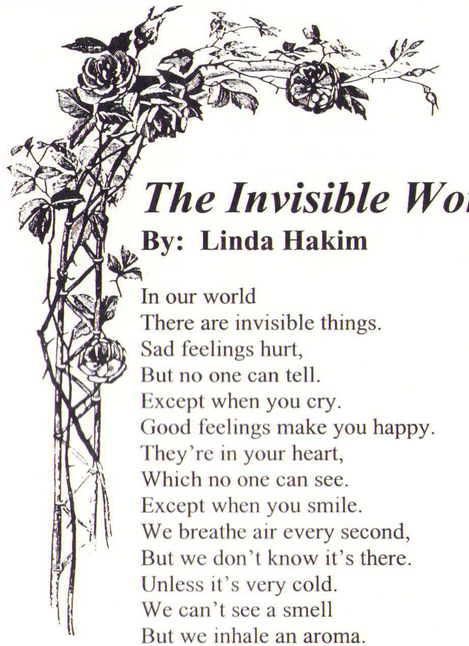

The Invisible World

By: Linda Hakim

In our world
There are invisible things.
Sad feelings hurt,
But no one can tell.
Except when you cry.
Good feelings make you happy.
They're in your heart,
Which no one can see.
Except when you smile.
We breathe air every second,
But we don't know it's there.
Unless it's very cold.
We can't see a smell
But we inhale an aroma.
A bang and a whisper
We can't see.
We can only hear sounds.
We can't see taste.
We only know if food is yummy or yucky
When it's on our tongue.
It's an amazing world of invisible things.

David's Time Tunnel Part V

A TALE OF TWO LIVES TOLD BY: CESAR

"Come in! Come in!" shrieked a young girl, "The second broadcast of the Berlin Radio is on now." In the small room almost all of the residents of the house were sitting around an old radio, the most modern piece of decor in the room. Everyone was staring at the radio as if it were a television set, and listening to the German propaganda which was being broadcast in Persian. The new party was proudly announcing all of its latest achievements. The country was proud again; the people were working and happy; inflation was back in control and construction was booming. The country was happy to have put the past war behind it and was inviting all to follow suit and join this new socialist regime. A chill went up David's spine since he knew of the events to follow not too long in the future. But how could he convince anyone that this role model government would be nothing but the most vicious and murderous, the most violent and heartless government in the world, surpassing even the Greeks and the Romans? David had no choice but to be a slave to his time and do his best for his family.

It was the afternoon of Yom Kippur. In an almost deserted salon, which was the scene of the maddest and most crowded bazaar only one hour earlier, a young man in his twenties was sitting in a secluded corner and was praying. He was thinking about his pregnant wife and his children, about his mother and his brothers and their families, and how he missed them all. Suddenly he was requested by an elderly man sitting not too far from him to make a *darash* before they resumed prayer. "Why me, a young man of twenty one, when everyone else is so much older and more knowledgeable?" Davood asked himself. But being modest and seeing no alternative, he accepted. Everyone in the room was amazed at Davood's fluency in Persian. He was also quite modest and polite. Yet something about his behavior did not quite seem the same as other Yeshiva kids. Davood's speech was not long and it was based on his own experience of keeping religion in Mashad. He was proud of his past and his culture. As Davood was about to take his seat, amidst the unexpected enthusiastic applause, he was requested to pray out loud

The sun was beating on his head and the scorching desert sand was burning the soles of his feet as David was walking alongside some mules. Except for the sound of the hooves of the animals, the squeak and rattle of the wheels of the carriages and an occasional note or two played on the flute by someone on horseback, it was all quiet. David was day-dreaming about the refreshing bath that he would take, once a week on Fridays, at Haji Esmail's public bath house. His thoughts were drifting back and forth to the delicious, but repetitious, *Abgoosht* or *Tassak* lunch that he would be served every day. And that fantastic home-baked bread, he could even smell it now. David's thoughts were occupied with the sweet and cool well water that he could have any time and the slice of watermelon and *Yakh-dar-behesht* (a beverage made with syrup and shaved ice) that he would enjoy on Thursday nights when almost everyone in the house would go to a picnic area called *Kooh sangi*. David was miserable in this time, this place and in this desert heat.

David's father could not be more proud. His son was a mogul of a businessman. He was modest and polite. He was not superficial and lately he was all that the elders of the community talked about with words of praise.

Now he was speaking with an Indian porter in *Urdu* in their hotel in Bombay! Ever since he had started to pull away from his gang back in New York, he had not ceased to surprise everyone, especially his father. "It must have been the influence of his friends that had kept David bottled up until now," he thought to himself. Strangely enough, Davood seemed to know his way around in Bombay. The filth, the stench and the poverty were not bothering him. Davood felt quite at home.

Dear Fake Editor:

The opening of the new synagogue in Great Neck has brought about some terrible problems. Some people have received assigned seats, designated with paper stickers, while others have to fight over the remaining few empty seats. This has caused a lot of unpleasant incidents in the Synagogue. Could you please find a solution to these problems?

Signed: Mr. A. B.

Answer: Dear Mr. A. B.,

I fail to understand why you let this issue upset you so much. What is most important is that my friends and I have assigned seats in a nice row, towards the front. And those people who don't have an assigned seat are now forced to arrive very early, and I believe that coming to Synagogue so early in the morning is a big Mitzvah! Nevertheless, I have talked with the Central Board, and have convinced them to implement the following decisions in the near future:

1) Since there are only a few seats left that do not have a sticker, a limited number of portable stickers will be made available for $2000 each. This way, those individuals without a sticker on their seats and those who don't have a seat will be able to wear a sticker on their jackets so that they do not feel left out.

2) In order to help the synagogue raise some more money, the front parking spots in the parking lot will be sold for $10,000 each. An extra Large sticker on the floor will identify the sold parking spots.

3) Due to the shortage of front row seats, the families who have a *shira* can rent front row seats for $1000 per seat, each Shabbat. However, the real owner of each seat can still make a scene and remove the intruders.

4) A shuttle bus will be operating between the Synagogue and the center of Middle Neck Road, between the hours of 10:30 A.M. to 11:30 A.M. Thus, people can obtain their coffee and cakes in town and return to the Synagogue. Of course, the front few rows of the shuttle bus will be up for sale soon.

Dear Fake Editor:

You probably noticed that for the first few sessions in the new synagogue, very nice refreshments and snacks were served. I was outraged to see some people literally attack the food area to grab something to eat. This is especially disturbing because all of us belong to respectable, well-to-do families.

Signed: Mrs. C.D.

Answer: Dear Mrs. C.D.,

You have every reason to be so upset. I would have been too, if I could not have grabbed something to eat. In cases like this, when I spot food at the other end of any occasion, I run toward it right away to get a few pieces of cake and cookies. But unfortunately, there are always some rude individuals, who get there faster than I do. Naturally, I fight my way through, with a little pushing, shoving, and kicking, in order to teach these people to grow up and act civilized.

You should use the same method, in order to be able to eat something and not be outraged any more.

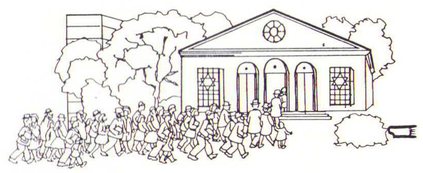

ATTENTION
WRITERS & ARTISTS!
Don't miss this opportunity!

We are looking for talented writers, artists, photographers, philosophers, graphic designers (and so on, and so on) to join us in making Megillah the most intelligent, most attractive, most fun magazine delivered to your doorstep free of charge.

Send your contributions to:
Megillah c/o MYC
91 Cutter Mill Road
Great Neck, NY 11024
or e-mail us at: MYCny@aol.com
or call Natascha or Behnaz at (516) 829-3443

MEGILLAH WANTS YOU!

Fake Subcommittee for the Assignment of Seats in the New Synagogue

In order to re-assign seating for the newly opened synagogue more equitably, the newly formed Fake Subcommittee For the Assignment of Seats For The New Synagogue (FSFTAOSFTNS) has been formed. This Subcommittee decided to assign seats based on a point-for-merit system. In order to get seat assignments, please fill out the following form to assess your true position in the Synagogue and, indeed, within the community. Your answers will be closely scrutinized by a crack team of community informants to see if they are true. Some may lose points if they lied in this test. In other cases, there might not be a penalty for cheating in this community. Each head of household should fill this out for one household only. Drop off the questionnaire at the Synagogue Management Office.

Qualification 1: The illusion of Wealth

1. ***How many millions of dollars does the community THINK you have?***

a) $0-$1 Million (Deduct 4 points)
b) $1-$2 Million (Points: 0)
c) Over $2 Million (Give yourself +4 points for each Million)

2. ***How many foreign cars does the community THINK you own? Include cars leased, borrowed, and bartered.*** Give yourself +1 point for each car, +2 points for each 4x4 car, +3 points for each Land Rover..

3. ***How much money does the community THINK you donated to the construction of the New Synagogue? (Not the money you actually paid, just the amount you pledged)***

Give yourself +2 points for each $10,000 pledged

4. ***What line of business are you in?***

a) Jewelry Manufacturer (+10 Points)
b) Ruby & Sapphire Dealer (+10 Points)
c) Emerald Dealer (+10 Points)
d) Semi Precious Dealer (+10 Points)
e) Major Garment Manufacturer (+10 points)
f) Clothing Retailer (+7 Points)
g) Jewelry Retailer (+7 Points)
h) Rugs & Antiques (+5 Points)
i) Lawyer, Doctor, Computer Programmer, Nuclear Physicist, Astronaut, Senator, Architect, Engineer (+2 points)
j) Other (-2 points)

Qualification 2: Community Social Status

1. ***In what type of clothing do you and your family attend synagogue:***

a) Armani, Moschino, Prada - Top European (+10 points)
b) European regular (+7 points)
c) Domestic (+4 points)
d) Conway - Odd Job (minus 10 points)

2. ***At what table are you usually seated at community weddings (not the seat you are assigned, just the seat that you sit in)?***

a) 2-20: +10 points
b) 20-30: +6 points
c) 30-40: +2 points
d) 40-60: 0 points
e) 60 and up: stop wasting time and get back to your homework

3. ***What is the status of your circle of friends ("doreh")?***

a) More than 15 couples and very hard to get in (+10 points)
b) Large, but friendly, allow Italian couples occasionally (+7 points)
c) Medium sized, couples tight (+2 points)
d) Medium sized, couples come and go (0 points)
e) do not have a *doreh* (-3 points)

4. ***What is the value of the gossip you and your household can offer when attending Synagogue?***

a) Don't know and don't care about community news (-2 points)
b) Just close family and friends news (0 points)
c) We are a prime source of news (+3 points)
d) We know anything that happened, is happening or did not even happen yet. (+10 points)

Qualification 3: Religion

1. ***What time do you and your family show up in synagogue on Shabbat?***

a) Before 9:00 a.m. (0 points)
b) 9:00 a.m. to 11:00 a.m. (+3 points)
c) After diner, Starbucks Coffee, Dunkin Donuts etc. (+7 points)
d) After the prayers are over and the schmoozing begins (+10 points)

Final Deciding Questions:

1. ***Are you closely associated with any member of The Central Board?***

a) Yes (+10 points)
b) No (-10 points)

2. ***If you get a preferred position would you decline it so you can sit with your friends?***

a) Yes. (Thank you for your donations, deduct all your points and go to the back of the line.)
b) No. (You have potential. Let us know if you want your friends to be upgraded to your area.)

Your seating assignment will depend on the total points you score on this questionnaire. You will be notified of our decision soon.

By: Sam Rahmanan

In Reply

Letters to Megillah

Our Policy on Anonymous Letters

In the past several months, we at Megillah have received a number of unsigned and un-addressed (anonymous) letters.

One of these letters was from a teenage girl who was sharply critical of the Mashadi community. She explains reasons and experiences that have led to her severe dislike for the community she was born into, and for the attitudes and behavior of community members. This letter was only signed "your ex-Mashadi."

Another letter was received several months ago from a girl who wanted to defend Ezra Academy against those who criticize her school. This letter was simply signed "Anonymous."

We received a third letter signed the "Silent Majority" from a person who claimed to be a 30-year-old Mashadi woman. She asked us to publish her open letter to the Central Board, in which she strongly criticized the way the seating arrangements at the new Synagogue were handled. Her letter to the Central Board was signed "a woman with deep concerns for the future of our community."

One of the important functions of Megillah is to allow exactly this kind of expression and exchange of opinions regarding community-related issues. All three of these letters have valid points to make and we would have loved to be able to print them in their entirety (except for some profanity used by the teenage girl). Unfortunately, we are unable to publish these and other anonymous letters that we have received, because we are unable to verify their authenticity.

Megillah, just like any other publication that abides by professional journalistic principals, does not accept letters received anonymously. In order to maintain our journalistic integrity, we have to be able to confirm if such a letter is real, or just a fake submitted as a joke. If we wanted to make small corrections or modifications to an anonymously received letter, we would not know how to contact or get the permission of the author.

We understand that in some cases, as in the above-mentioned letters, the author might want to withhold his or her name. Generally, we can accommodate this by withholding the author's name from the article when we are asked to do so. Even so, we urge our writers to stand behind their articles as this adds strength to any argument. We do not want to weaken the magazine's content by regularly printing articles in which the writers hide behind their anonymity.

We urge anyone who wants to have his or her opinions published in Megillah anonymously to approach one of the editors of Megillah and ask him/her to keep your name a secret. Our policy dictates that at least one of our editors must be able to authenticate any letter or article that we publish. We assure you that no one, including the other editors, will ever find out who you are. If you do not trust any of the current editors, you could approach someone you do trust to keep your name a secret, and ask him/her to present your letter to the Megillah editors.

Sincerely,
The Megillah Editorial Staff

Modern Orthodox Education for the Mashadi Community:
A Historic Perspective

By: Rabbi Michael Reichel

In Reply

Dr. Helmreich's comments expressing the need for modern orthodox school as the only option for the Mashadi community beg for further explanation (Megillah, January '98):

A Modern Orthodox day school places equal emphasis on a Judaic curriculum as on general studies. General studies are not viewed as secular, dirty and secondary. This is not to be viewed as giving in to the needs of the times or only thinking of one's professional advancement. A dual education values the divine Torah and, simultaneously, all supporting concepts and ideas of general culture. The Mashadi community must ask itself whether this model matches or disagrees with the previous models of Jewish education in Iran.

Throughout most of Persian Jewish history education was delivered through the *maktab* similar to the European *cheder*. Only Judaic Studies were studied, including Bible, Prophets, Mishna and some Hebrew language instruction. The methodology used was not progressive and usually the one-room school did not encourage reflection, a higher order of thinking skills and many other desired cognitive traits. In addition the school did not prepare the students for commerce and a professional life. This arrangement was viewed as wanting and some members of the Persian community sent their children to the local non-Jewish schools to receive their education instead.

Towards the end of the Nineteenth Century, the Alliance Schools became popular, stressing French language, culture and general education for both boys and girls. The schools neglected Judaic Studies and only taught limited Hebrew in addition to their core curriculum.

Some leaders in the community were irritated by the lack of religious performance of the Jewish instructors and leadership of the Alliance schools. Some of the administrators and teachers of the Alliance schools were gentiles that were local Moslems and were proposed to be poor role models.

The concept of a general education under the auspices of a Jewish agency was looked down upon by members of the Shiraz and other communities. The Alliance never received approval to open in Mashad due to the unique environment and the desire to protect the anonymity of the Mashadi Jewish community. Later, in the early Twentieth Century there were attempts by Ultra-Orthodox institutions to create schools that emphasized Judaic Studies exclusively. They also did not properly prepare their students for the working place nor produce students with an understanding of the general society, culture and commerce.

Reflecting on the history of the Iranian Jewish educational institutions, one realizes that there was never an attempt to have a synthesis of high level Judaic and General studies in the same school. This synthesis stresses academic excellence in both curriculums. The result of such a school would be a generation of young adults who have the skills and basic knowledge upon which to grow educationally in the future in both areas of learning.

Anything less than a Modern Orthodox day school has failed the Persian community in the past and will fail in the future.

Rabbi Reichel is the assistant principal at North Shore Hebrew Academy. He is presently working on his doctorate dissertation on Persian American Jewry.

Ramin Hakimian
Computer Consultant
خدمات و تعلیم کامپیوتر
توسط رامین حکیمیان

- Training for PC Operations, Windows-95 MS-Office, MS-Word, AOL, & More...
- Software & Hardware Upgrades.
- System Troubleshooting
- Recovery From System Crash
- Implementing Anti-Virus Technology
- Setup, Configure & Optimization
- Installation of Modems, Memory, Printer...
- Hard Drive Clean-up of Out Dated Programs
- Implementing & Supporting Backup Units
- And More...

Call for Free Estimate
HTTP://MEMBERS.AOL.COM/RAMIN2000
E-MAIL: RAMIN2000@AOL.COM
(718) 544-1420 (718) 544-3519

In Reply to "Sign of the Dove"

By: Name Withheld

Poor Bob. He tried so hard to get his date to like him and in return he gets a good spanking in Megillah. It's clear that the writer made up her mind about Bob before she even went out with him. After all, who wants to go out with someone her parents are trying to set her up with. I guess most girls would be looking for a fantasy guy, like Leonardo DiCaprio or Brad Pitt, to rescue them from that boring guy their family would prefer. I guess it doesn't matter that the "Bobs'" in our community may make better husbands and fathers when there are so many guys outside the community who are apparently so much more fun to be with.

It's obvious that this Bob is arrogant and into himself; probably any woman would show a negative reaction to him. Yet his intentions are good. He took his date to a good restaurant and cared enough to look for a gift for her on his business trip. For someone who is implying not to be materialistic, his date really seems to have enjoyed the expensive lunch and accepted the expensive perfume. From Bob's point of view everything is going so well. And why shouldn't he think so when his date is not being very honest?

Honesty is the most important thing in a relationship. If you don't want to go out with a guy you should say so. Its less painful to get shot with a gun than to be slowly killed with a dull knife. If you decide to go out with him just to make your parents happy and have no serious intentions, you should also tell him. This way he knows you are going out as friends. I'm sure if you had thought about Bob's feelings as much as your own and were completely honest with Bob and your family, they would all understand.

Dear Megillah *Viewpoints* Editors:

In the last issue of Megillah, you published the Top Ten list of reasons why you girls are better than us guys, along with several articles on feminism. Frankly, I believe that guys in our community are already suffering from an inferiority complex and do not need to be mocked further by our community magazine. Many of my guy friends have become quite depressed since reading the last Megillah.

In order to cheer them up a little, I'm submitting a list of reasons why it is better to be a guy than a girl:

Top Twenty Two Reasons Why It's Better To Be A Guy

1. Our phone conversations last less than 30 seconds.
2. A five-day vacation requires only one suitcase.
3. Our bathroom lines are 90 percent shorter.
4. We can open all of our own jars.
5. Movie nudity is virtually always female.
6. Dry cleaners and haircutters don't rob us blind.
7. We can go to the bathroom without a support group.
8. Gray hair and wrinkles only add character.
9. Our underwear is $10 for a three-pack.
10. We don't have to shave below our necks.
11. We can become President (in this lifetime).
12. We get to think about sex 90 percent of our waking hours.
13. Three pairs of shoes are more than enough for a couple of years.
14. We don't give a darn if anyone notices our new haircut.
15. People don't glance at our chest when we talk to them.
16. We have one mood, all the time.
17. The remote control belongs to us and us alone.
18. Wedding dress: $3,000, tuxedo rental: $75.
19. We can admire Clint Eastwood, without starving ourselves to look like him.
20. If another guy shows up at a party in the same outfit, we probably wouldn't even notice.
21. We can write our name in the snow.
22. Same Work... More Pay!

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters.

Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of $50 or more will be recognized for one year in Megillah.

$500 and above
Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
Anonymous donor
J.P. Morgan (Payam Hakimi)

$260 and above
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. Sadegh Livi & Family
Mr. & Mrs. Hadjagha Nemati & Family
Mr. & Mrs. Mansour Zar

$100 and above
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi
Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. & Mrs. Isaac Dilamani
Mr. Evan Elian
Mr. & Mrs. Albert Hakimian (Norooz-zadeh)
Mr. Mrs. Eshagh Kashimallak
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Salim Morad
Mr. & Mrs. Yehonatan Mordechai
Mr. Davood Nowbakht & Family (Israel)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Nourollah Rajabzadeh (Hamburg)
Benny's Wall To Wall Carpeting
Noor Beauty Inc. - Sherry & Shahram

$50 and above
Mr. Aram Bakhshi
Mrs. Sara Bassaleli
Mr. & Mrs. Fereidoon Dil
Mr. & Mrs. Ebrahim Dilamani
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mr. & Mrs. Soheyl Dilmanian
Mr. Jonathan & Mr. Roni Ebrani
Mr. & Mrs. Martin Ghodsi
Mr. & Mrs. Amir Gorjian
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian (Lotfolahzadeh)
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Phillip Hakimian
Mr. Mrs. Shahriar Hakimian
Mr. & Mrs. Youness Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Mr. & Mrs. Morad Karmily
Mr. & Mrs. Soleyman Khani
Mr. & Mrs. Mehdi Tavazo
Anonymous donor (London)

Under $50
Mr. & Mrs. Moris Aziz
Mr. Farrokh Dilmanian
Mr. & Mrs. Amir Ijadi
Mr. & Mrs. Amanollah Nassimi
Mr. Shamouel Ostad

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

۵۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای فتح اله ممتیان
خانم و آقای آقاجان نسیمی
خانم و آقای پرویز روبنی
امضاء محفوظ
جی بی مورگن (پیام حکیمی)

۲۶۰ دلار به بالا
خانم و آقای چنگیز حکیمی
خانم و آقای بهشید حکیمیان
خانم و آقای پرویز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم راحل کمالی و فامیل
خانم و آقای امین آقا خوردیان
آقای صادق لیوی و خانواده
خانم و آقای حاجی آقا نعمتی و فامیل
خانم و آقای منصور زند

۱۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف اله بنی لیوی
آقای موسی بنی لیوی و خانواده
خانم و آقای سلیمان کهن
خانم و آقای اسحق دیلمانی
آقای ایوان ایلیان
خانم و آقای آلبرت حکیمیان (نوروز زاده)
خانم و آقای اسحق کاشی ملاک
خانم و آقای فرج اله کاشی ملاک
خانم و آقای فریدون کاشی ملاک
خانم و آقای سلیم مراد
خانم و آقای جانتان مردخای
آقای مورد نوبخت و فامیل (اسرائیل)
خانم و آقای نوشاله رحیم نیا
خانم و آقای مورتک رابی نیا
سالن آرایش و زیبایی نور و شهرام

۵۰ دلار و به بالا
آقای آرام بختی
خانم سارا بسالئی
خانم و آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانی
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم و آقای سهیل دیلمانیان
آقایان جانتان و رونی عبرانی
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
خانم و آقای فریدون حکیمیان (لطف اله زاده)
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شهریار حکیمیان
خانم و آقای یونس حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای دانیال ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاک
خانم و آقای مراد کرمیلی
خانم و آقای سلیمان خانی
خانم و آقای مهدی تواضع
امضاء محفوظ (لندن)

زیر ۵۰ دلار
خانم و آقای موریس عزیز
آقای دکتر فرخ دیلمانیان
آقای بنیامین امین اف
خانم و آقای امیر ایجادی
خانم و آقای امان اله نسیمی
آقای شموئل استاد

HAPPY PASSOVER
from the MYC

جدول و سرگرمی

از: شایان

ISRAEL 50

افقی:

۱– در ایران مقام والائی داشت – از عجائب هفتگانه که در موقع ساختمان سد اسوان به جای دیگر انتقال داده شد ۲– وسیله رانندگی به عبری – از کرات منظومه شمسی – تکرار یک حرف ۳– روش – از دوستان صمیمی – از آنطرف پخش رادیوئی است ۴– مجازات شرعی – نخستین – از دو طرف منفی است – امل ۵– شرم آور – از آنطرف فیلسوف فرانسوی است – سازنده سیم های آلات موسیقی ۶– از استانهای بریتانیای کبیر – نویسنده نامداری که آثار برادران کارامازوف و جنایت و مکافات از اوست ۷– اولین شخصی که اعلام کرد زمین بدور خورشید میگردد – پای در هم ریخته ۸– وسایل نقلیه که در هوا روی سیم حرکت میکنند – در ایران دارا بودیم ۹– بزرگ و کوچک آن را در خلیج فارس بجوئید – کوهی در هاوائی که بزرگترین تلسکوپ آمریکا در آنجا نصب شده است ۱۰– کتاب مجمع الجزائر گولاک او در اروپا غوغائی بپا کرد و موجب تبعید شدنش از شوروی گردید – چوپان ۱۱– از یادآوری گرفته شده است – از آنطرف اطاعت کردن است – یک پایتخت میباشد ۱۲– خشن نیست – حیوان دریائی بزرگ و شهری در سویس – قدم در هم ریخته – تنها است ۱۳– از طوایف ایران – پشت نویسی سفته – پسوندی است برای شباهت ۱۴– موجود افسانه ای – نرده مرزی – نام یکی از ماههائی که بدور کره ژوپیتر گردش میکنند ۱۵– رامشگران – از مواد شیمیائی.

عمودی:

۱– از سنت های باستانی یهودیان – مؤمنان و کسانی که از فرامین شرعی پیروی میکنند ۲– همه کس و همه چیز – اخروی نمیباشد – بزرگترین شکست دریائی ناپلئون در آنجا صورت گرفت ۳– دست نخورده است – از گیاهان داروئی – نامی پسرانه و از وزرای معروف انگلیسی بود ۴– آهنگ – از فلزات – عمیق – رساله دکترا ۵– آنکه شعر نو مینویسد یا طرح نو بمورد اجرا میگذارد – برادرانی که از یک مادر نیستند – روان ۶– از کارگردانهای بسیار معروف امریکائی – مفقود و ناپیدا ۷– رقص بسیار متحرک – محکمترین ساختمان ۸– حلال مشکلات – نامی است دخترانه ۹– فیدل کاسترو در کوبا جای او را گرفت – هواپیمای روسی ۱۰– از آنطرف سازمان دفاع مشترک ممالک اروپای غربی است – شاعر آنرا آئینه عبرت دانسته است ۱۱– یکی از طوایف یوگسلاوی است – هواپیمای بادی که آلمانی ها بین دو جنگ جهانی ساخته بودند – پیش پرداخت به زارعین ۱۲– پول کشوری است – بقول شاعر رمیدن و واپس نگریدن مال اوست – از آنطرف همسر است – شادی ۱۳– یکی از امواج که در هر ثانیه یک دور میزند – رهگذر – روشنائی به عبری و فعل امر به فارسی ۱۴– نویسنده فرانسوی که دو نمونه از کتابهایش «کمدی انسانی» و «اوژنی گرانده» میباشد – داستان غلط – عضو بدن ۱۵– در قنوات و کانال ها لزوم پیدا میکند – نام مهندسی که شهر اسکندریه را در مصر برای اسکندر کبیر بنا نهاد.

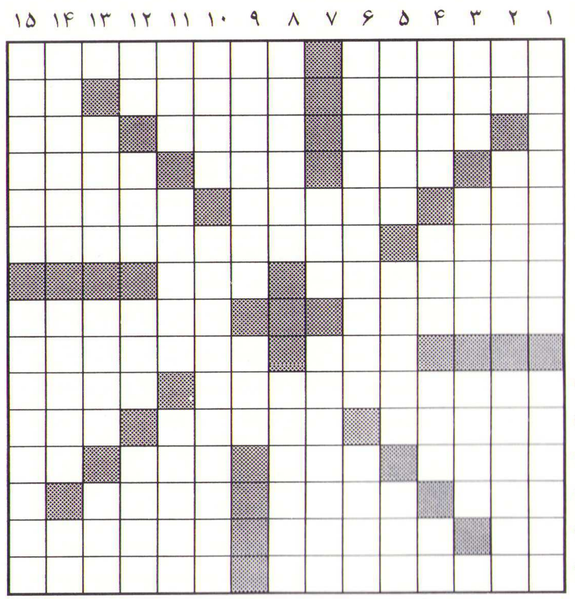

حل جدول شماره قبل

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	م	س	ت	م	ر	ی		م	س	ت	ع	م	ر	ا	ت
۲	س	ر	ب	ر	ا	ه		ه	ن	ا	و	ی		ف	ن
۳	ت		ت	ر	س	و		ر	گ	ز	ن		آ	ر	ا
۴	م	س		م	ت	د		ک	و	ش		خ	س	ی	س
۵	ل	ر	ن		ا	ا	س	ی	ا		ا	ی	ن	ک	ا
۶	ک	س	و	ت		ه	ز	ا	ر	د	ا	س	ت	ا	ن
۷	ا	ر	ز	و	م	ن	د		ه	ا	گ				
۸	ت	ا	ف	ت	ل	ا				د	ا	د	س	ر	ا
۹					ا		س	ا	ر	گ	ه	ز	ج	غ	م
۱۰	ک	ا	ب	ا	ل	ی	س	ت	ه	ا		د	ا	ی	ر
۱۱	ا	م	ا	ن	ت		ت	ب	ا	ه	م		د	ا	ی
۱۲	ر	ت	ب	ه		ج	و	ر		ل	ح	م		ت	ک
۱۳	ا	ن	ی		ر	و	ا	ی		ا	ت	ل	س		ا
۱۴	ی	ا		م	ا	ش	ی	ج		ه	م	ا	ی	و	ل
۱۵	ی	ن	گ	ی	د	ن	ی	ا		ه	ل	ل	و	ی	ا

زیر نظر: بهناز دیلمانیان

باد بهاری

باد بهاری وزید، از طرف مرغزار
باز بگردون رسید، نالهء هر مرغ زار
سرو شد افراخته، کار چمن ساخته
نعره زنان فاخته، بر سر بید و چنار
گل بچمن در برست، ماه مگر یا خورست
سرو برقص اندرست، بر طرف جویبار
شاخ که با میوه هاست، سنگ بپا میخورد
بید مگر فارغست، از ستم نابکار
شیوهء نرگس ببین، نزد بنفشه نشین
سوسن رعنا گزین، زرد شقایق ببار
خیز و غنیمت شمار، جنبش باد ربیع
نالهء موزون مرغ، بوی خوش لاله زار
هر گل و برگی که هست، یاد خدا میکند
بلبل و قمری چه خواند، یاد خداوندگار
برگ درختان سبز، پیش خداوند هوش
هر ورقی دفتریست، معرفت کردگار
وقت بهارست خیز، تا بتماشا رویم
تکیه بر ایام نیست، تا دگر آید بهار
بلبل دستان بخوان، مرغ خوش الحان بدان
طوطی شکرفشان، نقل بمجلس ببار
بر طرف کوه و دشت، روز طوافست و گشت
وقت بهاران گذشت، گفتهء سعدی بیار

«سعدی»

گل میریخت

یاد آن شب که صبا در ره ما گل میریخت
بر سر ما ز در و بام و هوا گل میریخت
سر به دامان منت بود و ز شاخ گل سرخ
بر رخ چون گلت آهسته صبا گل میریخت
خاطرت هست که آنشب همه شب تا دم صبح
شب جدا شاخه جدا باد جدا گل میریخت
نسترن خم شده لعل لب تو میبوسید
خضر، گوئی بلب آب بقا گل میریخت
زلف تو غرقه بگل بود و هر آنگاه که من
میزدم دست بدان زلف دو تا گل میریخت
تو به مه خیره چو خوبان بهشتی و صبا
چون عروس چمنت بر سر و پا گل میریخت
گیتی آنشب اگر از شادی ما شاد نبود
راستی تا سحر از شاخه چرا گل میریخت؟
شادی عشرت ما باغ گل افشان شده بود
که بپای تو و من از همه جا گل میریخت

«دکتر باستانی پاریزی»

برخیز که فروردین

این گنبد مینائی، این پستی و بالائی
در شد به دل عاشق، با این همه پهنائی
اسرار ازل جوئی؟ بر خود نظری واکن
یکتائی و بسیاری، پنهانی و پیدائی
ای جان گرفتارم دیدی که محبت چیست؟
در سینه نیاسائی از دیده برون آئی
برخیز که فروردین افروخت چراغ گل
برخیز و دمی بنشین با لالهء صحرائی
عشق است و هزار افسون، حسن است و هزار آئین
نی من به شمار آیم، نی تو به شمار آئی
صد ره بفلک بر شد، صد ره به زمین در شد
خاقانی و فغفوری، جمشیدی و دارائی
هم با خود و هم با او، هجران که وصال است این؟
ای عقل چه میگوئی، ای عشق چه فرمائی؟

«محمد اقبال»

گلزار

بیائید بیائید که گلزار دمیدست
بیائید بیائید که دلدار رسیدست
بیائید بیکبار همه جان و جهان را
بخورشید سپارید که خوش تیغ کشیدست
بر آن زشت بخندید که از یار بماندست
بر آن یار بگریید که از یار بریدست
همه شهر بشورید چو آوازه در افتاد
که دیوانه دگربار ز زنجیر رهیدست
بکوبید دهلها و دگر هیچ مگوئید
چه جای دل و عقلست که جان نیز رمیدست
چه روزست چه روزست چنین روز قیامت
مگر نامهء اعمال ز آفاق پریدست
خمش باش خمش باش مکن فاش مکن فاش
مخور غوره و مفشار که انگور رسیدست

«مولوی»

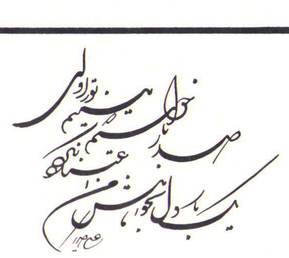

آقای الف ب نوشته اند:

حکیم باشی عزیز! بعد از افتتاح کنیسای تازه در گریت نک، مشکلات زیادی پیش آمده. تعیین صندلی با برچسب (sticker) مخصوص برای عده ای، و بی صندلی ماندن عده ای دیگر و دعوا سر جای خوب، باعث دلخوری خیلی ها شده. لطفا" یک راه حلی برای این مسائل پیدا کنید.

جواب: الف-ب عزیز! شما چرا بیخود خودتان را ناراحت میکنید و خون خود را کثیف می نمائید؟ خود من و دوستانم که در ردیف های جلو جای خوب داریم و وضعمان جور است، بقیه مردم هم به علت محدودیت جا، همه صبح زود می آیند و اینطوری خیلی میصواکار میشوند. برای موضوعات دیگر هم، من با انجمن مرکزی صحبت کرده ام و قرار شده که تصمیمات زیر اتخاذ شود:

۱- چون بعضی از صندلی ها برچسب ندارند، مقدار محدودی برچسب متحرک به مبلغ هر عدد ۲۰۰۰ دلار بفروش میرسد. به این ترتیب اشخاصی که صندلی برچسب دار ندارند، یک برچسب متحرک به لباس خودشان می چسبانند که از غافله عقب نمانند.

۲- چون کنیسا هنوز کسر بودجه دارد، محلهای پارکینگ اتومبیل به مبلغ هر عدد ۱۰,۰۰۰ دلار به فروش میرسد، که شامل یک برچسب بزرگ روی زمین محل پارکینگ خواهد بود.

۳- چون تعداد صندلی های ردیف جلو محدود است، اشخاصی که شیرا دارند میتوانند صندلی های ردیف جلو را بمبلغ هر عدد ۱۰۰۰ دلار برای یک شبات اجاره کنند. البته صاحب اصلی صندلی حق دارد با صاحبان شیرا مشاجره کند و آنها را بیرون بیندازد.

۴- یک اتوبوس (Shuttle) بین ساعات ۱۰:۳۰ تا ۱۱:۳۰ بین کنیسا و مرکز خیابان میدل نک، رفت و آمد خواهد کرد که افراد جامعه بتوانند قهوه و کیک و مایحتاج دیگر خود را تهیه کنند و به کنیسا برگردند. البته صندلی های ردیف های جلوی این اتوبوس برای فروش خواهد بود.

خانم س-ش نوشته اند:

با افتتاح کنیسای تازه، در چند جلسه اول، از طرف انجمن مرکزی پذیرائی خوبی از مردم بعمل آمده بود. برای من خیلی ناراحت کننده بود که تعداد زیادی از مردم بطرف خوراکی ها هجوم می بردند و از سر و کول هم بالا میرفتند که یک چیزی بخورند. واقعا" خجالت آور است که مردم متمدن اینطور رفتار کنند و حتی به تذکر مسئولان که سالن کنیسا موعدی شده و از بردن کیک به سالن اصلی خودداری کنند، گوش ندهند.

جواب: س-ش عزیز: شما واقعا" حق دارید که ناراحت شوید؛ منهم اگر مثل شما خوراکی گیرم نمی آمد ناراحت میشدم.

بنده خودم وقتی در این جور جاها خوراکی می بینم، فی الفور جلو میروم که چند بشقاب خوراکی و نان خامه ای و نقل پر کنم. ولی عده ای افراد بی تربیت و بی نزاکت، تندتر از من جلو میروند. من هم طبیعتا" آنها را هول میدهم و با بکس و لگد آنها را کنار میزنم تا خوب ادب شوند و آداب و رسوم دنیای متمدن را یاد بگیرند. شما هم اگر همین کار را بکنید، یک چیزی گیرتان می آید بخورید.

• • •

یک نامهء واقعی از خانم یا آقای ح-ب بدست ما رسیده که عینا" آنرا چاپ میکنیم:

جناب حکیم باشی، بعد از باز شدن کنیسای تازه، هر کس به فراخور حال خودش و برحسب جاه و مقامش، صاحب یک صندلی مارکدار یا بدون مارک در کنیسا شده است ولی بعضی اشخاص دست و پا چلفتی مثل خود من، سرشان بی کلاه مانده و خودشان بی صندلی!

از شما تمنّا میکنم برای ما یک راه چاره ای پیدا کنید. در ضمن این شعری را که از زبان حال خودم و اشخاص بی دست و پای دیگر سروده ام در ستون حکیم باشی بگنجانید.

صندلی نامه

تازگی غوغا بپا گشته برای صندلی
نیست بحثی بین ما دیگر سوای صندلی

هر کسی زورش رسیده، در کنیسا گشته است
صاحب یک جایگاه پربهای صندلی

لیک هر کس دیر جنبیده، شده مانند من
بی نصیب از لذت بی انتهای صندلی

من از آن ترسم که غیر از این نماند چاره ای
روی یک قوطی نشانندم بجای صندلی

خواب شب بگریخت از چشمم چنان دیوانگان
بسکه در هر نیمه شب خواندم دعای صندلی

بیقرارم، عاشقم، ای دوستان یاری کنید
میکند مرغ دلم هر دم هوای صندلی

تا که خواهم بهر خود یک صندلی پیدا کنم
صاحبی پیدا شود فورا" برای صندلی

صندلی جان از دل و جان طالب وصل توأم
ورنه گردد جان من آخر فدای صندلی

کمیته قلابی تعیین جا برای اعضای کنیسای جدید

بمنظور تعیین صندلی براساس اصول عادلانه، یک کمیته فرعی با نام «کمیته قلابی تعیین مجدد جا برای کنیسای جدید» شروع بکار کرد. این کمیته تصمیم گرفت که صندلی های «ثابت» (مرغوب) واقع در سالن اصلی را بر پایهء سیستم امتیازات تقسیم کرده و صندلی های غیر ثابت (غیر مرغوب) سالن پشت را بر طبق اصول دموکراتیک و آزاد در اختیار مردم بگذارد. از متقاضیان صندلی های ثابت تقاضا میشود پرسشنامه زیر که ارزش واقعی آنها را در اجتماع نشان میدهد تکمیل نموده و به آدرس کنیسای جدید ارسال دارند. لازم به یادآوری است که بلوف های شما در تکمیل این فرم بشرطی پذیرفته میشود که با تصویر خیالی افراد جامعه از شما مغایرت کلی نداشته باشد.

افرادی که به تشخیص این کمیته، مردود شناخته شوند موظف میباشند صبح زود قبل از باز شدن درهای کنیسا برای گرفتن نوبت حضور بهم رسانند تا بتوانند جای مناسب خود را در «سالن عقبی» و بروی صندلی های «متحرک» پیدا نمایند.

پرسشنامه ارزشیابی افراد جامعهء مشهدی

تصور افراد از ثروت شما

۱- مردم ثروت شما را چه میزان برآورد میکنند؟

الف) از صفر تا یک میلیون (۴ امتیاز منفی)

ب) بین یک تا دو میلیون (هیچ امتیاز)

ج) بالای دو میلیون (۴ امتیاز برای هر میلیون)

۲- افراد جامعه فکر میکنند شما چند اتومبیل خارجی دارید؟

الف) یک امتیاز برای هر گونه اتومبیل سواری

ب) دو امتیاز برای ۴×۴ (جیپ)

۳- بتصور جامعه، شما چه مبلغ برای ساختمان کنیسا اهداء کرده اید؟

برای هر ۱۰,۰۰۰ دلار دو امتیاز به خودتان بدهید.

۴- شغل شما چیست؟

الف) تولید جواهرات، سنگهای رنگی، سنگهای نیمه قیمتی (۱۰ امتیاز)

ب) تولیدکنندگان عمده پوشاک (۱۰ امتیاز)

ج) خرده فروشی پوشاک (۷ امتیاز)

د) خرده فروشی جواهرات (۷ امتیاز)

ه) فرش و آنتیک (۵ امتیاز)

و) وکالت، طبابت، برنامه ریز کامپیوتر، پروفسور فیزیک اتمی، مهندسی، آرشیتکت (هر یک ۲ امتیاز)

ز) شغل های غیر از موارد بالا (دو امتیاز از خود کم کنید!)

موقعیت اجتماعی

۱- شما و اعضای فامیلتان با چه لباسی در کنیسا ظاهر میشوید؟

الف) مارکهای «جورجیو آرمانی» - «ماسکینو» - «پرادا» (۱۰ امتیاز)

ب) مارکهای اروپائی معمولی (۷ امتیاز)

ج) مارکهای آمریکائی (۴ امتیاز)

د) «کانوی» (Conway) و «آد جاب» (۴ امتیاز منفی)

۲- جا در مجالس - معمولا" شما را بر سر کدام میز مینشانند؟

الف) میزهای شماره ۲ تا ۲۰ (۱۰ امتیاز)

ب) میزهای شماره ۲۰ تا ۴۰ (۶ امتیاز)

د) میزهای شماره ۴۰ تا ۶۰ (۲ امتیاز)

ه) میزهای شماره ۶۰ به بالا: وقت خودتان را تلف نکنید!

۳- موقعیت دوره (گروه دوستان) شما چیست؟

الف) گروه پانزده جفت به بالا و بسته (۱۰ امتیاز)

ب) گروه پانزده جفت به بالا ولی باز (۷ امتیاز)

ج) گروه های زیر پانزده جفت (۵ امتیاز)

د) گروهی ندارید؟ (۳ امتیاز از خود کم کنید)

۴- آیا موقعی که به کنیسا میروید در بحث های شایعات شرکت میکنید؟

الف) از اخبار جامعه اطلاعی ندارید و اهمیتی هم نمیدهید؟ (۲ امتیاز منفی)

ب) فقط از شایعات فامیل و دوستانتان مطلعید؟ (هیچ امتیاز)

ج) کعب الاخبار هستید؟ (۳ امتیاز)

د) از اتفاقات افتاده، در حال افتادن و اتفاقاتی که نیافتاده مطلعید؟! (۱۰ امتیاز)

امور مذهبی

شما و خانواده تان چه ساعتی برای مراسم تفیلا به کنیسا میروید؟

الف) قبل از ۹ صبح (هیچ امتیاز)

ب) بین ساعات ۹ تا ۱۱ صبح (۳ امتیاز)

ج) بعد از رستوران، قهوه استارباک، دانکن دونات یا غیره (۷ امتیاز)

د) بعد از اتمام تفیلا (۱۰ امتیاز)

سئوالات نهائی

۱- آیا شما با یکی از اعضاء انجمن مرکزی ارتباطی دارید؟

الف) بله (۱۰ امتیاز)

ب) خیر (۱۰ امتیاز منفی)

۲- اگر برای شما جای مخصوصی در نظر گرفته شده باشد، آیا آنرا نادیده میگیرید و کنار دوستانتان ته سالن می نشینید؟

الف) بله - (از کاود شما متشکریم، تمام امتیازات خود را کم کنید و برگردید ته صف!)

ب) خیر - (شما بسیار باهوش هستید. اگر مایلید دوستانتان هم کنار شما بنشینند به ما اطلاع دهید!)

نحوهء تعیین جا در کنیسای جدید بستگی به جمع امتیازات شما دارد. بزودی شما را از تصمیم خود آگاه خواهیم کرد.

از: شهروز رحمانان

خط بین المللی دوشنبه - یکشنبه

از: شایان

در وسط اقیانوس کبیر یعنی دریائی که بین ژاپن و لس آنجلس میباشد، نوع بشر یک خط فرضی بوجود آورده است که از قطب شمال به قطب جنوب کشیده شده. البته این خط فرضی هیچگونه علائمی ندارد ولی حدود جغرافیائی آن معلوم است و در نقشه های بزرگ و کره های جغرافیائی این خط را نشان میدهند.

نام این خط «دوشنبه-یکشنبه» میباشد. دلیل آن اینست که اگر یک وسیله نقلیه، کشتی یا هواپیما، از طرف ژاپن بطرف لس آنجلس بیاید، هر موقع روز که از آن خط رد بشود ساعت مسافران یک شبانه روز کم میشود. یعنی اگر مثلا" ساعت ۲ بعد از ظهر روز پنجشنبه شما از آن خط عبور کنید، بلافاصله باید ساعت خود را چهارشنبه کنید و عقربه ساعت سر جای خودش باقی است. و هر گاه مثلا" یک کشتی درست روی خط توقف کند، نیمه جلو کشتی چهارشنبه و نیمه عقب کشتی پنجشنبه است و اگر دو نفر در کشتی درست روی خط بین المللی دست هم را بگیرند، روز برای یکی شان چهارشنبه و برای دیگری پنجشنبه است! حالا دلیل آن چیست؟ بشرح زیر توجه فرمائید.

ساعت های مزبور همه در آن واحد میباشند یعنی وقتی در لس آنجلس ۴ صبح یکشنبه است، در ژاپن ۹:۳۰ بعد از ظهر یکشنبه در همان لحظه میباشد، در خط بین المللی نیم ساعت بعد از نیمه شب است که در حقیقت دوشنبه، ولی یک شبانه روز در آن نقطه کم میکنند و یکشنبه میشود و سپس یک دور کره زمین را که زدیم و به لس آنجلس رسیدیم همان ساعت ۴ صبح یکشنبه باشد. این اشکال را محافل بین لمللی بدین طریق حل کرده اند و هر گاه این کار را نمیکردند، مسئله روزهای هفته در کره زمین از بین میرفت و شنبه - یکشنبه ای نداشتیم. بدین طریق هم اکنون مسافران هواپیماهائی که از ژاپن به لس آنجلس پرواز میکنند، بعد از ده ساعت که در راه هستند وقتی به لس آنجلس میرسند تقویم یک روز جلوتر است چون در خط بین المللی ساعت شان را یک روز عقب برده اند.

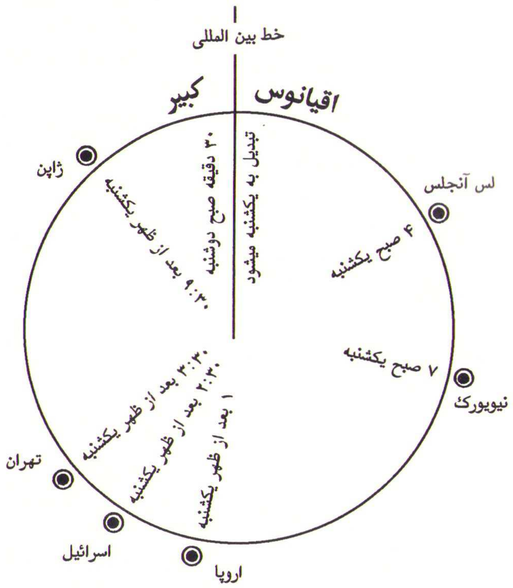

حالا چرا این خط را در اقیانوس کبیر گذاشته اند؟ برای اینکه هر جای دیگر میگذاشتند به خشکی برمیخورد یا از شهری عبور میکرد و اشکال داشت. مثلا" اگر این خط از «نوردن بولوار» نیویورک رد میشد، موقعی که ما در کنیسای شعره طوا شبات میگرفتیم در مینیان لانگ آیلند روز یک شبات بود! و اگر فرضا" از وسط ساختمان شما رد میشد، اطاق مهمانخانه تان شنبه و آشپزخانه تان یکشنبه بود!

در عهد قدیم و دوره قبل از میلاد که این خط بوجود نیامده بود چه میکردند؟ آن موقع خبر نداشتند که زمین کروی است و تمام زمینی که می شناختند دو سه ساعت بیشتر تفاوت افق نداشت و روزهای هفته هم برایشان بدون اشکال بود.

Leather Quality Kippot
at Wholesale Price
for Bar Mitzvahs, Weddings and Synagogues
Diana Namdar
شبکلاه جیر بقیمت عمده فروشی
برای جشنهای عروسی و برمیتصوا و هدیه به کنیساها
دیانا نامدار
Tel: 516-466-0947 Fax: 516-466-4628

Unique Pastel Color Antique Laliques
from René Lalique Collection 1930 to 1935
Chandeliers, Vases, Clocks, Bowls, Figures, etc.
Large Vases from Emile Gallé
Zelpha Cohen زیلپا کهن
کلسیون «رونه لالیک» در رنگهای متنوع، ۱۹۳۵-۱۹۳۰
لوسترهای قدیمی، گلدان، ساعت، کاسه های لالیک،
مجسمه و کوزه های بزرگ «امیل گاله»
(516) 466-6564

مخترعین و مکتشفین

تهیه از: یعقوب مردخائی

خوانندگان گرامی مگیلا، با مروری در زندگانی مخترعین و مکتشفین بزرگ در می یابیم که این ابرمردان تاریخ بشریت چگونه چهره کره زمین و زندگانی در آن را عوض کرده اند. بطوریکه دنیای قرن نوزدهم بعد از شروع انقلاب صنعتی چهره اش بکلی عوض و دگرگون گردید. و دنیای قرن بیستم هم با وجود ۳ پدیده وحشتناک جنگ بین الملل اول و دوم و هولوکاست، هیچ شباهتی به قرون گذشته نداشت. آشنا شدن به زندگی این ابرمردان، خالی از تفریح و لذت نیست. از این شماره خوانندگان عزیز ما هر بار با یکی از این چهره ها آشنا میشوند و ما ترجیح دادیم ابتدا از مکتشفین یهودی شروع کنیم. در این شماره شما با الکساندر فلمینگ دانشمند یهودی انگلیسی آشنا میشوید و در شماره های آینده شما را با نوابغ بی مانندی چون آلبرت اینشتین، اسحق نیوتون و کریستوفر کلمبوس آشنا خواهیم ساخت.

* * *

الکساندر فلمینگ - کاشف پنی سیلین

۱۹۵۵-۱۸۸۱

الکساندر فلمینگ یک دانشمند یهودی انگلیسی بود که در علم میکرب شناسی و باکتری شناسی تخصص پیدا کرد. او در شهر لاچفیلد اسکاتلند متولد شد. تحصیلات خود را ابتدا در اسکاتلند و سپس در دانشکده داروئی سن ماری در شهر لندن ادامه داد و در آنجا موفق به دریافت جایزه آکادمیک یعنی بهترین مقام دانشجوئی گردید. وی ضمن ادامه تحصیلات خود با علاقه در رشته میکرب شناسی دانشگاه لندن کار میکرد و در اثنای جنگ اول جهانی بعنوان سرهنگ در اداره بهداری ارتش مشغول کار گردید.

بعد از خاتمه کار در ارتش، فلمینگ باز هم به لابراتوار برگشت و در دنیای باکتری ها و بیماریهای مسری در همان «سن ماری» به تحقیقات خود ادامه داد. به سال ۱۹۲۰ بعنوان پروفسور دانشگاه تدریس میکرد و در سال ۱۹۲۸ در کالج سلطنتی انگلستان ضمن یک سخنرانی وعده داد که بزودی یک داروی آنتی بیوتیک به دنیا معرفی خواهد کرد.

در همان سال ۱۹۲۸ بالاخره پیروزی او در کشف داروی پنیسیلین که عبارت از «کپک روی مواد غذائی» میباشد بدنیا اعلام شد. توضیح اینکه ضمن اینکه در مورد بیماری آنفلوآنزا آزمایش میکرد، تصادفا" متوجه شد که قسمتی از مواد مورد آزمایش که کپک گرفته، یک محیط مصون از باکتری بدور خودش ایجاد کرده است. پیشرفت بیشتری در همین زمینه او را متوجه نمود که تزریق یک مایع کپک که او اسم آنرا پنیسلین گذاشت باعث جلوگیری از پیشرفت باکتری های مسری خواهد شد. حتی اگر به مرحله کشنده رسیده باشد. فلمینگ نتایج کشف خود را در مطبوعات وقت انگلیسی بسال ۱۹۲۹ انتشار داد.

بسال ۱۹۴۳ عضو شورای سلطنتی انگلستان شد. بسال ۱۹۴۴ بعنوان قهرمان بدریافت مدال جان اسکات موفق گردید و بسال ۱۹۴۵ باتفاق سر هوارد والتر فلوری و ارنست بوریس چین بدریافت جایزه نوبل در علم پزشکی مفتخر گردید و بسال ۱۹۵۵ در لندن وفات یافت. آزمایشات او ابتداء منجر به کشف پنیسیلین و سپس استرپ تومایسین گردید و باعث ریشه کن شدن امراض عفونی که میلیونها قربانی از افراد بشر میگرفت گردید.

الکساندر فلمینگ از دانشمندانی است که دانش بهداشت و پزشکی را عوش کرد و با کشف خود به میلیونها نفر افراد بشر حیات تازه بخشید و بهمین دلیل نام او در ردیف خدمتگذاران بشر جاویدان مانده و خواهد ماند.

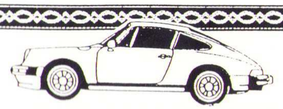
خرید انواع اتومبیل برای شما
از آکشن ها و عمده فروشی های مختلف
با نازلترین قیمت
اتومبیلهای دست دوم شما را با قیمتهای مناسب خریداریم.
Firouz Shahverdi
Buys and sells imported and domestic used cars. Reasonable prices. Possibility to buy directly from auctions & wholesalers. Full service (Plates, registration, insurance).
برای اطلاعات بیشتر با فیروز شاهوردی
تماس حاصل فرمائید.
(516) 773-3036

בס"ד
آنا زر طرح و چاپ:
فرم های تجارتی، کاتالوک های رنگی جواهرات و فرش و....
آخرین مدلهای کارت های عروسی، نامزدی، بر و بت میتصوا، کیپا
Anna Zar's
PRINTING & GRAPHIC DESIGN
Business Forms, Letterheads, Envelopes, Business cards
Custom Printing, Color Catalogues for Jewelry, Rugs...
Wedding, Bar/Bat Mitzvah Invitations
Printed Kippas and Benchers, Party Favors.
Res. (718) 544- 2972 Bus. (516) 487-1830

تشخیص علائم سرطان

از راهنمای پزشکان – ترجمه از شایان

سرطان یک بیماری واحد نیست بلکه یک فامیل از بیماریهای مختلف میباشد که یک صفت ممیزه اختصاصی دارند که عبارت است از رشد غیر طبیعی سلول ها. سلولهای جدید غیر عادی هستند و وظیفهء سلولهای سالم از همان نوع را نمیتوانند انجام دهند. این رشد سریع سلول ها به خرج و به ضرر سلول های عادی و سیستم طبیعی بدن صورت میگیرد.

هر گاه سرطان بموقع و زود تشخیص داده شود شانس معالجه خیلی زیاد خواهد بود. بعضی سرطان ها مثلا" سرطان ریه یا لوزالمعده خیلی مشکل است که زود تشخیص داده شوند زیرا تا موقعی که زیاد پیشرفته نشوند علائمی از خود نشان نمیدهند. ولی خیلی از سرطان های دیگر مثل سرطان سینه، روده، گردن و پوست زود و بموقع تشخیص داده میشوند بطوریکه وقت کافی برای امکان معالجه وجود داشته باشد.

بنابراین خیلی مهم است که زود از وجود سرطان آگاه بشویم؛ اعم از سرطان هائی که علائم شان را زود یا دیر بروز میدهند و هر چه زودتر پزشک معالج خود را از وجود آنها آگاه نمائیم.

بعضی از علائم معمولی و عادی سرطان ها عبارتند از:

۱– خونریزی غیر طبیعی: که ممکن است مخصوصا" یک اعلام خطر از سرطان رحم باشد. هر نوع خونریزی غیر عادی که مربوط به دوره قاعدگی نباشد بایستی فورا" توسط پزشک معاینه شود. خونریزی هائی که در اثر سرطان رحم باشند هیچ نشانه دیگری ندارند و در هر موقع میتوانند بروز کنند. خونریزی ممکن است خفیف یا شدید باشند، امکان دارد که جراحت هم وجود داشته باشد. وجود درد تنها نمیتواند دلیل بر وجود سرطان باشد. خون در مدفوع یا ادرار هم ممکن است یکی از علائم سرطان باشد که آنهم بایستی مورد معاینه پزشک قرار گیرد.

۲– برآمدگی یا سفت شدن گوشت سینه یا جای دیگر:
اغلب سرطان های سینه در آغاز توسط خود خانم ها موقعی که برآمدگی یا سفت شدن سینه را احساس میکنند کشف میشود؛ معذلک باید متذکر بشویم که اغلب برآمدگی های سینه ممکن است حاوی کیسه های مواد بی خطر باشد با همه اینها بایستی توسط دکتر معالج مورد معاینه قرار بگیرند که امکان سرطان هم موجود است؛ حتی سرطان سینه در طفولیت هم ممکن است بوجود بیاید و در آن موقع اطفال خودشان احساس برآمدگی نمیکنند.

۳– دردی که تسکین نمی یابد: سرطان پوست معمولا" با احساس درد خفیف شروع میشود و تسکین هم نمی یابد. بقیه سرطان های پیشرفته هم غالبا" با احساس درد مزمن همراه است.

۴– تغییرات در وضع مدفوع: هر گونه غیر عادی بودن، اسهال، یبوست، تغییر شکل یا رنگ مدفوع که بیش از چند روز بطول بیانجامد مستلزم مراجعه به پزشک و معاینه میباشد.

۵– گرفتگی صدا یا سینه یا سرفه مزمن: اینها علائمی اولیه از سرطان های حنجره، گلو و ریه میباشند. اشخاص سیگاری مخصوصا" باید در اینگونه موارد برحذر باشند زیرا تشخیص دادن سرفه های سرطانی از سرفه های عادی سیگاری ها مشکل است. هر گونه سرفه ای که بیش از چند روز بطول بیانجامد، یا آنکه همراه با خروج لخته خونی باشد بطور حتم باید مورد آزمایش و معاینه قرار بگیرد.

۶– اشکالات معده یا بسختی قورت دادن:
سرطان های سیستم هاضمه شامل روده ها اغلب با سوء هاضمه مزمن یا اشکال در قورت دادن غذا شروع میگردد.

۷– هر گونه برآمدگی قابل توجه در پوست یا تغییرات در وضع پوست مثل خال یا علائم پوستی، سرطان های پوست و ورم پوست غالبا" با پیدایش خال های گوشتی شروع میشود. خالهای سیاه برجسته یا غیر برجسته.

۸– هر گونه کم شدن وزن غیر عمدی: تعدادی از سرطان ها توأم با کاهش وزن میباشند. اشتها نداشتن نیز ممکن است نشانه ای از وجود سرطان باشد.

۹– خارش غیر عادی: ازدیاد گلبول های سفید خون پیش درآمد تمایل زیاد به خاراندن میباشد – رنگ پریدگی غیر عادی فیزیکی از نشانه های آنست مخصوصا" در اطفال.

۱۰– احساس درد مزمن مخصوصا" در استخوان ها،
التهاب در ستون فقرات، سرطان استخوانی، و ازدیاد فوق العاده گلبول های سفید غالبا" همراه با احساس درد عمیق میباشند مخصوصا" در ناحیه پشت. بعلاوه تعدادی از سرطان ها مخصوصا" سرطان سینه و تخمدان به استخوان ها هم منتقل میشوند.

۱۱– تب مزمن: تب معمولا" نشانه ای از عفونت میباشد و از آنجا که سرطان ها به سیستم مصونیت بدن تأثیر میگذارند و انسان را بیشتر در معرض ابتلاء به عفونت قرار میدهند یک تب خفیف اما طولانی اغلب ممکن است اعلام خطر از وجود سرطان باشد. هر تب طولانی که بیش از چند روز بطول بیانجامد احتیاج به مراجعه به پزشک خواهد داشت.

وجود هر گونه از علائم فوق الذکر را نمیتوان قطعا" دال بر وجود سرطان دانست و تصمیم در این مورد فقط بتوسط پزشکان چه از طریق نمونه برداری (بایاپسی) یا آزمایشات لازمه دیگر باید انجام شود. در اغلب موارد نتیجه آزمایش ها شرایط دیگر غیر از سرطان را نشان میدهند. بهرحال آنچه مسلم است اینکه علائم بایستی به فوریت مورد معاینه و آزمایش قرار بگیرند. بسیاری اشخاص در این مورد مسامحه و تعلل میکنند و آمار نشان داده اشخاصی که سرطان شان بمرحله حاد رسیده کسانی بوده اند که دیدن دکتر خود را به تأخیر انداخته اند و بعضی اوقات این تأخیر ماهها بطول انجامیده است. در مواردی که سرطان وجود دارد چنین تأخیری بسیار خطرناک است.

چک آپ های بموقع و مرتب

کسانی که برنامه چک آپ (آزمایشات پزشکی) خود را مرتبا" انجام میدهند میتوانند قبل از اینکه نشانه هائی از بروز سرطان پیدا شود از وجود سرطان در بدن خود مطلع شوند.

آزمایش «پاپ اسمیر» (Pap Smear) میبایست جزء چک آپ های سالیانه هر بانوئی باشد و آن یک وسیله مطمئن برای تشخیص سرطان رحم و گردن رحم است. هر گاه چنین سرطانی خیلی زود و بموقع تشخیص داده شود امکان معالجه آن صد در صد خواهد بود. و یک آزمایش مجرای مدفوع میتواند شخص را از وجود سرطان پروستات قبل از آنکه مشکلی پیش بیاید آگاه سازد. یک آزمایش سالیانه مدفوع از نظر وجود خون میتواند وجود سرطان را در مجرای مدفوع یا روده بزرگ در زن و مرد آشکار سازد. معذلک چنین آزمایشی را نمیتوان جانشین آزمایشات لازم در مورد بروز علائم سرطان دانست. هر گاه یکی از علائم احتمال وجود سرطان بروز نماید بدون درنگ بایستی به پزشک مراجعه کرد. به هیچ عنوان منتظر چک آپ بعدی نباید نشست.

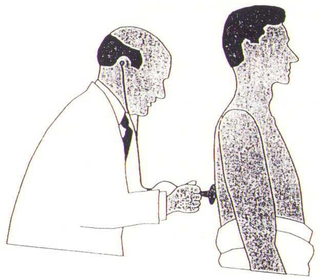

رسیدگی زود و معالجه فوری در مورد سرطان امری حیاتی است و هر شخص خودش مسئول خود برای رسیدگی به این علائم میباشد. تغییرات در کار اعضای بدن و ظواهر بدن که بیش از دو هفته بطول بیانجامد از مسائل مورد رسیدگی میباشد. مسئولیت هر شخص آنست که در صورت بروز هر گونه علائم، فورا" به دکتر خود مراجعه کند.

بیشترین سرطان های معمول:

در مردان: ریه – پروستات – مجرای مدفوع – سیستم ادرار – سیستم خون و غدد لمفاوی.

در زنان: سینه – مجرای مدفوع – ریه – مجرای جنین – سیستم خون و غدد لمفاوی.

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

★ چک آپ کامل Check Up
★ کاشتن دندان Implant
★ سفید کردن دندان Bleaching
★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در یک روز
★ درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه Gum Therapy
★ دندانهای متحرک و ثابت Full or Partial Dentures
★ روکش و بریج چینی Crown & Bridge, Laminate
★ روت کانال (درمان ریشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy
★ ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده با تکنیک باندینگ Cosmetic Bonding

EMERGENCY SERVICE 7 DAYS A WEEK
EVENING & SUNDAY APPOINTMENTS

اورژانس ۲۴ ساعته و پذیرائی از بیماران
در شبها و روزهای آخر هفته

قبول اکثر بیمه‌های دندانپزشکی و مدیکید

64 Bayview Ave.
Great Neck, N.Y. 11021
(516) 773-4554

68-63 108th St., Suite 1J
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 263-1010

شما و مگیلا

در حاشیه افتتاح کنیسای جدید

پرسیدم: برای مراسم افتتاح کنیسا حضور داشتی؟

گفت: بله، چشمگیر بود، ولی حیف که...

پرسیدم: حیف که چی؟

گفت: حیف که طبقه بندی دارا و ندار در این کنیسا رسمیت یافت.

پرسیدم: مقصودت نحوهء تعیین جا میباشد؟

گفت: و چیزهای دیگر.

گفتم: جنابعالی صلاح میدانید که افراد خیّری که این همه سخاوت کرده اند، همین یک امتیاز را هم نداشته باشند؟

گفت: اگر هدفشان معنوی بوده پس مطالبهء امتیاز شایسته نیست.

گفتم: و تو انتظار داشتی که ردیف اول را برای من و تو خالی بگذارند؟

گفت: من چنین چیزی نگفتم. مقصود من ادامهء همان روش سنتی است که تا کنون داشتیم.

گفتم: معذرت میخواهم ولی این حرفها بوی عقده میدهد.

گفت: متشکرم، ولی اگر عقده ای هم در کار باشد بخاطر ساختار اجتماعمان است. بی شک اگر من هم پول و پله داشتم حرفهایم خریدار بیشتر داشت.

گفتم: اگر کسی چنین طرز فکری داشته باشد اصلا" صاحب پول و پله نمیشود تا به بیان عقایدش برسد!

گفت: در این یک مورد با تو موافقم.

گفتم: از این افکار انقلابی دست بکش.

گفت: تو هر چه میخواهی بگو ولی به عقیدهء من تفکر نباید فقط محدود به کلیشه های قومی باشد.

گفتم: جل الخالق! بعقیده سرکار چگونه میتوان بودجهء پروژه ای به این عظمت را تأمین کرد؟!

گفت: نه این اولین کنیسائی است که ما ساخته ایم و نه تنها عبادتگاهی است که در دنیای ما ساخته شده! آیا بقیهء اقوام هم به افراد خیّر جایزه میدهند؟

گفتم: عزیز من، تو نباید عامل فرهنگ را نادیده بگیری. این درست نیست که اجتماع کوچک خودمان را با دیگران مقایسه کنیم.

گفت: فرهنگ را میشود اصلاح کرد.

پرسیدم: تو چطور فرهنگ مردم را در این مورد اصلاح میکنی؟

گفت: رهبران جامعه میتوانستند ذهن افراد را روشن کنند و توقعات آنها را تقلیل دهند.

پرسیدم: که پول بدهند و توقعی نداشته باشند؟

گفت: آن وقت اسمش را میشود کار خیر گذاشت. چه بخواهیم و چه نخواهیم چشم و همچشمی و مسابقهء مادی در بین ما بیداد میکند. کنیسا نباید کانونی برای تقویت این خصوصیت باشد.

گفتم: ولی چشم و همچشمی در راه مذهب مجاز است.

گفت: مشروط بر اینکه اصل مساوی بودن بنده ها در زمان عبادت فدای این فرع نشود. مگر تو متوجه مسابقه بچگانه ثروت در بین بعضی از این مردم نیستی؟

گفتم: ما در امریکا زندگی میکنیم و نه چین کمونیست.

گفت: ولی در همین امریکا، سیستم مذاهب مستقل از نظام سیاسی میباشد و مجبور به تبعیت از آن نیست.

گفتم: سرم درد گرفت.

گفت: بنظر میآید که مغزت بیدار شده.

... امان از دست این به اصطلاح روشنفکرها!

«امضاء محفوظ»

روش مگیلا در باره نامه های بدون نام و آدرس

ظرف ماه های گذشته، مگیلا تعدادی نامه های بدون نام و آدرس دریافت کرده است. یکی از این نامه ها از طرف دخترخانمی رسیده بود که به سختی جامعه مشهدی را مورد انتقاد قرار داده بود و توضیح داده بود که چگونه در او نسبت به این جامعه احساس بیگانگی و عدم علاقه ایجاد شده است و چگونه از رفتار افراد جامعه نفرت دارد. این نامه با عبارت «مشهدی سابق» امضاء شده بود.

نامهء دیگری از طرف دوشیزه خانم دیگری رسیده بود که از «عزرا آکادمی» در مقابل انتقاد کنندگان دفاع کرده بود. نامه دیگر از طرف آقائی بود که به جامعه مذهبی و گروههای افراطی و رفتار و معتقدات آنها تاخته بود.

اخیرا" نامهء دیگری از طرف شخصی بما رسید که ادعا میکند خانمی سی ساله است و از ما خواسته بود نامهء سرگشاده او را انتشار دهیم. این نامه خطاب به انجمن مرکزی نوشته شده بود و ترتیب نشستن در کنیسای جدید را شدیدا" مورد انتقاد قرار داده بود. امضاء زیر این نامه به این ترتیب بود: «زنی که راجع به آتیه جامعه نگران است.»

یکی از وظائف مهم مگیلا آنست که این گونه تضاد عقاید در آن مطرح شود. در همه این نامه ها نکاتی هست که معتبر و بجاست و ما خوشوقت میشدیم که بتوانیم آنها را تماما" چاپ کنیم، مگر جملات یا کلمات رکیک که در یکی از آنها نوشته شده بود. اما متأسفانه ما قادر به چاپ چنین نامه هائی نیستیم زیرا نمیتوانیم بدانیم که حقیقتا" نوشته چه کسی هستند.

مگیلا مانند بسیاری نشریات دیگر تابع اصول روزنامه نگاری حرفه ای است. ما نامه های بدون امضاء را نمی پذیریم. اگر احتیاج به تصحیح مطلبی باشد، نمیدانیم باید با چه کسی تماس گرفت. ما نمیدانیم چنین نامه هائی حقیقی هستند یا اینکه شخصی محض شوخی و مزاح آنها را نوشته است.

ما می دانیم که در بعضی موارد نویسنده مایل نیست نام خود را اعلام کند. در چنین مواردی ما پس از تماس با نویسنده، بتقاضای خودش و تحت شرائط بخصوص می توانیم نامه را با «امضاء محفوظ» چاپ کنیم. با وجود این ما از نویسندگان تقاضا میکنیم با امضاء کردن نام خود، به نامه اعتبار و استحکام ببخشند. ما علاقه نداریم مجله را با نامه هائی پر کنیم که نویسنده آن پشت عبارت «ناشناس» مخفی میشود.

هر کس مایل است با عبارت «امضاء محفوظ» نامه ای را به چاپ برساند بهتر است با یکی از اعضای هیئت تحریریه تماس بگیرد و خواهش کند نام او را چاپ نکنند یا از شخص ثالثی تقاضا کند نامه را به نام خودش به دبیران ارائه دهد. ما بشما اطمینان میدهیم هیچکس غیر از همان یک نفر از هویت نویسنده مطلع نخواهد شد.

شما و مگیلا

حق با کیست؟

اگر توجه کرده باشید بسیاری از افراد جامعه ما تصور میکنند که شخص خودشان بهترین نمونه یک فرد یهودی هستند. بقول یکی از دوستان با ذوق، آنها بر این باورند که «بهترین نوع دینداری این است که من دارم، نه بیشتر و نه کمتر.» آنها هر کس را که بیشتر از خودشان سنت های مذهبی را رعایت میکند افراطی و واپس گرا میخوانند و کسانی را که کمتر از شخص خودشان پایبند مذهب هستند، لامذهب و بی قید قلمداد میکنند. تعداد این نظریه پردازان آنقدر زیاد است و عقایدشان با یکدیگر آنقدر اختلاف دارد که انسان دچار سردرگمی میشود و نمی فهمد کدام یک درست فهمیده اند و چه کسی حق دارد. به این سه نمونه واقعی توجه کنید:

۱– من یک یهودی با ایمان و "שומר מצוות" هستم. من افراطی، حسیدیک یا خَردی نیستم و اصولا" با این فرقه ها موافق نیستم. من یک یهودی دین دار هستم که مرتبا" در جلسات "שעור" که توسط ربای های خوب اداره میشود شرکت میکنم و دستورات آنها را اجرا مینمایم. مثلا" بطور نمونه من شبات را نگه میدارم و در جاهائی که "ערוב" نداشته باشد چیزی را حمل نمیکنم. همسرم با موافقت من سرش را میپوشاند و از تماس و دست دادن با مردان خودداری میکند، ما ظرفهایمان را در میقوه آب میکشیم و البته بسیاری میتصواهای دیگر را هم انجام میدهیم. من معتقدم که دینداری حدّ و مرزی ندارد – هر چه بیشتر بهتر. من به افراد جامعه مان توصیه میکنم که روش من را در پیش بگیرند زیرا فقط دینداری است که به زندگی آدم برکت میدهد و فقط دینداری است که یهودیت را حفظ میکند.

۲– من یک یهودی میانه رو هستم. بعقیده من در امور مذهبی باید اعتدال را در نظر گرفت؛ یعنی همانطور که در ایران بودیم. کنیساها همه یکجور بود، ارتودکس، رفورم و از این قبیل وجود نداشت، فرزندان راه پدر و مادر را دنبال میکردند، همه با هم متحد بودیم و معمولا" اختلاف مذهبی در بین مان پیدا نمیشد. ولی در امریکا بچه های ما را در یشیواها شستشوی مغزی میدهند و شخصیت آنها را عوض میکنند تا جائیکه بعضی فرزندان، منزل پدر و مادر خود غذا نمیخورند، پدر حق ندارد دختر خود را ببوسد یا او را نوازش کند و ما شاهد هستیم ارتباط و صمیمیت خانوادگی بتدریج از بین رفته و بیگانگی و نفاق جایگزین آن میشود. این وضع برای من قابل تحمل نیست. ما در ایران ۲۵۰۰ سال یهودیت را با میانه روی حفظ کرده ایم و حالا هم باید همان روش را ادامه بدهیم. در سالهای آخری که ما در ایران بودیم، اغلب جوانان ما تحصیلات دانشگاهی میکردند ولی در امریکا عقب گرد کرده ایم. اینجا دینداری های زیادی جای تحصیلات را گرفته است. در حال حاضر اکثریت جامعه ما در منطقه گریت نک زندگی میکنند. مدرسه های عمومی گریت نک جزو بهترین مدارس در ایالات متحده امریکا میباشند و سطح درسی آنها بسیار بالاست. حیف است که ما از این امتیاز استفاده نکنیم. من بچه هایم را به این مدرسه ها فرستاده ام و بسیار راضی هستم. در ضمن آنها در کلاس های تلمود توراه هم شرکت کرده و مراسم بت میتصوا و برمیتصوا را انجام داده اند. همچنین من و خانواده ام گاهی به ایسرائل سفر میکنیم و به آنجا علاقه داریم. من به همه دوستان و آشنایانم توصیه میکنم که مانند من در مذهب معتدل باشند.

۳– من از اینکه یهودی بدنیا آمده ام خوشحالم. یهودیت، میراث گرانبهائی است که از اجدادم بمن رسیده است و من امیدوارم بتوانم از طریق فرزندانم این میراث را به نسل های بعدی منتقل کنم. ولی من خیلی نگران آینده هستم چون اینجا مثل ایران نیست و روش ها و تجربه هائی که ما از ایران داریم در این مملکت نمیتواند کارساز باشد. امریکا مرکز آزادی و بی بند و باری است. اگر مراقب نباشیم این بی بند و باری ها، دامنگیر بچه های ما هم خواهد شد. آمار نشان میدهد که رقم ازدواج جوانان یهودی با غیر یهودی بسرعت بالا میرود و هر روز عده بیشتری از یهودیت خارج میشوند. پیش بینی شده که در آینده ای نه چندان دور، جمعیت یهودی امریکا به نصف تقلیل پیدا خواهد کرد. گفته میشود که اکثریت این نیمه باقیمانده، از یهودیان ارتودوکس خواهند بود. چون یهودیان لیبرال آسیب پذیرتر هستند و آسان تر به جوامع غیر یهودی کشیده میشوند. مقامات یهودی امریکا با مشورت جامعه شناسان به این نتیجه رسیده اند که راه جلوگیری از تحلیل رفتن یهودیان "assimilation"، در درجه اول، آموزش فرهنگ یهودی به کودکان و نوجوانان است. بدین معنی که لازم است به اندازه کافی مدارس یهودی ایجاد شود که همه خانواده ها بتوانند از آن استفاده کنند. البته ایجاد مدرسه، قدم اولیه است. بایستی در آینده اقدامات همه جانبه ای برای تحکیم جامعه یهودی امریکا و بقای آن برداشته شود.

آموزش فرهنگ یهودی موضوعی است که این روزها در همه محافل یهودی مطرح است و جامعه ما هم نباید آنرا نادیده بگیرد. زیرا بچه های ما هم بهتر است که در مدارس یهودی درس بخوانند منتهی در مدرسه هائی که علاوه بر سنت های مذهبی، تاریخ یهود و صیونیزم هم در برنامه تحصیلی آنها باشد و در نتیجه فرزندان ما دریابند که موجودیت کشور ایسرائل ضامن بقا و سربلندی همه یهودیان جهان است و ما وظیفه داریم از این کشور پشتیبانی کنیم. از طرفی برنامه درسی مدارس یهودی بایستی در سطحی باشد که بچه های ما در آتیه بتوانند در دانشگاه های خوب پذیرفته شوند و در رشته های مختلف تخصص پیدا کنند.

هارامبام (هاراو مشه بن میمون) یکی از مفسرین توراه میباشد که از نظر مذهبی اقدامات ارزنده ای برای یهودیت انجام داده است؛ از جمله اینکه هلاخاها را گردآوری کرده و تلمود را تنظیم نموده است. او علاوه بر مقام والای مذهبی در ریاضیات و علم نجوم تبحر داشته، در فلسفه و منطق هیچکس بپای او نمیرسیده و در ضمن طبیبی حاذق و بی نظیر بوده است. هارامبام گفته است: «بر هر فرد یهودی لازم است که علاوه بر دانش توراه، علوم و فنون زمان خود را هم یاد بگیرد.»

من به گفته هارامبام باور دارم و بدوستانم توصیه میکنم که علاوه بر نگهداری سنت های یهودی به تحصیل علوم و فنون مختلف نیز بپردازند و بدینوسیله به استحکام و بقای یهودیت کمک کنند.

فرستنده: ح–ب

جنگ معروف شش روزه (۱۹۶۷)

آماده شدن و نزدیک شدن قوای عربی به مرزهای ایسرائل موجب آغاز جنگ در جون ۱۹۶۷ گردید. عبدالناصر ادعا کرد که جنگ را ارتش ایسرائل شروع کرده است و ایسرائلی ها ارتش های عرب را مسئول شروع جنگ دانستند. بهرحال ارتش ایسرائل که آمادگی کامل داشت در روز اول جنگ کلیه پایگاه های نیروهای هوائی کشورهای عربی را با خاک یکسان و هواپیماهای موجود در آنرا بکلی نابود کرد و ضمن پنج روز بعدی با اعجاز خداوندی کلیه ارتش های عرب را تار و مار نمود. ارتش ایسرائل در این جنگ، غرب اردن، تمام شهر اورشلیم، ارتفاعات گولان و صحرای سینا را متصرف شدند و در جبهه سوریه پیشرفت بیشتری نموده به شهر دمشق نزدیک شدند سپس به دستور شورای امنیت آتش بس اعلام گردید. در نتیجه چون ایسرائلی ها به کانال سوئز رسیده بودند کشتیرانی در آن کانال هم متوقف شد. در سطح جهانی کتابها راجع به جنگ ۶ روزه نوشته شد و دانشکده های افسری دنیا تاکتیک ایسرائلی ها را موضوع دروس خود قرار دادند. حتی نویسندگان ایرانی هم چند کتاب در این مورد نگاشتند. گفته شد که کفایت و درایت اسحق رابین رئیس ستاد هم عامل مؤثری در این پیروزی بوده است.

قطع روابط شوروی (۱۹۶۷)

بعد از جنگ شش روزه، دولت شوروی روابط خود را با دولت ایسرائل قطع کرد و سپس از شورای امنیت تقاضا کرد که ایسرائل را وادار کند که سرزمین های اشغالی را تخلیه نماید ولیکن شورای امنیت تقاضای شوروی را دائر بر متجاوز شناختن ایسرائل رد کرد.

اورشلیم شهر یکپارچه (۱۹۶۷)

لوی اشکول نخست وزیر ایسرائل کابینه خود را دعوت نمود که تشکیل جلسه داده و قانونی بوجود آورند که قسمت شرقی اورشلیم با قسمت غربی یکپارچه شده برای همیشه در اختیار دولت ایسرائل و پایتخت ایسرائل شناخته شود. این قانون تهیه به مجلس تقدیم و بتصویب رسید. سازمان ملل در یک جلسه خود این تصمیم ایسرائل را رد کرد ولیکن دولت ایسرائل تصمیم سازمان ملل را دخالت در امور داخلی یک کشور و غیر قانونی اعلام داشت.

Large Selection of Invitation Cards
for weddings, Bar/Bat Mitzvah
and other occasions
کارتهای دعوت عروسی
نامزدی، برمیتصوا و بت میتصوا
توسط: آزیتا لیوی
Call: Azita Livi
(516) 482-0220

Law Offices of
AARON C. AMBALU
دفتر وکالت
اهرون امبالو

500 Fifth Avenue, Suite 1640, New York, NY 10110

David H. Baskin
of Counsel, Israel

دیوید باسکین
مشاور حقوقی ما در ایسرائل

- Commercial Collections — وصول مطالبات
- Contracts — قراردادها
- Purchase & Sale of Business — خرید و فروش مشاغل
- Real Estate Closings — معاملات املاک
- Corporations — شرکتهای سهامی
- Commercial Leases — اجاره نامه تجاری
- Partnership Agreements — موافقت نامه شراکت
- Bodily Injury Claims — دعاوی مربوط به صدمات بدنی
- Property Damage Claims — دعاوی مربوط به خسارات املاک

(212) 997-2445

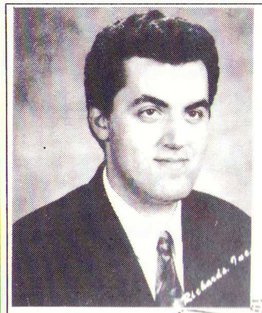

دکتر آلبرت یوسفی
Dr. Albert Youssefi
Chiropractor

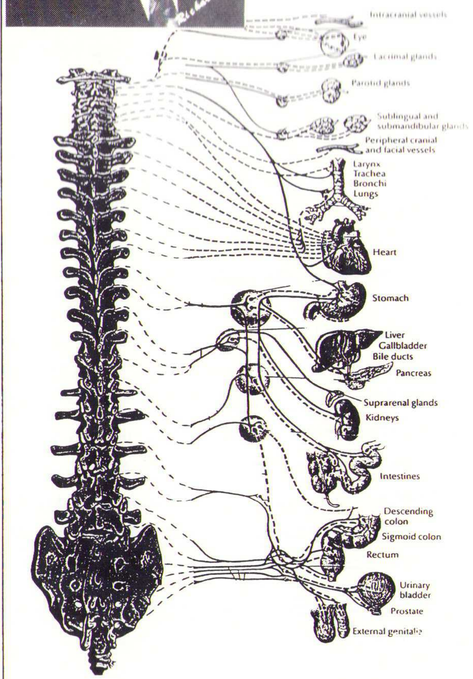

- درمان سردردهای مزمن
- کمر درد
- آرتروز
- شانه درد
- کوفتگی ماهیچه‌ها
- زانو درد
- گردن درد
- میگرن
- بی‌حسی دستها و پاها
- کجی ستون فقرات
- ناراحتیهای دیسک و سیاتیک
- درد مچ دست

بیمه هر نوع تصادفات و جراحات شخصی بوسیله اتومبیل پذیرفته میشود.

استفاده از متد جدید طب سوزنی

برای اشخاص بدون بیمه تسهیلات چشمگیری قائل می‌شویم.

ناراحتیهای جسمی با گذشت زمان درمان نمیشوند بلکه به مراقبت احتیاج دارند.

مجهز به رادیولوژی و فیزیوتراپی

Queens
99-34 67th Rd.
Forest Hills, NY 11375
(718) 459-1818

Great Neck
738 Middle Neck Rd.
Great Neck, NY 11024
(516) 466-2585

الحاق دو استان تازه به کشور ایالات متحده (۱۹۵۸)

برطبق رأی کنگره امریکا استان آلاسکا بعنوان چهل و نهمین استان امریکا شناخته شد و یک سال بعد از آنهم کنگره امریکا به الحاق هاوائی رأی داد که بر طبق آن به عنوان پنجاهمین استان امریکا شناخته شد.

انقلاب کوبا (۱۹۶۱)

در ژانویه ۱۹۶۱ طرفداران فیدل کاسترو، کمونیست انقلابی، بر حکومت دموکراتیک فول جینو باتیستا در کوبا فائق آمدند و هاوانا را متصرف شدند و باتیستا فرار اختیار کرد.

قبلا" روابط کوبا با ایالات متحده بسیار دوستانه بود و کشور کوبا به عضویت سازمان ملل متحد درآمده حتی کنفرانس بین المللی بازرگانی در سال ۱۹۴۷ در شهر هاوانا تشکیل شده بود. باتیستا در سال ۱۹۵۲ یک انقلاب بدون خونریزی انجام داده حکومت را در دست گرفته بود. عوامل کمونیست هم بیکار ننشسته مرتبا" به تبلیغات و عملیات خود ادامه میدادند تا اینکه کشور مبدل به صحنه جنگ داخلی گردید و انقلاب ۱۹۶۱ پیش آمد. فیدل کاسترو بعد از روی کار آمدن با کشورهای کمونیست اروپائی روابط بازرگانی برقرار کرد و دولت شوروی هم وظیفه ارسال اسلحه سنگین و نگهداری تعادل بودجه کوبا را بعهده گرفت. ضمنا" شوروی ها در کوبا پایگاه های موشک انداز برقرار کردند که موجب اعتراض شدید پرزیدنت کندی و برچیده شدن پایگاه های مزبور گردید. کوبا جزیره ای است در دریای کارائیب با جمعیت حدود پنج میلیون نفر. اقتصاد آن روی محصول شکر دور میزند که ۸۰ درصد صادرات کوبا را تشکیل میدهد. تا قبل از انقلاب کمونیستی صنعت توریسم هم یکی از اقلام مهم در آمد کوبا بود بطوریکه درآمد سالیانه آن از فروش سالیانه شکر تجاوز میکرد.

دستگیری آدولف آیشمن (۱۹۶۰)

آدولف آیشمن جنایتکار معروف نازی که دستش به خون میلیونها یهودی آلوده بود و در آرژانتین می زیست از طرف دولت ایسرائل شناسائی شده و نقشه انتقال او به کشور ایسرائل کشیده شد و بالاخره او را دستگیر و به ایسرائل آوردند و محاکمه و اعدام نمودند. آیشمن بدستور هیتلر برنامه انتقال یهودیان کلیه کشورهای اشغالی را به اردوگاه های مرگ انجام میداد و در دادگاه به همه جنایات خود اقرار کرد.

کودتا در ویتنام (۱۹۶۳)

در ویتنام جنوبی بعد از مدتی که نزاع و کشمکش بین قوای دولتی و شورشیان کمونیست ادامه داشت و به نتیجه ای نرسید. بالاخره ارتش در سایگون کودتا نموده و پایتخت بدست کمونیست ها افتاد و پرزیدنت نگودین دیم را بقتل رساندند. این کودتا موجب درگیری قوای امریکائی در ویتنام با کمونیست ها گردید که حدود ده سال بطول انجامید و بالاخره با وساطت هنری کیسینجر یهودی وزیر خارجه امریکا صلح برقرار و درگیری خاتمه یافت.

ترور پرزیدنت کندی (۱۹۶۳)

پرزیدنت جان اف کندی در دالاس تکزاس توسط شخصی بنام اوزوالد که با یک اسلحه دوربین دار از داخل یک ساختمان پرزیدنت را هدف قرار داده بود بقتل رسید. بعد از چندی هنگامی که قاتل را از زندان بدادگاه می بردند شخصی بنام جک روبی قاتل را هم بقتل رسانید.

پرزیدنت جان اف کندی در میان ملت امریکا از محبوبیت فوق العاده برخوردار بود زیرا اقدامات او در راه رفع بحران های بین المللی بسیار شجاعانه و عاقلانه بود و قتل او یک کمبود برای صلح جهان بشمار رفت. بیوه او ژاکلین کندی پنج سال بعد با اوناسیس، میلیاردر یونانی که صاحب بزرگترین شرکت کشتیرانی بود ازدواج کرد.

استقلال چهار مستعمره انگلیسی (۱۹۶۴)

دولت بریتانیا در این سال به جزیره مالت در دریای مدیترانه و دو کشور نیجریه و کنیا در افریقا استقلال داد ولی این ۳ کشور کماکان در جرگه کشورهای مشترک المنافع بریتانیا باقی ماندند. کشور چهارم رودزیای شمالی در افریقا بود و بنام جدید «زیمبابوه» عضو کشورهای مشترک المنافع شد.

افتتاح سد آسوان (۱۹۶۴)

سد بزرگ آسوان در مصر بوسیله نیکیتا خروشچف نخست وزیر شوروی افتتاح شد. مصریان به هنگام ساختمان این سد به مشکل بزرگی برخورد کرده بودند که دریاچه تشکیل شده در پشت سد، معبد و مجسمه بزرگ تاریخی ابوسیمبل (ابوالهول) را که از عجائب هفتگانه جهان بشمار میرفت بزیر آب میبرد. دولت مصر و سازندگان سد دست بدامان متخصصان و مهندسان امریکائی شدند و آنها با برپا نمودن برنامه عظیمی کلیه ساختمان معبد ابوسیمبل را بوسیله اره های برقی به قطعات تقسیم نموده عینا" و بدون کم و زیاد در محل دیگری نصب و برقرار نمودند.

روابط دیپلماتیک بین ایسرائل و آلمان (۱۹۶۵)

بعد از اینکه آلمانی ها بشدت از اعمال گذشته نازی ها اظهار ندامت و انزجار نمودند بالاخره دولت ایسرائل حاضر شد روابط دیپلماتیک با کشور آلمان دائر نماید.

اعدام الی کهن (۱۹۶۵)

الی کهن که مأمور کسب خبر برای ایسرائل بود در سوریه دستگیر و به جرم جاسوسی اعدام شد. اطلاعات الی کهن بسیار مؤثر و یکی از عوامل پیروزی در جنگ ۱۹۶۷ بوده است.

ترور نخست وزیر ایران (۱۹۶۵)

حسنعلی منصور نخست وزیر ایران بوسیله گروه فدائیان اسلام ترور شد و بجای او امیر عباس هویدا به سمت نخست وزیر از طرف شاهنشاه مأموریت یافت. هویدا تنها نخست وزیری بود که در ایران بمدت طولانی حدود ۱۲ سال سمت خود را حفظ کرد و تنها یک سال قبل از انقلاب اسلامی، او مقام خود را به نخست وزیران بعدی جمشید آموزگار، جعفر شریف امامی و شاپور بختیار واگذار کرد.

سفینه های فضائی (۱۹۶۵)

جمینی ۷ حامل فرانک بورمان و جمس آلاول – از کیپ کندی – مراجعت بعد از ۱۴ روز

جمینی ۱۰ حامل جان یانک و مایکل کولینز – از کیپ کندی – مراجعت بعد از ۳ شبانه روز

جمینی ۱۱ و ۱۲ – برای اطلاع از امکان مسافرت انسان به کره ماه، که در مدار کره ماه به حرکت در آمدند و عکس هائی به کره زمین مخابره کردند و نتایج کار آنها فرود آمدن انسان به کره ماه در سال ۱۹۶۹ بود. در پرواز جمینی ۱۰ مایکل کولینز از سفینه خارج شد و در فضا شناور گردید و تعمیر لازم به بدنه سفینه رساند.

افتتاح تونل مون بلان (۱۹۶۵)

دوگل رئیس جمهور فرانسه و ساراگات رئیس جمهور ایتالیا اولین تونل از درون کوه مون بلان را بطول ۱۵ کیلومتر افتتاح کردند. حفاری تونل از دو طرف در فرانسه و ایتالیا آغاز شده بود و عملیات بطوری با دقت انجام شد که رسیدن دو تونل به همدیگر بدون کوچکترین اختلاف انجام شد و موقعی که آخرین حفره شکافته شد و فرانسوی ها و ایتالیائی ها خود را رو در روی هم دیدند فریادهای شعف و شادی بلند شد و دست ها فشرده گردید. تونل مزبور خط اتومبیل رو در مرز فرانسه و ایتالیا را پنجاه کیلومتر کوتاه نموده است.

وساطت حبیب بورقیبه (۱۹۶۵)

حبیب بورقیبه نخست وزیر تونس اعلام کرد که با شرایطی حاضر به وساطت بین ایسرائل و اعراب خواهد بود. بورقیبه ضمن اعلامیه اش جمال عبدالناصر را انتقاد نمود از اینکه میخواهد رهبر کلیه ممالک عرب بشود و از اینکه حاضر نیست قدمی برای صلح بردارد.

اخبار متفرقه: (۱۹۶۵)

تلویزیون رنگی: برای اولین بار مؤسسه تلویزیون فرانسه پخش برنامه های تلویزیون رنگی را آغاز نمود.

فوت چرچیل: وینستون چرچیل نخست وزیر دوره جنگ انگلستان در سن ۹۱ سالگی وفات یافت.

بزرگترین نیروگاه اتمی: لعل بهادر نخست وزیر هندوستان در مراسم پایه گذاری بزرگترین نیروگاه برق اتمی جهان در استان میسور حضور یافت. نیروگاه بکمک دولت ایالات متحده تأسیس شده بود.

فضا پیمای شوروی (۱۹۶۶)

سفینه فضاپیمای شوروی بنام لونا ۹ که در ۳۱ ژانویه بدون سرنشین به فضا پرتاب شده بود فرودی آرام و موفقیت آمیز بسطح کره ماه بعمل آورد که در تاریخ بشر نام اولین را به خود اختصاص داد. سفینه مزبور پیام هائی هم به کره زمین مخابره کرد.

سوء قصد به ملکه الیزابت (۱۹۶۶)

ملکه الیزابت دوم و همسرش پرنس فیلیپ از یک سوء قصد در بلفاست ایرلند شمالی که نسبت به اتومبیل شان بعمل آمد نجات یافتند.

تظاهرات در اورشلیم (۱۹۶۶)

دانشجویان دانشگاه اورشلیم ضمن تظاهرات خود به برقراری روابط دیپلماتیک با دولت آلمان اعتراض کردند.

تغییر پول استرالیا (۱۹۶۶)

دولت استرالیا سیستم پولی خود را از پوند – شلینک و پنس به سیستم دلار و سنت تغییر داد.

سقوط B52 آمریکا (۱۹۶۶)

یک هواپیمای B52 آمریکائی حامل ۴ بمب اتمی بواسطه تصادف با هواپیمای جت باربری در سواحل اسپانیا در مدیترانه سقوط کرده به زیر آب رفت و بمب های اتمی را با خود برد.

ایندیراگاندی نخست وزیر هند (۱۹۶۶)

خانم ایندیرا گاندی که تنها اولاد جواهر لعل نهرو نخست وزیر سابق هند بود به نخست وزیری هندوستان از طرف نمایندگان کنگره انتخاب شد و این اولین نخست وزیر زن در هندوستان ۵۰۰ میلیونی بود و بعد از او خانم بی نظیر بوتو در کشور پاکستان ۳۰۰ میلیونی به نخست وزیری رسید. ایندیرا گاندی در ۱۹۱۷ در الله آباد متولد شد. تحصیلات او بیشتر در اروپا صورت گرفت. در سال ۱۹۴۲ با یک وکیل دعاوی بنام فیروزگاندی ازدواج کرد و از او دو اولاد پسر داشت. در ۱۹۵۹ ریاست حزب کنگره را در مجلس هندوستان داشت. از ۱۹۶۴ وزارت اطلاعات و رادیو تلویزیون به او واگذار گردید و در ۱۹۶۶ به نخست وزیری هندوستان رسید. در می ۱۹۷۱ یک آمارگیری مؤسسه گالوپ ایندیرا گاندی را محبوب ترین فرد بشر اعلام کرد.

اولین اقدام مصر (۱۹۶۷)

بعد از ۱۹ سال از جنگ استقلال، کشورهای عربی همیشه دم از جنگ میزدند. در ۱۹۶۷ بالاخره به تحریک جمال عبدالناصر رئیس جمهور مصر قوای خود را از ۳ طرف به مرزهای ایسرائل نزدیک نمودند و دولت مصر هم تنگه تیران را بروی کشتی های بازرگانی ایسرائل بست. لوی اشکول نخست وزیر ایسرائل بسته شدن تنگه تیران را یک عمل تجاوزکارانه علیه ایسرائل دانست. در این اوضاع و احوال اباابان وزیر خارجه ایسرائل با پرزیدنت جانسون رئیس جمهور آمریکا در کاخ سفید ملاقات کرد. از طرفی ملک حسین پادشاه اردن یک قرارداد دفاع مشترک با عبدالناصر رئیس جمهور مصر امضاء کرده قوای اردن را در صورت بروز جنگ در اختیار فرماندهی ارتش مصر قرار داد.

دکتر همایون ساسون

Homayoun Sasson, M.D.

Cosmetic and Reconstructive Plastic Surgery

متخصص جراحی پلاستیک، زیبایی و ترمیمی

فارغ التحصیل از بخش جراحی پلاستیک دانشگاه Yale

دارای فوق تخصص در رشته جراحی سرطان از دانشگاه UCLA

دارای فوق تخصص در رشته جراحی دست و میکروسکپی از دانشگاه Pittsburgh

جراحی عمومی از Cedars-Sinai Medical Center در کالیفرنیا

• Facial Cosmetic Surgery (Nose, Brow, Eyelid, Chin, Ear, Lip)	• جراحی زیبائی بینی، کشیدن پوست، ابرو، پلک چشم، گردن، جراحی زیبائی چانه، گوش و لب
• Liposuction/Body Contouring, Abdominoplasty	• جراحی برداشتن چربی اضافی صورت و گردن، شکم، پا، باسن و زانو
• Breast Reduction, Enlargement, Lift & Reconstruction	• جراحی بزرگ و کوچک کردن و بالا بردن سینه ها و ترمیم سینه های سرطانی
• Skin Rejuvenation, Laser Resurfacing, Fat Injection	• جراحی چین و چروک و جوش و زخم های صورت و بدن بوسیله تزریق کالوجن و چربی، اسید شیمیائی و لیزر
• Nasal Surgery	• جراحی مشکلات تنفسی بینی
• Hand and Microsurgery	• جراحی دست و اعصاب دست
• Birth Defects	• جراحی نقائص مادرزادی
• Skin Tumors	• جراحی خال و غدد سرطانی پوست صورت و بدن
• Spider Veins, Torn Earlobes	• جراحی ترمیمی زخم های قدیمی و آثار سرطان در صورت و بدن
• Hair Transplants	• پیوند موی سر

گریت نک
Great Neck
935 Northen Blvd.
Great Neck, NY 11021
(516) 487-5017

منهتن
Manhattan
1009 5th Ave.
New York, NY 10028
(212) 249-0066

پانوراما ی قرن

تهیه از: شایان

طومارهای بحرالمیت (۱۹۵۰)

در این سال طومارهائی به خط عبری در غارهای دامنه های مشرف بر دریای نمک کشف شد که بعد از تحقیق و رسیدگی معلوم شد که مربوط به قرن اول میلادی میباشند. این طومارها را فرقه ای معروف به جماعت ایسی های یهودی نوشته بودند و در موقع حمله رومن ها به کشور یهود برای آنکه محفوظ بمانند آنها را در خمره های سفالین و در غارهای مشرف به بحرالمیت مخفی کرده بودند. کشف طومارها ابتداء بوسیله چوپانی صورت میگیرد که در تعقیب بزغاله ای وارد یک غار میشود. پس از آن چوپان آنها را به یک عتیقه فروش اردنی میفروشد و طومارها بالاخره سر از امریکا در میآورد و سپس بدست عمال دولت ایسرائل می افتد – البته در این ضمن دولت اردن مقدار دیگری از این طومارها را کشف میکند و در اردن و ایسرائل هیئت های باستان شناس مشغول خواندن طومارها میشوند

تا آنجا که منتشر شده، این طومارها قسمت هائی از توراه و کتب تنخ بوده اند که با توراهای امروز ما تفاوتی ندارند.

فوت رئیس جمهور ایسرائل (۱۹۵۲)

حئیم وایزمن رئیس جمهور ایسرائل وفات یافت و اسحق بن صوی جای او را گرفت.

قرارداد غرامت (۱۹۵۲)

دولت آلمان ضمن قراردادی تعهد کرد که بابت فجایع نازی های آلمان و خسارات وارده به ملت یهود مبلغ یک میلیارد دلار غرامت به دولت ایسرائل بپردازد. دولت ایسرائل ضمن اینکه گوشزد نمود که این مبلغ یک صدم غرامت واقعی هم نیست و بایستی آلمانی ها درک کنند که چه فاجعه هولناکی در دوران مدنیت ببار آورده اند، این مبلغ را موقتا" پذیرفت.

مهاجرت از شمال آفریقا (۱۹۵۲/۶۰)

در تمام این مدت ضمن اینکه مرزها ناآرام و اعراب از همه طرف کشور ایسرائل را تهدید میکردند، از شمال افریقا مرتبا" یهودیان مهاجر به ایسرائل وارد میشدند.

انقلاب مصر (۱۹۵۲)

ارتش مصر تحت فرماندهی ژنرال نجیب افسر مصری کودتا نموده رژیم سلطنتی را برانداخت. ملک فاروق از کشور خارج شد و رژیم جمهوری در مصر برقرار گردید.

در ابتدا ژنرال نجیب رهبری کشور مصر و ریاست جمهوری را برعهده داشت ولی بزودی جای خود را به سرهنگ جمال عبدالناصر داد و در دوره حکومت او بود که اکثریت جامعه یهودیان مصری مهاجرت اختیار کردند. ملک فاروق بعد از برکناری در یک مصاحبه نکته ای را گفته بود که ثبت تاریخ شده است. او گفته بود که بالاخره همه پادشاهان جهان سرنوشت مرا پیدا میکنند و پادشاهی در جهان باقی نخواهد ماند بجز پنج پادشاه. خبرنگاران گفتند که کیستند آن پنج پادشاه؟ ملک فاروق گفته بود: چهار شاه ورق و یکی هم شاه انگلیس!

فوت استالین (۱۹۵۳)

استالین رهبر پرقدرت شوروی که از ابتدای انقلاب جزو رهبران ردیف اول و در سال ۱۹۲۴ رهبر کل شوروی گردید در این سال درگذشت و مالنکف به جانشینی او انتخاب شد. از خصوصیات استالین دیکتاتوری مطلق او در اداره کشورش بود. بهرحال او توانست به کمک امریکا تجاوز هیتلر را پاسخ گوید و او را بسزای اعمال خودش برساند. در پرونده اعمالش برقراری کنفرانس یالتا باتفاق چرچیل و روزولت و پایه گذاری سازمان ملل متحد میباشد.

ریاست جمهوری آیزنهاور (۱۹۵۳)

ژنرال آیزنهاور فاتح جنگ دوم جهانی در امریکا به ریاست جمهوری رسید. وی در دوره ریاست جمهوری خود سفری به خاور میانه منجمله ایران نمود.

نخست وزیر یهودی فرانسه (۱۹۵۴)

مندس فرانس یهودی به نخست وزیری فرانسه رسید.

جنگ سینا (۱۹۵۶)

چون عبدالناصر رئیس جمهور مصر علنا" دم از جنگ و اشغال کشور ایسرائل میزد قوای ۳ کشور امریکا، انگلیس و ایسرائل متفقا" صحرای سینا را اشغال نموده ارتش مصر را تا کانال سوئز عقب راندند و چون سازمان ملل متحد و شورای امنیت رأی به تخلیه صحرای سینا را صادر نمود. ارتش های مزبور آنجا را تخلیه و قوای سازمان ملل جای آنها را گرفت.

آب یرکون برای نگب (۱۹۵۶)

ایسرائل آب رود یرکونَ رَا به صحرای نگب در جنوب کشور رساند و شروع به آبادانی در نگب نمود و آتیه درخشانی برای کشاورزی نگب پیش بینی شد.

شورش در مجارستان (۱۹۵۶)

یک شورش در مجارستان علیه رژیم حاکم کمونیست آغاز شد ولیکن چون شورش نزدیک به پیروزی بود ارتش شوروی دخالت نمود و تانکهای آن ارتش به شهر بوداپست حمله نموده شورش را سرکوب نمودند و شخصی را بنام ایمرناکی که کمونیست دوآتشه بود به نخست وزیری آن کشور منصوب نمودند.

کودتا در عراق (۱۹۵۸)

در کودتای خونینی که در کشور عراق بوقوع پیوست کودتا پیروز شد و ملک فیصل پادشاه آن کشور و نوری سعید نخست وزیر بوضع فجیعی بقتل رسیدند. رهبری کودتا را عبدالکریم قاسم بعهده داشت. از آن ببعد کودتا بعد از کودتا کشور عراق را متزلزل نمود. کودتاچیان بعدی، عبدالسلام عارف ۱۹۶۳ و حسن البکر ۱۹۶۸ بودند و بالاخره صدام حسین که بسال ۱۹۷۰ به حکومت رسید و تاکنون هم باقی است.

تعلیم و تربیت مؤثر کودکان

از: نورا عبرانی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

نورا عبرانی فارغ التحصیل در رشته تعلیم و تربیت و روانشناسی میباشد و در حال حاضر در یک کودکستان در فلاشینگ در سمت کارشناس تحصیلی و همچنین روانشناس دبیرستان «فلورال پارک» فعالیت میکند. نورا لیسانس خود را در رشته روانشناسی از کوئینز کالج و درجه فوق لیسانس را از دانشگاه «سنت جان» دریافت کرده است. او تحقیقات زیادی در زمینه آموزش و پرورش و مشکلات رفتار کودکان در خانه و مدرسه بعمل آورده است و دوازده سال مادری و سالها تدریس در کلاس ها، به تجربه او در این زمینه افزوده است.

مگیلا مفتخر است که نورا از این شماره تحت ستونی بنام «تعلیم و تربیت مؤثر کودکان» با این مجله همکاری مینماید و امیدواریم که شاهد موفقیت های روزافزون این بانوی جوان باشیم.

آیا میدانید که...؟

تحقیقات نشان داده است که مهمترین راه برای تأثیر مؤثر اولیاء روی کودکان، شناختن دوستان آنهاست. کنترل زندگی یک بچه سه ساله بسیار آسان است ولی وقتی که کودکان به سن ۱۰ تا ۱۲ سالگی میرسند، کار خیلی مشکل میشود. یک گروه دوستان خوب، اعتماد به نفس را در کودک افزایش میدهند. وقتی که کودکان بزرگتر میشوند، اثر این گروهها روی بچه ها قوی تر شده و کودکان راه دوستان را به روش اولیاء ترجیح میدهند. از اینرو اگر فکر میکنید که دخالت در زندگی اجتماعی کودکان کار درستی نیست در اشتباه هستید. انتخاب راههای مختلف زندگی در رشد فکری کودکان تأثیر بسیار مهم دارد. فراموش نکنید که اولیا، همکاران بسیار مهمی در این انتخاب بچه ها میباشند.

گفته میشود که دیسیپلین و آموزش رفتار صحیح در فرهنگ های مختلف متفاوت است. آنچه که در بعضی فرهنگ ها روش قابل قبول تربیت فرزندان بنظر می رسد، در فرهنگی دیگر سوء استفاده از کودکان و بدرفتاری با آنها بحساب میآید. کودکان رفتار صحیح و قابل قبول فرهنگ را از مشاهده و تقلید از کسانی که سرمشق این گونه رفتار هستند می آموزند. وقتی که کودکان رفتار قابل قبول و مناسب اجتماع را فرا گرفتند باید به تحسین و پاداش، آن رفتار در آنها تکرار شود. آیا این کار خیلی آسان بنظر نمیرسد؟

تربیت فرزندان بطور صحیح و مؤثر خیلی ساده تر از تربیت گهگاهی و اتفاقی است. شاید تسلیم شدن به خواسته های کودکان، ساده ترین راه بنظر برسد و زندگی را در آن لحظه آسان تر کند ولی در آینده این عمل بسیار گران تمام خواهد شد. چندین سال سر و کله زدن با یک بچه بداخلاق و بی تربیت و سهل انگار کار بسیار دشواری است. البته محدود کردن یک کودک برای یک روز و یا یک آخر هفته نیز کار آسانی نیست ولی لااقل بعد از چند ساعت و یا چند روز، این ناراحتی بپایان میرسد. بزرگ کردن بچه هائی که حد خود را میدانند بسیار لذت بخش است. اینگونه کودکان معمولا" به پدر و مادر خود احترام میگذارند و از موقعیت خود کاملا" راضی هستند.

تربیت مؤثر با تربیت همراه با تنبیه کاملا" متفاوت است. بعضی اولیاء وقتی که صبر و طاقتشان به تنگ می آید و بخاطر رفع احساس ناامیدی خود و کنترل موقعیت، بچه ها را تنبیه میکنند. تنبیه میتواند اثر معکوس داشته باشد و واکنش های منفی بجا بگذارد که امکانا" از رفتار ناپسند اول نیز بدتر باشد. تنبیه همچنین میتواند تخطی و یورش را در بچه تقویت کند، به اعتماد به نفس لطمه بزند، بچه ها را از دوستانشان طرد کند، احساس ناچارگی را در بچه ایجاد کند و سطح علاقه و هیجان را در آنها تنزل دهد.

بهترین روش تربیت مؤثر، نشان دادن عشق به کودکان و در عین حال سختگیر بودن است. باید بتوانیم برای کودکان حد و مرزی قرار دهیم. این روش امکانا" آنها را امروز عصبانی و ناامید کرده ولی در آینده از نقطه نظر اخلاقیات به آنها کمک خواهد کرد.

بزرگ کردن کودکان کار آسانی نیست. این مسئولیت بزرگ بر روی دوش افرادی بدون تجربه محول میشود و جای اشتباهی وجود ندارد. نمیتوان این راه را روی بچه اول امتحان کرد و روی فرزندان بعدی اشتباهات را برطرف کرد. با وجودیکه این کار بسیار وقتگیر و خسته کننده است در عین حال بسیار لذتبخش و رضایت بخش میباشد.

راههای تربیت مؤثر به قرار زیر میباشند:

- به بچه ها باید بیاموزید که چه توقعاتی از آنها دارید.
- به بچه ها اخطار دهید.
- نظر خود را بطور واضح بیان کنید.
- روی حرف خود سختگیری کنید ولی در عین حال مهربان باشید.
- مطلبی را مرتب گوشزد نکنید (نق نزنید).
- فریاد نکشید.
- در درخواست های خود واقع بین باشید.
- سعی کنید مشکلات را با مصالحه و پاداش حل کنید.
- با مزاح با کودکان صحبت کنید.
- به بچه ها اجازه دهید که خود راه حلی پیدا کنند.
- مشکلات را با کمک یکدیگر حل کنید.
- درخواست کنید، فرمان ندهید.
- به بچه ها فرصت دهید.
- قابل انعطاف باشید.
- راهها را نشان دهید و تهدید نکنید.
- از رفتار خوب قدردانی کنید و به آن پاداش دهید.

بجای تنبیه بدنی از راههای زیر استفاده کنید:

- تا وقتی که بچه ها آماده نیستند اشیائی را که کودکان از آن سوء استفاده میکنند از آنها دور کنید.
- موقتا" مزایای کودک را قطع کنید تا به قدر آن مزایا بیایند.
- بچه ها را نگهدارید تا نتوانند اعمال خرابکارانه انجام دهند.
- کودکان را در موقعیت هائی که رفتار نامناسب از آنها سر میزند از محل دور کنید.
- با کودکان صحبت کنید و با کمک یکدیگر راه حل مناسبی پیدا کنید.

Menora Electric
No job too big or small!
Fast, Efficient & Reliable Service
منورا الکتریک
موعد پسح شاد و کاشر
برای همکیشان گرامی آرزو مینماید.
سرویس سریع و مطمئن و قابل اعتماد
• تعمیرات سماور، کتری و ریش تراش برقی
• سیم کشی و تعمیرات منازل و شرکتها
• تعمیر و نصب پنکه های سقفی و لوستر
• نصب چراغهای اتوماتیک (timer) برای شبات
(516) 621-0907 - (917) 241-3385

Designer Floor Covering
Carpeting موکت
Residential - Commercial
All Brand Names At Lowest Prices
بهترین نوع موکت با ارزانترین قیمت برای منزل و آفیس
Let us show you how you can buy better carpeting for less.
قبل از خرید موکت با ما مشورت کنید.
یوسف حکیمی (رجب زاده)
Youssef Hakimi
(212) 730-7256 (718) 380-6972 (212) 869-5200

گزارش جشن شام سالیانه مدرسه سفارادی (SHANS)

از: فرشید لیوینیم

در تاریخ ۲۱ دسامبر ۹۷ برنامه شام سالانه مدرسه سفارادی با موفقیت زیادی برگزار شد. در این جشن ابتدا دانش آموزان این مدرسه سرود ملی ایسرائل را اجرا کردند و سپس میشه برخه جماعتی برای سلامتی و موفقیت جامعه توسط آقای موتی کهنیم خوانده شد.

در این جشن تابلوهای تقدیری توسط اعضای سابق کمیته جوانان بعنوان قدردانی و تشویق به گردانندگان فعلی کمیته جوانان تحت عنوان "Youth Leadership Award" اهداء شد. بعضی از این فعالیت های چشمگیر شامل سفرهای ایسرائل، کلوب فرهنگی، برنامه های آموزشی و فرهنگی، پارتی ها، برنامه های ورزشی، .تعلیمات کمکهای اولیه، برنامه های هنری، شباتون، خرید مزوزا و تفیلین، نشریات مگیلا و هخودش، رژه های روز استقلال ایسرائل و غیره میباشند.

در این شب همچنین از بانوان خدمتگذار جامعه که پیوسته پا به پای مردان در جامعه فعالیت مینمایند و مدتهاست که وظایف خود را با منتهای دقت انجام میدهند تقدیر شد.

بمنظور سپاسگزاری از این بانوان خیر، تابلوهائی به پایه گذاران کمیته بانوان و همچنین نمایندگان فعلی کمیته بانوان فعلی توسط خانم ویکتوریا حریری تقدیم شد.

از فعالیت های این کمیته، جشن های برمیتصوا و بت میتصوای جماعتی، برنامه های مختلف برای سالمندان، بسته بندی و تهیه سبدهای گل و میوه برای جشن سیمخا توراه، پوریم و سوکا پارتی برای خردسالان، سفرها و سخنرانی های مختلف، کلاسهای ورزشی، زبان، رقص و همچنین موعدی کردن کنیسا و پذیرائی از جماعت، جمع آوری لباس و خوراک برای نیازمندان را میتوان نام برد. طی این برنامه از این بانوان قدردانی شد و امیدواریم که فعالیتهای خود را از کودکان جامعه و مدرسه سفارادی خودمان نیز دریغ نفرمایند.

سپس آقای نسیم بصلیان یادی از رهبران و

جشن شام سالیانه مدرسه سفارادی

گروهی از پایه گذاران کمیته بانوان

گروهی از اعضای کمیته جوانان

تاریخ جامعه ما نمودند. افرادی که در طی ۲۵۰ سال، جامعه ما را یکدل و متحد نگاه داشتند، افرادی که با عواملی که باعث تحلیل جامعه میباشد مبارزه کردند، دین یهود را به پدران ما تعلیم دادند و سنن و رسوم ما را در سخت ترین شرایط حفظ کردند. در خاتمه سخنان آقای بصلیان پلاکی از طرف مدرسه تدارک دیده شده بود که روی آن جمله ای از «پیرکه آووت» حکاکی شده بود که به یاد خادمین و رهبران مذهبی گذشته و فعلی جامعه توسط آقای عبدالرحیم زر و آقای مهدی حریری به آقای نسیم بصلیان تقدیم شد. سپس آقای لورنس لیویان به گوشهء کوچکی از خدمات این استاد عالیرتبه، آقای بصلیان اشاره نمودند. از جمله این اشارات، رهبر مذهبی و جماعتی که همیشه از جاه و مقام گریزان است و با فروتنی و تواضع جامعه را به راه راست ارشاد کرده اند میباشد. ایشان اضافه نمودند که اهداء یک پلاک کافی برای قدردانی از خدمات آقای نسیم بصلیان نمیباشد. سپس شعر بسیار زیبائی توسط خانم استر نسیمی که خودشان آنرا سروده بودند در وصف این استاد گرامی آقای بصلیان خوانده شد که بسیار مورد توجه میهمانان قرار گرفت.

قدردانی از آقای فتح اله همتیان

پس از شام مراسم جمع آوری بودجه (Fundraising) برگزار شد و میهمانان بطور سخاوتمندانه ای کمک های مالی خود را برای کمک به بودجه تحصیلی این مدرسه اعلام نمودند.

در آخر این مراسم که مقارن با سالروز تولد آقای فتح اله همتیان بود از ایشان که از حامیان این مدرسه هستند و همیشه سخاوتمندانه از مدرسه پشتیبانی میکنند قدردانی بعمل آمد.

Dr. Minoo Dilmanian

Family Dentistry

Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

19 Laurel Drive

Great Neck, NY 11021

B'H

CONGRATULATIONS !!!!

To the Central Board, Mashadi Jewish, and the entire Community, on the opening of our new synagogue on Steamboat Road.

We hope that this important milestone will help to build a stronger future for our community through a renewed, united commitment to the rich Jewish traditions that our forefathers in Mashad sacrificed so much to preserve.

During the time that the Colbeh Minyan is closed, any community members living in that area or in the Kensington, Great Neck Estates or Darband areas who prefer to stay in the area, are welcome to join us for Shabbat and Yom Tov services.

مبارک باد!

افتتاح کنیسای جدید جامعه را به انجمن مرکزی، مشهدی جوئیش و کلیه اعضای جامعه محترم تبریک میگوئیم.

امیدواریم با همبستگی و حفظ سنن دیرینه یهود که پدران ما در مشهد با از خودگذشتگی از آن محافظت کرده اند، این مجموعه راه گشای آینده ای درخشان تر و انسجام بیشتر جامعه گردد.

از کسانی که در حومه رستوران کلبه، رستوران دربند، گریت نک استیت، کنزینگتون و اطراف آن ساکنند و مایل به برگزاری تفیلا در محلی نزدیک میباشند دعوت میشود در مدتی که مینیان کلبه دائر نیست، در مینیان شیرا خداشا شرکت فرمایند.

CONGREGATION SHIRA CHADASHA

Yaghoubi - Land L.L.C.

At **Yaghoubi Land** we display a large collection of European 18th & 19th century silver, paintings, candle sticks, "boulle" furniture, tapestries etc.

Come visit us in our showroom.
Surely you will find an antique piece with which to enrich your home decoration.

از نمایشگاه آنتیک «یعقوبی لند» دیدن نمائید.

قطعه های آنتیک اروپائی از قرن ۱۸ و ۱۹

شامل نقره آلات، تابلوهای نقاشی، شمعدان، مبلمان، تاپستری

خانه خود را با قطعه های ارزشمند آنتیک بیارائید.

David Yaghoubi
Phone: (201) 867-9200
1 (800) 666-8870
Fax: (201) 392-8882

100 Park Plaza Drive
Suite 305 S
Secaucus, N.J. 07094, U.S.A.

اردن: محافل نزدیک به ملک حسین پادشاه اردن اظهار داشتند با قرارداد فوق از یک فاجعه بزرگ در خاور میانه جلوگیری شد و اظهار امیدواری کردند که بخاطر مردم بیگناه عراق هر چه زودتر تحریم اقتصادی از آنها برداشته شود.

کویت: در کویت برخلاف بقیه کشورهای عربی هیچگونه شادمانی چه در محافل سیاسی و چه در میان مردم دیده نمیشد چون همگی انتظار داشتند این بار دنیای غرب تکلیف صدام حسین را یکسره خواهد کرد و او را از قدرت به زیر خواهد کشید.

لیبی: تنها کشور عربی است که بشدت به این قرارداد اعتراض نموده است. مقامات نزدیک به معمر قذافی دیکتاتور لیبی اظهار داشتند که مردم عراق بهتر بود خود را شهید میکردند و زیر بار این قرارداد تسلیم آمیز نمیرفتند؛ این قرارداد برای مردم مسلمان خجالت آور است که مأمورین سازمان ملل اطاق خواب صدام حسین را بازرسی نمایند.

ایران: ایران این قرارداد را یک پیروزی بزرگ برای سازمان ملل محسوب کرده و اظهار امیدواری نمود که تحریم اقتصادی هر چه زودتر از دوش مردم نجیب و همسایه ایران برداشته شود.

همزمان با این اظهار نظرها، مطبوعات و مفسرین معروف دنیا اظهار نظرهای مشابهی انجام داده که مهمترین آنرا از زبان «ژزف یوفا» مفسر «دوچه صایتونک» آلمانی میخوانیم. نامبرده میگوید: صدام حسین اولین دیکتاتور خاور میانه نیست و آخرین آنهم نمیباشد که مشغول تهیه سلاح های شیمیائی و میکروبی میباشد. به غیر از عراق، کشورهای لیبی و ایران دارای این نوع سلاح میباشند و کشور مصر در گذشته در سال ۱۹۶۹ از سلاح های شیمیائی در جنگ با یمن استفاده کرده است. پس این هیاهو برای چیست؟ عمده مطلب این است که صدام حسین جنایتکار معروف هنوز بر عراق حکومت میکند و اوست که تصمیم میگیرد چه موقع و چه مکانی را بازرسان سازمان ملل بازرسی کنند و هر موقع صلاح خود داند مانع مأموریت آنها خواهد شد. مفسر روزنامه الحیات چاپ عربستان سعودی اظهار داشته واقعا" خجالت آور است که صدام حسین هر موقع و به دلخواه خود دنیا را دست می اندازد و متأسفانه دنیا هم این اجازه را به او میدهد. به اشخاصی مانند صدام حسین نباید گذشت کرد و چنانچه این گذشت ادامه پیدا کند در آتیه نه چندان دور، خاور میانه و اروپا قیمت گزافی خواهند پرداخت. دولت های دنیا می بایست از هفت سال قبل درس عبرت گرفته و این شخص منفور را بدون اینکه به ملت عراق صدمه بخورد از میان بردارند.

مفسر سیاسی سی – ان – ان اظهار نظر نموده صدام حسین بعد از وادار کردن دبیر کل سازمان ملل به دیدار وی از عراق و امضاء قرارداد به ملت خود وانمود کرد که چیزی را از دست نداده و برعکس بر محبوبیت وی در عراق بعنوان یک قهرمان ملی افزوده شده است.

در خاتمه: در ایسرائل محافل سیاسی انتظار داشتند دولت امریکا و متحدین او این بار تکلیف را بطور قطعی روشن کرده و او را از قدرت ساقط کنند ولی متأسفانه صدام حسین همچنان باقی مانده و میتواند به موش و گربه بازی اش ادامه دهد. در مجموع اکثر کارشناسان سیاسی خاور میانه معتقدند تا زمانیکه صدام حسین بر عراق حکومت میکند خاور میانه روی آسایش کامل را نخواهد دید.

دکتر اسکندر سیمحائی

ESKANDAR J. SIMHAEE, M.D.

Obstetrician & Gynecologist

متخصص بیماریهای زنان، زایمان و نازائی

دارای برد تخصصی جراحی زنان و زایمان

- جراحی زنانه از طریق لپراسکوپ
- مامائی و زایمان بدون درد
- نازائی
- چك آپ سالیانه و تشخیص زودرس سرطان زنانگی
- جلوگیری از حاملگی و تنظیم خانواده
- پیشگیری از یائسگی
- بستن لوله‌های رحم
- اولترا سوند

- *Laprascopy Surgery*
- *Obstetrical Care*
- *Infertility*
- *Annual Exam & Cancer Screening*
- *Contraception,Counseling & Family Planning*
- *Menopause*
- *Tubal Ligation*
- *Ultrasound*

عضو کادر پزشکی بیمارستان

North Shore University Hospital

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

گریت‌نک:

179 COMMUNITY DRIVE SUITE 205
(ACROSS AND NORTH OF NORTHSHORE HOSPITAL)
MANHASSET, N.Y. 11030

(516) 365-6167

کوئینز:

104-20 QUEENS BLVD. SUITE 1C
(PARKER TOWERS)
FOREST HILLS, N.Y. 11375

(718) 275-2277

اخبار ایسرائل

از: یعقوب اسمعیلی

موشک جریکو ساخت ایسرائل پاسخ دندان شکن به موشک های اسکاد

خاور میانه موشکی یا عصر جنگ های موشکی در خاور میانه؟ آقای بنیامین نتنیاهو نخست وزیر ایسرائل برای اولین مرتبه اعلام داشت که ایسرائل با داشتن موشک های پیشرفته جریکو ساخت ایسرائل جواب قانع کننده ای در مقابل موشک های اسکاد عراقی و یا هر کشور عربی دیگر دارد. همچنین برای اولین بار شرکت معتبر اسلحه سازی دالسو فرانسوی که هواپیماهای جنگی میراژ در آن ساخته میشود فاش نمود که موشک های جریکو ساخت ایسرائل که در پایگاه های زیرزمینی کار گذاشته شده از نوع دقیق ترین مشابه خود بوده و قادر است هدف های دوری مانند عراق و ایران را با موفقیت مورد هدف قرار دهد و دقت آن با مقایسه با موشکهای اسکاد یا مشابه آن بسیار زیاد بوده و میتواند طی مسافت هزار کیلومتر فقط با اختلاف سیصد متر هدف خود را مورد حمله قرار دهد.

درازای این موشک ۱۳/۴ متر و قطر آن ۸۰ سانتیمتر و وزن آن ۶/۷ تن میباشد. طبق اظهار نظر کارشناسان فرانسوی دالسو مدلهای اولیه آن در سال ۱۹۶۳ در کارخانجات دالسو ساخته شده و در سالهای بعد کارشناسان ایسرائلی مستقلا" دست به ساختن نوع های پیشرفته آن نموده و در حال حاضر بیش از یکصد عدد آن در پایگاه های مخفی آماده شلیك میباشد. این موشکها قادرند از روی سکو و یا از روی کامیون های مخصوص پرتاب شوند.

آخرین مدل این موشك اخیرا" توسط ماهواره های شاویت ساخت ایسرائل بطور تمرینی هدایت شده و با موفقیت کامل به هدف نهائی اصابت نمود.

عکس العمل محافل سیاسی در مقابل قرارداد دبیر کل سازمان ملل با صدام حسین

بحرانی که صدام حسین دیکتاتور عراق در پی جلوگیری بازرسین سازمان ملل از محل های مشکوك در داخل عراق بوجود آورده بود با وساطت دبیر کل سازمان ملل ظاهرا" پایان گرفت. این قرارداد در محافل سیاسی دنیا با واکنش های مختلفی مواجه گشت که بشرح ذیل میباشد.

در محافل فلسطینی این قرارداد با استقبال روبرو شده و سران فلسطینی اظهار امیدواری کردند که امریکا بعد از فارغ شدن از موضوع عراق توجه خود را معطوف صلح اعراب و ایسرائل نماید.

روسیه: محافل سیاسی روسیه اظهار داشتند با توجه به قرارداد جدید و اینکه سازمان ملل میتواند آزادانه تمام خاك عراق را در هر زمان بازرسی نماید می بایست دنیای غرب از روش خود نسبت به عراق تجدید نظر کرده و هر چه زودتر تحریم اقتصادی را از روی عراق برداشته و داد و ستدهای بازرگانی را با این کشور به صورت عادی در آوردند.

آلمان: وزارت خارجه آلمان طی اعلامیه ای از قرارداد پشتیبانی نموده و اقدام سازمان ملل را ستوده ولی هشدار داده است با توجه به تجربه های قبلی با صدام حسین نباید زیاد خوشبین بود چون در قرارداد فوق سئوالات بسیاری بدون جواب مانده است.

مصر: حسنی مبارك رئیس جمهور مصر بلافاصله بعد از امضاء قرارداد، طی یك مصاحبه مطبوعاتی ضمن پشتیبانی از قرارداد فوق به صدام حسین هشدار داده است تا تمام مفاد قرارداد را دقیقا" انجام دهد در غیر اینصورت با عکس العمل شدید دولت امریکا و دنیای غرب قرار خواهد گرفت.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان

ROBERT BICHOUPAN, P.C.

Attorney at Law

• *Closings* • *Collections* • *Commercial* • *Contracts* • *Leases* • *Evictions* • *Corporate* • *Wills and Trusts* • *Bankruptcy* • *Negligence* • *Family*

• کلوزینگ مستغلات • وصول طلب ها • تنظیم وصیت نامه • ورشکستگی
• دعاوی حقوقی تجاری • دعاوی مستأجر و صاحبخانه • امور خانوادگی

Great Neck

241 East Shore Road, Great Neck, NY 11023

Tel: (516) 482-1186

Fax: (516) 482-7614

Free Initial Consultation مشاوره اولیه رایگان

راه حل سامسون

جنگ های سِرّی ایسرائل

از: پیام حکیمی
(ترجمه از متن اصلی انگلیس)

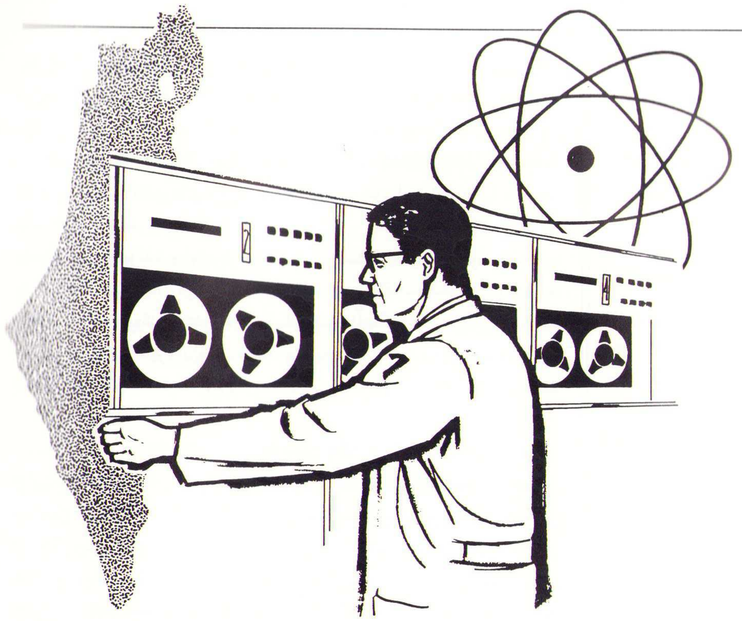

سامسون بر طبق گفته توراه بعد از یک نبرد خونین توسط فلسطینی ها دستگیر شد. دشمنان بعد از بیرون کشیدن چشم هایش او را برای سرگرمی مردم در معبد واگن در غزه به معرض نمایش گذاشتند. سامسون از خد-اوند خواست که یکبار دیگر قدرت او را به او باز گرداند. بعد با زور بازوهایش دو ستون معبد را در هم شکست و سقف این محل را روی سر خود و دشمنانش فرو ریخت. برای طرفداران نیروی اتمی در ایسرائل، راه حل سامسون راه دیگری برای گفتن «دوباره هرگز» شده است.

پدر نیروی اتمی ایسرائل، دانشمند لاغر اندام و رنگ پریده و سیگاری به نام «ارنست داوید برگمن» پسر یک ربای از مهاجرین آلمان نازی میباشد. داوید برگمن به سمت رئیس کمیسیون اتمی ایسرائل که در سال ۱۹۵۲ تأسیس گردید برگزیده شد. در موارد انگشت شماری که در میان جمع حاضر میشد، بعنوان طرفدار پر و پا قرص نیروی اتمی از استفاده آن برای مقاصد صلح جویانه صحبت میکرد. در سال ۱۹۴۷ برگمن به دوستان خود میگفت که اثرات اورانیوم طبیعی در نگو پیدا میشود. در ظرف دو سال قسمت تحقیقات ایزوتوپ در مؤسسه وایزمن تأسیس شد و دانشمندان ایسرائلی برای مطالعه و آموزش انرژی هسته ای و شیمی هسته ای به خارج فرستاده شدند.

شش هفته قبل از جنگ سوئز با مصر، بن گوریون تصمیم گرفت که وقت آن فرا رسیده است که رسما" از فرانسه برای ایجاد تأسیسات اتمی کمک بگیرد. شیمعون پرس و داوید برگمن به پاریس اعزام شدند که برای ساختمان یک رآکتور اتمی از فرانسه کمک بگیرند. در سال ۱۹۶۰ رآکتور سری ایسرائل در دیمونا به خود شکل گرفت و بسیاری از دانشمندان ایسرائل از فرانسه به کشور فرا خوانده شدند.

دانشمندان بزرگ با حقوق بسیار خوب و آپارتمان های ۷ اطاقه در شهر بئرشوع استخدام شدند. کسانی که به مدت زیاد در این مرکز کار میکردند صاحب آپارتمانهای مسکونی میشدند و اگر میخواستند میتوانستند آنها را بمبلغ ۵۰,۰۰۰ دلار بفروشند. با توسعه پروژه ساختمان این رآکتور، شهر بئرشوع به یک شهر بین المللی تبدیل شد. نزدیک به ۲۵۰۰ نفر مرد و زن و بچه فرانسوی در این شهر زندگی میکردند و مدارس مخصوص فرانسوی برای این عده تأسیس شد. خیابانهای نگو پر از ماشین های فرانسوی شده بود.

تهیه اورانیوم به مقدار زیاد اولین کار ضروری این گروه بود. موساد می دانست که صدها تُن اورانیوم در انبارهای آنورس در بلژیک برای فروش موجود است ولی تهیه آن کار آسانی نبود. حتی اگر ترتیب خرید این اورانیوم داده میشد، هیچکس در ایسرائل نمیخواست که به تمام جهان اعلام کند که دیمونا در حالی که یک رآکتور ۲۴ مگاوات بوده و فقط ۲۴ تن در سال مصرف اورانیوم داشته، مشغول خرید مصرف ۸ سال اورانیوم می باشد. راه حل موساد این بود که توسط یکی از مأمورین خود در آلمان غربی، ۴ میلیون دلار اورانیوم به اسم یک کارخانه شیمیائی ایتالیائی خریداری کند. اورانیوم خریداری شده از بندر آنورس توسط یک کشتی باربری که یک مأمور دیگر آنرا در ترکیه خریداری کرده بود راهی ایسرائل شد. اجناس در دریا به یک کشتی ایسرائلی منتقل شده و همراه کشتی های محافظ به ایسرائل هدایت شدند.

اولین لابراتوارهای بزرگ زیرزمینی در زمان مقابله یهودیان با نیروهای انگلیس در فلسطین بعد از جنگ جهانی دوم در ایسرائل تأسیس شدند. یکی از مهمترین عملیات موساد در کیبوتصی بود که در سال ۱۹۴۶ در ۱۵ مایلی تل آویو نزدیک یک پادگان نظامی انگلیس تأسیس شده بود. کار اصلی این کیبوتص زراعت نبود بلکه یک آزمایشگاه مخفی زیرزمینی بزرگ بود که برای مسلسل های «استن» گلوله می ساخت. فلزات لازم برای تهیه این گلوله ها بطور مخفی و بعنوان لوله های ماتیک از زیر چشم مأمورین گمرکی انگلیس میگذشتند و وارد کشور میشدند. مردان و زنانی که در این کیبوتص کار میکردند نصف وقت خود را در کارخانه تولید مهمات می گذراندند. کارمندان کارخانه بعد از پایان کار خود کفش های خود را گلی میکردند و با لامپ های مخصوص خشک میکردند. بدین ترتیب به انگلیسی ها وانمود میکردند که تمام روز در مزارع مشغول کار بوده اند. در این مدت سربازان انگلیسی مشتریان دائمی نانوائی و لباسشوئی کیبوتص بودند و حتی برای شام شب شبات به ساکنان کیبوتص ملحق میشدند. امروز این محل به موزه «ایالُن» تبدیل شده است که مکان دیدنی بسیار جالبی برای دانش آموزان مدارس ایسرائلی بحساب می آید.

در چند صد فوتی رآکتور دیمونا، کارخانه شیمیائی این محل ظاهرا" کاملا" شبیه یک ساختمان معمولی است. حتی از داخل این ساختمان نیز اثری از یک کارخانه بسیار مجهز شش طبقه که هشتاد فوت زیرزمین کنده شده است دیده نمیشود. روی آسانسورها همیشه با آجر پوشانده شده که چیزی را به بازرسان خارجی نشان ندهد. مقامات مطلع ایسرائل میگویند که متخصصین دیمونا حداقل یک تست اتمی موفقیت آمیز در اواسط دهه ۱۹۶۰ در نزدیک مرز مصر در یک غار زیرزمینی انجام داده اند. به گفته این مقامات این تست قسمتی از صحرای سینا را تکان داد.

ایسرائل هنگام حمله مصر و سوریه در کیپور ۱۹۷۳ غافلگیر شده بود. روزهای اول جنگ بسیار مهیب بود و ایسرائل تلفات بسیاری را متحمل شد. نیروهای ایسرائل در جبهه های جنگ از هم متفرق شده بودند. پانصد تانک و ۴۹ هواپیما در سه روز اول جنگ منهدم شدند. در صحرای سینا، نیروهای مصری مجهز به دستگاه های الکترونیکی از خط دفاعی «برلو» گذشتند و در عرض مدت کوتاهی دو لشگر در ساحل شرقی کانال سوئز پیاده کردند. حمله اول ایسرائل با سه گروه تانکی با مقاومت سختی مواجه شد. در ارتفاعات گولان، نیروهای سوریه مجهز به ۱۴۰۰ تانک از خطوط دفاعی ایسرائل گذشته و به مرز گالیل رسیده بودند. فقط چند تانک ایسرائلی بین نیروهای سوریه و مراکز پرجمعیت دره خولا باقی مانده بود. نیروهای دشمن فقط چند ساعت از شهر حیفا فاصله داشتند. بسیاری از ایسرائلی ها امید را از دست داده بودند و این سخت ترین ساعات تاریخ ایسرائل تا آن زمان بود ولی در عین حال هیچگونه عقب نشینی اعلام نشد.

گویا وقت راه حل سامسون رسیده بود. ایسرائل اولین آماده باش هسته ای را اعلام کرد و شروع به آماده کردن سلاح های اتمی خود نمود. هواپیماهای مخصوص فانتوم F-14 توسط خلبانهای ورزیده در حملات اتمی به حالت آماده باش درآمدند. سازمانهای CIA و KGB کشورهای خود ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی را از قصد ایسرائل مطلع ساختند. شوروی دقیقا" به سوریه و مصر دستور داد که از پیشروی بیشتر در داخل خاک ایسرائل جلوگیری کنند و امریکا تمام هواپیماهای باری خود را برای رساندن مهمات لازم به ایسرائل به حالت آماده باش درآورد. راه حل سامسون، کار خود را کرد و فقط تهدید یک حمله اتمی اسرائیل را از نابودی نجات داد. دوباره هرگز!

KAMBIZ ERFANIAN - TAHERI, DDS, FAGD, FICOI

Dentist Anesthesiologist

دکتر کامبیز عرفانیان طاهری

دندانپزشک - متخصص بیهوشی

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- روت کانال (معالجه ریشه دندان)
- جراحی فک و درمان بیماریهای لثه
- دندانپزشکی زیبایی و ردیف کردن دندانها بوسیله باندینگ و پرسلن لمینیت
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل
- جلوگیری از پوسیدگی دندانهای اطفال با استفاده از "Sealants"
- دندانهای ثابت و متحرک
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- معالجه دندانها بدون درد با استفاده از گاز بیحسی و تزریق داخل رگ

Address:
70-09 Austin Street
(Opposite Continental Theatre)
Suite 201
Forest Hills, NY 11375

کاشتن دندان در فک Implants

قبول بیمه های دندانپزشکی و مدیکید

Office Hours:
SUN: 10 am - 5 pm
MON: 9 am - 6 pm
THU: 9am -6 pm

Fellow Academy of General Dentistry
Fellow International Congress of Oral Implantslogist

Answering Service: (718) 793-5352 ***Tel: (718) 793-5347***

از گوشه و کنار

تهیه و تنظیم از: حشمت بصلی

تولدی دوباره

داوید بن گوریون، اولین نخست وزیر و مرد مقتدر ایسرائل، ۱۵ سال قبل از اینکه کشور ایسرائل تشکیل شود طی یکی از سخنرانی هایش اینطور اظهار داشته بود: «در روایات سنتی یهود آمده است که سالی یکبار درهای آسمان باز میشود و در لحظه ای که هیچکس موقع آنرا نمیداند اگر کسی از خدا چیزی بخواهد، آرزویش برآورده خواهد شد. من یقین دارم زمانی هم خواهد رسید که درهای آسمان بروی ملت یهود باز شود و آرزوی دیرینه بازگشت به ارض موعود و دعای تاریخی "לשנה הבאה בירושלים" جامه عمل بپوشد.»

در سال ۱۹۴۸ این پیش بینی بن گوریون به حقیقت پیوست و بعد از هزاران سال کشور یهود دوباره متولد شد.

اینک دست چینی از گوشه و کنار تاریخ این کشور ۵۰ ساله:

• در سال ۱۹۴۸ پس از اینکه بن گوریون بعنوان نخست وزیر موقت ایسرائل برگزیده شد در یک ملاقات خصوصی، از پروفسور آلبرت اینشتین خواهش کرد که پست ریاست جمهوری کشور نوبنیاد ایسرائل را بپذیرد. نابغه بزرگ یهودی از اینکه بن گوریون این افتخار را به او داده است تشکر کرد ولی بخاطر مسئولیت علمی جهانی که بعهده داشت، ریاست جمهوری ایسرائل را نپذیرفت. پس از این جریان بن گوریون از یک دانشمند دیگر دعوت کرد که این سمت را بعهده بگیرد. او پروفسور خئیم وایزمن بود. وایزمن در اول ماه اکتبر ۱۹۴۸ در میان موج احساسات مردم تل آویو به شورای موقت قدم نهاد و با صدائی که از فرط هیجان میلرزید براخای «شخیانو» را خواند و کار خود را بعنوان اولین رئیس جمهوری ایسرائل شروع کرد.

• اولین انتخابات عمومی در ایسرائل در ۲۵ ژانویه ۱۹۴۹ انجام گرفت. در این رأی گیری حدود نیم میلیون نفر واجد شرایط بودند که ۴۲۷ هزار نفر از آنها آراء خود را بصندوق ها ریختند. در اولین جلسه «کنست» مجلس ایسرائل دو شمع یادبود، یکی بیاد قربانیان فجایع هولوکاست و دیگری برای بزرگداشت کشته شدگان جنگ استقلال ایسرائل برافروخته گردید.

• در تاریخ ۱۸ سپتامبر ۱۹۴۹ هواپیمای حامل بقایای جسد «بنیامین تئودور هرتصل» بنیانگزار صیونیزم و پدر کشور ایسرائل نوین، در فرودگاه «لود» بر زمین نشست. وقتی هواپیما به آسمان ایسرائل رسید، غرش توپخانه هائی که به افتخار هرتصل شلیک میکردند فضا را پر کرد. در فرودگاه تشریفات رسمی انجام گرفت و سپس تابوت هرتصل به میدان کنست که در آن موقع در شهر تل آویو بود برده شد و هزاران نفر از شهرهای مختلف به تل آویو آمدند و ادای احترام کردند. فردای آن روز جنازه هرتصل در میان استقبال بی نظیر مردم، به یروشالیم منتقل گردید و در آرامگاه ابدیش بخاک سپرده شد. محل دفن او از آن موقع به بعد کوه هرتصل نامیده میشود.

• شرکت هواپیمائی جدید التأسیس العال در روز ۶ نوامبر ۱۹۴۹ اعلام کرد که پروازهای خود را به اروپا توسعه داده است. از این تاریخ، العال دارای چهار هواپیما از نوع "Sky Master" شده بود که هر کدام ظرفیت ۴۴ نفر مسافر را داشت که با داشتن آنها این شرکت موفق شده بود که هر ماه حدود ۷۵۰ مسافر را جابجا کند و به شهرهائی از قبیل رم، ژنو، پاریس و لندن پرواز نماید.

• دولت ایسرائل در ماه می ۱۹۶۰ اعلام کرد که آدولف آیشمن، – یکی از نزدیکترین مشاوران هیتلر و عامل اجرای «راه حل نهائی» (از بین بردن کامل یهودیان) – که بطور مخفیانه در کشور آرژانتین زندگی میکرده توسط مأموران دستگیر و برای محاکمه به ایسرائل برده شده است. آیشمن در جلسات دادگاه، اتهاماتی را که به او نسبت داده شده بود تکذیب نمیکرد. او میگفت: «من یک سرباز بودم و وظیفه داشتم دستورات مافوق خودم را اجرا کنم.» محاکمه آیشمن ۸ ماه طول کشید و در تاریخ ۱۵ دسامبر، او را در یک اطاقک شیشه ای ضد گلوله برای شنیدن رأی نهائی بدادگاه آوردند. آیشمن بشدت مضطرب بود و تمام بدنش میلرزید. رئیس دادگاه حکم اعدام او را قرائت کرد. در همان جلسه، وکیل آلمانی آیشمن تقاضای تجدید نظر کرد و از رئیس جمهور ایسرائل درخواست نمود که او را عفو کند ولی درخواستش پذیرفته نشد و بالاخره در تاریخ ۳۱ ماه می ۱۹۶۲ آیشمن در زندان رمله بدار آویخته شد. جسد او را سوزاندند و خاکسترش در خارج از محدوده آبهای ایسرائل به دریا پاشیدند.

• در تاریخ ۲۸ فوریه ۱۹۶۶ یک فرد ایسرائلی ایرانی الاصل بنام «ابی ناتان» با هواپیمای شخصی خودش از فرودگاه لود بطرف خاک مصر پرواز کرد. او قصد داشت با پرزیدنت عبدالناصر ملاقات نماید و با او در باره صلح مذاکره کند ولی چون اجازه ورود بخاک مصر را نداشت فورا" دستگیر گردید و به ایسرائل برگردانده شد. در ایسرائل نیز بخاطر خروج غیر قانونی از کشور بوسیله پلیس بازداشت شد. ولی ابی ناتان از فعالیتش برای ایجاد صلح هرگز دست برنداشت. بعدها او در یک کشتی که در آبهای مدیترانه شناور بود یک فرستنده رادیوئی با عنوان «صدای صلح» تأسیس کرد. آرم این برنامه رادیوئی عبارتی بود که انور سادات در ملاقات با منخم بگین در سال ۱۹۷۷ بر زبان آورده بود:

"No More War, No More Bloddshed"

• در سال ۱۹۶۶ برای اولین بار یک فرد ایسرائلی موفق به گرفتن جایزه نوبل گردید. او «شموئل یوسف اگنون» نویسنده، شاعر و فیلسوف یهودی بود که از طرف آکادمی سلطنتی سوئد جایزه نوبل در رشته ادبیات به او داده شد. همچنین در سال ۱۹۷۸ منخم بگین نخست وزیر ایسرائل، جایزه صلح نوبل را مشترکا" با انور سادات رئیس جمهور مصر دریافت کرد و بار دیگر در سال ۱۹۹۴ بود که جایزه صلح نوبل به اسحق رابین نخست وزیر و شیمعون پرس وزیر خارجه ایسرائل بخاطر امضاء قرارداد صلح با فلسطینی ها داده شد.

• در یک فستیوال هنری تلویزیونی بنام "Eurovision" که همه ساله با شرکت کشورهای اروپائی و همچنین کشور ایسرائل برپا میشود یک خواننده ایسرائلی بنام «بیتسحار کهن» در سال ۱۹۷۸ رتبه اول را بدست آورد و برنده جایزه گردید. آهنگی که او خوانده بود «ابه نی بی» بزودی ورد زبان مردم گردید و کاست و صفحه های آن در نقاط مختلف دنیا بفروش رفت. در سالهای بعد، آهنگهای ایسرائلی دیگری نیز برنده جایزه «ایروویزیون» شدند و خوانندگان آنها برای میهن شان افتخار آفریدند.

• در سال ۱۹۹۲ در شهر بارسلون واقع در کشور اسپانیا، برای اولین مرتبه قهرمانان ایسرائلی موفق به گرفتن مدال المپیک گردیدند. در این مسابقات یک مدال نقره و یک مدال برنز به دو ورزشکار ایسرائلی در رشته جودو تعلق گرفت. پس از تراژدی سال ۱۹۷۲ که عده ای از قهرمانان ایسرائلی در جریان بازیهای المپیک ترور شدند این پیروزی، نقطه عطف امیدبخشی برای ورزشکاران ایسرائلی بحساب میآید.

• در تاریخ ۲۹ ماه می ۱۹۹۶ بنیامین نتنیاهو بر رقیب خود شیمعون پرس پیروز گردید و نخست وزیر ایسرائل شد. نتنیاهو با یک اکثریت ناچیز به این مقام رسید و برای اینکه بتواند کابینه اش را تشکیل دهد، با چند حزب مختلف ائتلاف کرد. دولت نتنیاهو اکنون با مشکلات داخلی و خارجی بسیاری روبرو میباشد که حل و فصل آنها کار آسانی نیست.

• • •

پنجاه سال پیش وقتی کشور ایسرائل به استقلال رسید فقط ۶۰۰ هزار یهودی در این سرزمین زندگی میکردند که وضعیت اقتصادی آنها خوب نبود، منابع طبیعی نداشتند، با کمبود غذائی روبرو بودند و وسائل کافی برای تأمین رفاه و بهداشت مردم وجود نداشت. کشور یهود با چنین وضع نامطلوب در محاصره همسایگان نامهربان خود قرار گرفته بود و از همه طرف در معرض تجاوز بود ولی این ساکنین یهودی تصمیم داشتند که در این سرزمین بمانند و از آن دفاع کنند. آنها با دست خالی، فقط با کمک ایمان و اراده قوی، با مسائل دست و پنجه نرم کرده برآنها فائق آمدند. امروز ایسرائل کشوری است با پنج و نیم میلیون جمعیت که با پذیرفتن مهاجرین تازه، آمار آن مرتبا" بالا میرود، دارای اقتصادی پیشرفته، کشاورزی مدرن، تکنولوژی در سطح جهانی، بیمه و بهداشت برای عموم مردم و با ارتشی کارآزموده و مجهز.

این ترقیات اعجاب انگیز همواره موجب سربلندی و افتخار برای کشور ایسرائل و دلگرمی و احساس امنیت برای تمام یهودیان دنیا بوده است. البته کمک های مادی و معنوی که یهودیان خارج از کشور ایسرائل به این کشور کرده اند نیز عامل مؤثری برای این پیشرفت ها بوده است. به امید آینده ای بهتر و درخشان تر.

Joshua Waitman Early Childhood Center
at the
Hebrew Academy of Nassau County
25 Country Drive, Plainview NY 11803

We are please to inform you that we are accepting applications for kindergarten for '98 - '99. This class meets Mon. - Thurs. 8:20 a.m. - 4 p.m., Fri. 8:20 - 1:45 p.m. Our kindergarten class is for children who will reach the age of 5 by Dec. 31, 1998.
Limited spaces are available in our other classes, Toddler through grades 6.
New for '98 - '99
Transportation from Great Neck for grades Kindergarten through 6 will be available provided there is a minimum of 14 students.
For further information call: 516-681-5922 before April 22nd.

ناسو کانتی هیبرو آکادمی خوشوقت است به اطلاع برساند که از هم اکنون ثبت نام برای سال تحصیلی ۹۹–۹۸ را آغاز کرده است. این کودکستان روزهای دوشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۸:۲۰ صبح تا ۴ بعد از ظهر و جمعه ها از ساعت ۸:۲۰ تا ۱:۴۵ بعد از ظهر باز میباشد. و ویژه نوباوگانی است که تا پایان سال جاری (۳۱ دسامبر ۱۹۹۸) پنج ساله خواهند شد. تعداد محدودی جا در کلاسهای دیگر این مدرسه برای کودکان تا کلاس ششم ابتدائی باقی است.
برای نخستین بار در سال تحصیلی ۹۹–۹۸ وسیله رفت و آمد (اتوبوس مدرسه) از گریت نک در دسترس خواهد بود، مشروط بر آنکه تعداد محصلین از این ناحیه حداقل به ۱۴ نفر برسد. برای اطلاعات بیشتر لطفا" قبل از ۲۲ آپریل با تلفن زیر تماس بگیرید:

(516) 681-5922

Rabbi Moshe Gottesman (Dean)
Rabbi Yussie Lieber (Administrator)
Rabbi Jesse Fink (Religious Studies Coordinator)
Dr. Mel Isaacs (Principal, General Studies)
Mrs. Sheryl Hecht (Early Childhood Coordinator)

اسرائیل در پنجاه سالهء دوّم

از: منوچهر امیدوار

پنجاه ساله اول حیات اسرائیل بپایان رسیده و در آستانه پنجاه ساله دوم قرار داریم. طی سالهای دشواری که اکنون در پایان آنیم، ملت یهود در سراسر جهان، شانه های خود را در زیر فشار سنگین سه وظیفه اولیه فرو برد که عبارت بودند از پایه گذاری یک کشور، انسجام یک ملت و دفاع از این هر دو.

آنها که در سالهای اولیه اسرائیل از این کشور دیدن کرده اند بیاد دارند که در غالب اراضی آن سبزه و درخت مثل کیمیا و مومیائی بود؛ همه جا خشک، همه جا بیابان و شنزار و همه جا سکوت وحشتزای بیابان های بی آب و آبادانی.

من شنزاری را بنام «خولون» که براساس همین شنها (شن را بزبان عبری חול «خول» مینامند) بیاد میآورم که امروز یکی از زیباترین و پرجمعیت ترین شهرهای مرکز اسرائیل است. در کنار آن شهر ساحلی «بت یام» را که دهکده ای متروکه بود و بجای همه چیز پشه هایش شهرت داشت! من ساحلی متروک و انسان ندیده را بخاطر میآورم که بعدها ناتان نامی زمین های آنرا مفت و مجانی خریده و بنام خودش «ناتانیا» نامید و امروز یکی از مرواریدهای درخشان کرانهء مدیترانه است و بالاخره با چشمانم دیدم که نهال های تازه کاشته کنار جادهء برهوت تل آویو – اشکلون را چگونه بخاطر نبودن آب لوله کشی با تانکرهای آبپاش، آب میدادند و امروز...

از کمپ های چادری و حلبی مهاجران که گوشه گوشه در بیابانی بنام «کشور اسرائیل» کاشته شده بود و امروز همه آنها شهرها و شهرک های آباد و پرجمعیت اند سخن نمیگویم که مثنوی هفتاد من کاغذ شود.

و از دفاع از این سرزمین چه بگویم، که چه جوی های خون در آن براه افتاده است و چه جوان و پیر و کودک و زن و مرد جان خود را بر سر دست گرفته و چون قالی قرمز در پیشگاه آیندگان فرش کرده اند!

از جنگ استقلال با دست خالی و شبه تانک های ساخته شده از تخته سه لائی بر روی اتومبیل های قراضه سخنی نمیگویم، از گرسنگی ها، جیره بندی ها و بخور و نمیرها و لوبیا و سیب زمینی که غذای عمومی بود یاد نمیکنم که همه خوانندگان من دیده اند، شنیده اند و یا لااقل در جائی خوانده اند.

اما از نظر صداقت و امانت قلم این را باید بگویم، کشوری که پنجاه سال پیش اتوبوسها را میگشتند و پلیس اقتصادی چمدان ها و ساک ها را در مسافرت های داخلی زیر و رو میکرد که مبادا یک تخم مرغ، یک جوجه یا یک خوشه موز از «کیبوتص» یا «موشاو» به شهر ببری، امروز گرسنگان کشورهای قدیمی و باستانی آسیا و افریقا را سیر میکند و مردمی که برای شب روش هشانا فقط نصف سیب جیره داشتند، امروز میوه هایشان زینت بخش سفره های اشرافی اروپا و امریکا است! و اینها با چراغ جادوی علاءالدین یا فوت و ورد فلان و بهمان بوجود نیامده است. پای هر بوته گوجه فرنگی، هر پیاز گل، هر درخت سیب و هلو عرق جبین دهها زن و مرد شرافتمند یهودی ریخته شده و هر سانتیمتر اسفالت کف جاده با خون مدافعان رشید و از جان گذشته ایده آلیست های آرمان خواه عجین گردیده است. یادش بخیر دهخدا که گفت:

ای همره تیه[1] پور عمران[2] یاد آر ز شمع مرده یاد آر!

جنگهای خونین استقلال، جنگ کانال سوئز، جنگ ۶ روزه، جنگهای فرسایشی، جنگ یوم کیپور، جنگ لبنان، جنگ خوشه های خشم و بدتر از همه جنگ با تروریسم که پنجاه سال است بی امان ادامه دارد، بی وقفه خون میریزد و بلاانقطاع کف بازارها و خیابانها و صحراها و کوهپایه های این سرزمین پیامبران را بخون رنگ میزند، معرکه هائی بوده که میتوانست نیرومندترین ممالک جهان را بزانو درآورد و به کرنش وا دارد اما آواره های دیروز و اسرائیلی های امروز حتی یک لحظه پایشان نلرزیده، ایمانشان نسبت به ایده آلهای انسانی سست نشده و علیرغم همهء دشواریها و عذابها خم به ابرو نیاورده اند.

ارتش اسرائیل یکی از زبده ترین و پیروزمندترین ارتش های جهان است، کشاورزی اسرائیل در سراسر گیتی نمونه است، پزشکی اسرائیل محراب دعای دردمندان دنیا و تکنولوژی اسرائیل از پیشرفته ترین تکنولوژی های جهان است و اینها همه فقط در نیم قرن و در کشوری که مردمش با یک دست ساخته و با دست دیگر از خود دفاع کرده اند شکوفا گردیده است!

و حالا این مردم و این کشور راهی ۵۰ ساله دوم حیات خویش اند، در نیمه اول قرن بیست و یکم. این اصل را باید با خط درشت نوشت که زیربنای همه این پیشرفت ها، این بالانشین ها، این شهامت ها و شجاعت های فوق بشری چیزی جز یگانگی ملت، وحدت و یکپارچگی آن و ایده آل واحد همهء مردم برای حفظ استقلال و آزادی ملی چیز دیگری نبوده است.

اگر ملتی یکپارچه آزادی بخواهد، زنجیرهای آهنین را خواهد گسست، اگر ملتی یکزبان خواستار پیشرفت و رفاه و آماده وصول به آن باشد، آنرا از قعر دریا و فراز آسمان خواهد ربود. و یهودیان میخواستند و شد. دموکراسی، آزادی بیان، آزادی عقیده، و تساوی آحاد ملت در برابر قانون و عدالت اجتماعی بنزینی بود که این گردونه پیشتاز تاریخ را بحرکت درآورد و پوزهء همه آنها را که میخواستند یهودیان را بدریا بریزند، شهرها را به آتش بکشند و از ماوراء نیل فردا ناهار را در تل آویو بخورند (!) بخاک مالید.

و اینست اعجاز وحدت ملی و شانه بر شانه داشتن، اعم از اینکه افراد آن در اورشلیم و حیفا باشند، در کیبوتص دگانیا و گینوسار، در یشیوای حبرون و صفاد یا در پاریس و میلان و نیویورک و لس آنجلس و نقاط دیگر گیتی.

و اکنون در آستانه پنجاه ساله دوم، آنچه در درجه اول اهمیت قرار دارد حفظ همین وحدت ملی است. این زیربنای حساس، در روزها و سالهای آینده، از کامپیوترهای پیشرفته، هواپیماهای فوق مدرن، و اختراعات و اکتشافات شگفت آور کارسازتر است زیرا همه اینها در گرو یگانگی است.

جا دارد گذشته های دور را بخاطر آوریم و گفته های اعجازآمیز بزرگان را که گفتند بیت المقدس اول و بیت المقدس دوم یهود تنها و تنها بخاطر دشمنی های داخلی ویران گردید، یعنی استقلال کشور

چادرهائی که تبدیل به شهر شدند

اسرائیل تا کنون دو بار بخاطر اختلافات داخلی به انهدام کشیده شده است. و حالا این ملت باید بهوش باشد که:

هر آنگاهی که باشد مرد هشیار ز سوراخی دو بارش کی زند مار؟

و اگر این مار زهرآگین اختلاف و دشمنی داخلی دو بار نیش زهرآگین خود را تا عمق وجود ما فرو کرده و دو هزار سال جان و مال و شرفمان را لگدمال کرده و به آوارگی و دربدری مان انداخته، حالا دیگر هوشیار باشیم و فریب تن نرم و پرنقش و نگار آنرا نخوریم، برادرانمان را از خود نرانیم و از روی جهالت یا قساوت یوسفمان را به دشمن نفروشیم که عواقب شرم آور آن دامنگیر خودمان خواهد گردید.

در حالی که در دنیای ما، ملت های ۳۰ یا ۴۰ میلیونی، ملت های کوچک بحساب میآیند، این چه منطقی است که ما در اطاق دربسته مان بنشینیم و همان اطاقک دربسته را مرکز دنیا بدانیم و گروه گروه یهودیان را به بهانه های گوناگون و چون رونوشت مصدق یا فتوکپی ما نیستند، نه تنها از خود بلکه از جامعه برانیم و «بزک نمیر بهار میاد» دلمان خوش باشد که صد سال دیگر تعداد من و ما به فلان هزار خواهد رسید! بدون آنکه این ضرب المثل ایرانی را که از هر علمی، علمی تر است بخاطر بیاوریم که «یک سیب تا بزمین بیفتد، هزار چرخ میخورد». چه کسی میتواند بما سند بدهد که نوهء فلان جناب هم مثل جدّش طیب و طاهر و باهر، یهودی و یهودی زاده باقی خواهد ماند؟ آیا لازمست نمونه ها و مثال ها یادآوری گردد؟!

آیا اگر خود بخاطر ندارید، از دیگران هم نشنیده اید که در همین قرن بیستم، زمانی «بهائی» شدن مد روز بود و گروه گروه از یهودیان ایرانی علیرغم قید و بندهای مذهبی از یهودیت میگریختند؟ و چه شد که این سیل خروشان یکباره متوقف گردید؟ آیا ایجاد کشور اسرائیل و باز شدن درهای دنیائی امیدبخش و آینده ساز نبود که این روند را متوقف کرد؟ پس چگونه است که در پاره ای حسابها، این عامل اساسی و غرورآفرین اصلا" بحساب گرفته نمیشود؟

آیا بوجود آمدن کشور مستقل اسرائیل، تجلی زیباترین رؤیاهای امیدوارانهء ملت ما نیست؟ آیا طی ۲۰۰۰ سال متوالی، به عبث روزی چند بار گفته ایم «سال آینده در اورشلیم»؟ اگر پنجاه ساله گذشته، سالهای گرد آمدن و ساختن و دفاع کردن بود، با نمایان شدن طلیعهء صلح و امینت بنظر میرسد که پنجاه سال دوم، سالهای صلح داخلی، زدودن زنگارهای کینه، و کبره های چرکین دشمنی و نقار از سینه های برادران باشد تا دردانه یعقوب یعنی یوسف وطن، دور از هر گزند و بداندیشی، منبع خیر و منشاء نور و عشق، نه تنها برای خودی بلکه برای همه مردم گیتی باشد و دریابیم که:

یار مفروش بدنیا، که بسی سود نکرد
آنکه یوسف به زر ناسره[3] بفروخته بود

---

[1] تیه: بیابان

[2] پور عمران: موسی بن عمران

تیه پور عمران: منظور همراهان حضرت موسی در صحرای سینا است

[3] ناسره: ناخالص

مسائل داخلی

در دهه ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۰ بیش از ۷۰۰,۰۰۰ نفر از کشورهای اتحاد جماهیر شوروی سابق، اروپای شرقی و اتیوپی به ایسرائل مهاجرت کردند. ورود این مهاجران مصرف کننده که برخی از آنان کارگران حرفه ای و غیر حرفه ای بودند و پائین نگاه داشتن نرخ تورم، باعث جهش ناگهانی اقتصادی شد و ایسرائل بالاترین میزان رشد درآمد ناخالص ملی را در میان کشورهای غربی بدست آورد.

دولت هائی که بین سالهای ۱۹۸۴ و ۱۹۹۲ قدرت را در دست گرفتند برای بدست آوردن صلح، پیشرفت اقتصادی و جذب مهاجرین تازه تلاش میکردند.

مهاجرین اتیوپی

بطرف صلح فراگیر در منطقه

از هنگام امضای معاهده صلح بین ایسرائل و مصر در سال ۱۹۷۹، ابتکارات گوناگونی از طرف ایسرائل برای بدست آوردن صلحی گسترده تر در خاور میانه بعمل آمد.

نتیجه این تلاش ها تشکیل کنفرانس صلح مادرید در اکتبر ۱۹۹۱ بود که زیر نظر آمریکا و شوروی برگزار شد و باعث گرد هم آئی نمایندگان کشورهای ایسرائل، سوریه، لبنان، اردن و فلسطینی ها شد.

بدنبال این اقدامات رسمی، مذاکرات دوجانبه بین گروه های درگیر و همچنین مباحثات عمومی در باره مشکلات ناحیه بعمل آمد.

مذاکرات دوجانبه

ایسرائل و فلسطینی ها: پس از ماه ها تماسهای فشرده بین نمایندگان ایسرائل و سازمان آزادیبخش فلسطین در اسلو، پیش نویس قراردادی که جزئیات یک حکومت خودمختار برای فلسطینی ها را در ساحل غربی و نوار غزه مشخص میکرد تهیه شد. قبل از امضای قرارداد صلح، نامه هائی در سپتامبر ۱۹۹۳ بین یاسر عرفات رهبر سازمان آزادیبخش فلسطین و اسحق رابین نخست وزیر ایسرائل مبادله شد که در آن سازمان آزادیبخش فلسطین تروریسم را محکوم کرده و تعهد نمود که مفاد مربوط به نابودی کشور ایسرائل را از منشور فلسطینی حذف کرده و راه حل صلح آمیزی پیدا کند تا به مبارزات چندین ساله بین فلسطینی ها و یهودیان بر سر اراضی خاتمه دهند. در مقابل، ایسرائل سازمان آزادیبخش فلسطین را به عنوان نماینده مردم فلسطین برسمیت شناخت.

حصول توافق پس از مذاکرات صلح

پیش نویس قرارداد صلح که شامل شرایط عمومی مورد توافق بود بین ایسرائل و PLO در سپتامبر ۱۹۹۳ در واشنگتن به امضاء رسید. این شرایط شامل حق واگذاری یک دوره پنج ساله موقتی برای حکومت خودمختاری به فلسطینی ها بود که در چهار مرحله بمرحله اجرا درآید. اولین دوره حکومت خودمختاری در نوار غزه و جریکو بود که در می ۱۹۹۴ انجام گرفت. در ماه آگوست همان سال طی دومین مرحله که شامل انتقال قدرت و مسئولیت به نمایندگان فلسطینی ها در ساحل غربی بود، در زمینه های تعلیم و تربیت و امور فرهنگی، بهداشت، رفاه عمومی، جهانگردی و جمع آوری مالیات، حق خودمختاری به فلسطینی ها داده شد.

موافقتنامه موقتی ایسرائل و فلسطین در سپتامبر ۱۹۹۵ با گسترش منطقه خودگردانی فلسطینی در ساحل غربی بوسیله تعیین یک شورای خودمختار منتخب فلسطینی برای اداره امور داخلی خود، وارد سومین مرحله خود شد.

مذاکرات بین دو طرف برای مرحله نهائی در ماه می ۱۹۹۶ طبق برنامه قبلی آغاز شد. این مذاکرات توافق نهائی و دائمی در باره مسائل مختلف پناهندگان فلسطینی از قبیل شهرک ها، امور امنیتی، مرزها، موقعیت یروشالیم و موضوعات دیگر مورد علاقه دو طرف را در بر داشت.

در ۱۰ دسامبر ۱۹۹۴ اسحق رابین نخست وزیر ایسرائل، شیمعون پرس وزیر امور خارجه و یاسر عرفات رهبر سازمان آزادیبخش فلسطینی به سپاس کوشش هایشان برای پیشبرد صلح در خاور میانه، برنده جایزه صلح نوبل شناخته شدند.

ایسرائل و اردن: مذاکرات سه ساله بین اردن و ایسرائل بدنبال کنفرانس مادرید منجر به صدور اعلامیه ای از طرف ملک حسین و اسحق رابین در جولای ۱۹۹۴ شد که به ۴۶ سال مخاصمه دو کشور پایان داد. معاهده صلح بین ایسرائل و اردن در مرز «اراوا» نزدیک بندر ایسرئلی «ایلات» و بندر اردنی «عقبه» در ۲۶ اکتبر ۱۹۹۴ با حضور بیل کلینتون رئیس جمهور ایالات متحده امریکا به امضاء رسید. از آن تاریخ ایسرائل و اردن در امور مختلف با یکدیگر همکاری نموده اند.

ایسرائل و سوریه: در چهارچوب موافقتنامه مادرید، مذاکرات بین نمایندگان ایسرائلی و سوری در واشنگتن آغاز شد. این مذاکرات گاهی در سطح سفارت و با حضور مقامات بلندپایه امریکائی انجام میگرفت. دو مرحله مذاکره بین این دو کشور که در دسامبر ۱۹۹۵ و ژانویه ۱۹۹۶ بعمل آمده در باره مسائل امنیتی و نکات مهم دیگر بوده است.

مذاکرات چند جانبه

مذاکرات چند جانبه، بخش لاینفک و اساسی روند صلح محسوب میشد که هدفش یافتن راه حل مسائل ناحیه ای و بوجود آوردن اعتماد متقابل بین ملل خاور میانه بود. بدنبال کنفرانس چند جانبه مسکو در باره مسائل خاور میانه در ژانویه ۱۹۹۲ با حضور ۳۶ کشور و سازمان های بین المللی، نمایندگان به پنج گروه مختلف تقسیم شدند تا به امور عمومی ناحیه، محیط زیست، کنترل سلاح و امنیت منطقه ای، پناهندگان، منابع آب و توسعه اقتصادی رسیدگی نمایند.

سران جهان در تشییع جنازه نخست وزیر ایسرائل در یروشالیم

قتل اسحق رابین

قتل اسحق رابین نخست وزیر ایسرائل در ۴ نوامبر ۱۹۹۵ توسط یک متعصب مذهبی یهودی کشور را در سوگی عمیق فرو برد. اسحق رابین سرباز و سیاستمداری بود که ملت را از میدان های نبرد تا دروازه های صلح رهبری نمود.

ایسرائل بسوی قرن بیست و یکم

پس از قتل اسحق رابین شیمعون پرس وزیر امور خارجه بعنوان نخست وزیر موقت تا برگزاری انتخابات منصوب گردید.

پس از انتخابات می ۱۹۹۶، بنیامین نتنیاهو از حزب لیکود با ائتلافی از ناسیونالیست ها و مذهبیون، قدرت را در دست گرفت.

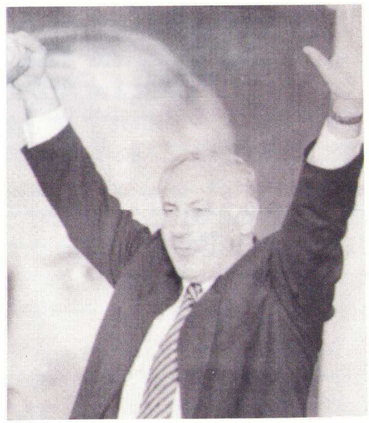

بنیامین نتنیاهو نخست وزیر ایسرائل

با تمرکز بر روی مصالح داخلی، هدفهایی که دولت فعلی در برابر خود دارد شامل ادامه روند صلح، تضمین امنیت کشور، گسترش روابط سیاسی در سطح بین المللی، بهبود سیستم آموزشی از طریق کوچک کردن کلاسهای درس و طولانی کردن ساعات درسی روزانه، فراهم نمودن امکانات مساوی آموزشی، تأکید بر تحصیلات علمی و تکنولوژی برای کمک به صنایع کشور، ازدیاد رقابت اقتصادی با دخالت کمتر دولت، تقلیل کسر بودجه، کنترل نرخ تورم، کاهش تشریفات اداری، کم کردن فشار مالیاتی، یافتن راه حل برای مشکلات مسکن و تأکید بر گسترش آبادانی میباشد. مهاجرت دائمی به کشور و پیشبرد روند صلح میتواند رشد و توسعه ایسرائل را در قرن آینده تأمین نماید.

مشترک المنافع بریتانیا، اغلب کشورهای اروپای غربی، تمام کشورهای آمریکای لاتین و افریقا و چند کشور در آسیا گسترش پیدا کرد. با اعزام پزشکان، مهندسین، معلمین، متخصصین کشاورزی، کارشناسان آبیاری و برنامه ریزان جوان به کشورهای در حال توسعه و با در میان گذاشتن تجربیات شان با اهالی آن کشورها، برنامه های گسترده همکاریهای بین المللی آغاز شد. در سال ۱۹۶۵ روابط سیاسی در سطح سفارت بین ایسرائل و جمهوری فدرال آلمان برقرار گردید. در گذشته بعلت خاطرات تلخ یهودیان از جنایات آلمان نازی علیه آنها در سالهای ۱۹۳۳ تا ۱۹۴۵ این اقدام سیاسی به تأخیر افتاده بود. البته قبل از رسیدن به این تصمیم مخالفت شدید و بحث های عمومی در باره ایجاد رابطه بین دو کشور وجود داشت.

محاکمه آیشمن

در ۲۳ ماه می ۱۹۶۰، آدلف آیشمن، یکی از طراحان اصلی برنامه کشتار یهودیان در جنگ جهانی دوم، به ایسرائل آورده شد و برطبق قانون مجازات نازیها و همکاران آنها به پای میز محاکمه کشانده شد. در محاکمه ای که در ماه اپریل ۱۹۶۱ آغاز شد، آیشمن برای جنایات علیه بشریت و یهودیان مقصر شناخته و محکوم به اعدام شد. پس از رد تقاضای او توسط دیوان عالی کشور، وی در روز ۳۰ می ۱۹۶۲ به دار آویخته شد. این تنها موردی است که قانون اعدام در کشور ایسرائل بمورد اجرا درآمده است.

آدلف آیشمن طراح اصلی کشتار یهودیان

جنگ ۶ روزه ۱۹۶۷

آرزوی گذراندن دهه ای دیگر با آرامش برای ایسرائلی ها، با بالا گرفتن حملات تروریستی عرب در مرزهای مصر و اردن و همچنین بمباران دائمی سوریه در نواحی کشاورزی شمال گالیل و تهیه تأسیسات عظیم نظامی کشورهای عرب همسایه از میان رفت.

مصر مجددا" شمارش بزرگی از سربازان خود را در ماه می ۱۹۶۷ به صحرای سینا روانه کرد و به نیروهای صلح سازمان ملل که از سال ۱۹۵۷ در آن ناحیه استقرار داشتند دستور تخلیه داد، دوباره تنگه تیران را محاصره کرده و با کشور اردن اتحادیه نظامی بوجود آورد. ایسرائل خود را در همه جبهه ها با نیروهای متخاصم اعراب مواجه دید. زمانی که مصر از قبول موافقت نامه های سال ۱۹۵۶ سر باز زد، ایسرائل با استناد به حق طبیعی اش برای دفاع از خود، در ۵ جون ۱۹۶۷ حمله گسترده ای علیه این کشور در جنوب و بدنبال آن حمله های متقابل علیه اردن در شرق بعمل آورد و نیروهای سوری در بلندیهای گولان در شمال سنگربندی نمودند.

اسحق رابین فرمانده کل ارتش و مشه دیان وزیر دفاع در جنگ شش روزه

در پایان ۶ روز جنگ، مرزهای تازه جایگزین خطوط آتش بس قبلی شدند. یهودا، شومرون، غزه، شبه جزیره سینا و ارتفاعات گولان و قسمت شرقی یروشالیم تحت کنترل ایسرائل درآمد. در نتیجه شهرهای شمالی پس از ۱۹ سال از حملات پرتاب نارنجک توسط سوریه ای ها آزاد شد و عبور کشترانی ایسرائل از تنگه تیران تضمین شد و یروشالیم که از سال ۱۹۴۹ به دو قسمت تحت کنترل ایسرائل و اردن تقسیم شده بود یکپارچگی خود را تحت نظر دولت ایسرائل بدست آورد.

جنگ پایان یافت. ایسرائل کوشش میکرد دست آوردهای نظامی خود را با یک صلح دائم بر اساس قطعنامه ۲۴۲ شورای امنیت، منطبق نماید. این قطعنامه، حاکمیت، تمامیت ارضی و استقلال سیاسی تمام کشورهای منطقه و حق زندگی صلح آمیز آنها را در مرزهای شناخته شده و عاری از تهدید و زور، تأئید میکرد.

با اینهمه، موقعیت اعراب در کنفرانس خارطوم در سال ۱۹۶۷ اینچنین تعیین شد: «صلح با ایسرائل هرگز، مذاکره با ایسرائل هیچ وقت و شناخت ایسرائل هرگز». در سپتامبر ۱۹۶۸ مصر با حملات متفرقه و ساکن در طول سواحل کانال سوئز، جنگ فرسایشی را علیه ایسرائل آغاز نمود که بتدریج به یک جنگ واقعی تبدیل شد و موجب تلفات سنگین دو طرف گردید. جنگ در سال ۱۹۷۰ با امضای قرارداد مشهور صلح در کانال سوئز پایان پذیرفت.

جنگ یوم کیپور

سه سال آرامش نسبی در مرزها در یوم کیپور (ششم اکتبر ۱۹۷۳) مقدس ترین روز یهودیان، ،با حمله غافلگیرانه مصر و سوریه علیه ایسرائل بپایان رسید. ارتش مصر از کانال سوئز عبور کرده و سربازان سوریه به بلندیهای گولان نفوذ نمودند. در طول سه هفته بعد، ارتش دفاعی ایسرائل با گذشتن از کانال سوئز و پیشروی در خاک مصر و از سوی دیگر پیشروی تا ۲۰ مایلی (۳۲ کیلومتر) دمشق پایتخت سوریه حملات را دفع کرد و ورق را بسود خود برگرداند. پس از دو سال مذاکرات سخت بین ایسرائل– مصر و ایسرائل– سوریه، طرفین به موافقت نامه جداسازی نیروها دست یافتند و بنا بر این موافقت نامه ایسرائل از قسمتهائی از نواحی متصرفی عقب نشینی نمود.

روز کیپور – تفیلای شخریت قبل از جنگ

از جنگ تا صلح

اگرچه جنگ یوم کیپور سال ۱۹۷۳ به قیمت یک سال درآمد ناخالص ملی ایسرائل تمام شد ولی در نیمه دوم سال ۱۹۷۴ اقتصاد کشور رو به بهبود رفت. سرمایه گذاری خارجی بمیزان زیادی افزایش یافت و با عضویت ایسرائل به بازار مشترک اروپا در سال ۱۹۷۵، امکانات تازه فروش اجناس ایسرائلی بوجود آمد. جهانگردی نیز رشد بسزائی داشت و تعداد توریست ایسرائل از مرز یک میلیون در سال گذشت.

انتخابات کنست در سال ۱۹۷۷ باعث گردید که تسلط ۳۰ ساله حزب کارگر جای خود را به دولت تازه ای بدهد که از ائتلاف حزب لیکود و احزاب مذهبی و لیبرال تشکیل شده بود. پس از احراز مقام نخست وزیری، مناخم بگین تعهدات نخست وزیران سابق را پذیرفته و برای استقرار یک صلح دائم در منطقه، رهبران عرب را بر سر میز مذاکره دعوت نمود.

با سفر انور سادات رئیس جمهور مصر به یروشالیم در نوامبر ۱۹۷۷ کشورهای عربی با تقاضای صلح ایسرائل موافقت نمودند و بدنبال آن مذاکرات صلح بین ایسرائل و مصر تحت نظر آمریکا آغاز گردید. پیمان صلح کمپ دیوید در سپتامبر ۱۹۷۸ با پیشنهاد برای تشکیل یک دولت خودگردان فلسطینی، چهارچوب اصلی صلح فراگیری را در خاور میانه پایه گذاری نمود. در ۲۶ مارچ ۱۹۷۹ ایسرائل و مصر با امضای قرارداد صلح در واشنگتن به ۳۰ سال نبرد بین دو کشور خاتمه دادند.

رئیس جمهور مصر از گارد احترام در فرودگاه بن گوریون سان میبیند

بر طبق مفاد معاهده، صلح، ایسرائل تا آپریل ۱۹۸۲ بطور کامل از شبهه جزیره سینا عقب نشینی نمود و خطوط آتش بس قبلی و قرارداد ترک مخاصمه با مرزهای شناخته شده بین المللی که مورد قبول دو کشور بود تعویض شد.

شالوم هگالیل (جنگ لبنان) ۱۹۸۲

اگرچه در مورد مرز شناخته شده بین المللی با لبنان هرگز اختلاف نظری بین دو کشور نبوده، معذلک زمانی که سازمان آزادیبخش فلسطین (P.L.O) پس از اخراج از اردن در سال ۱۹۷۰، نیروهای خود را در جنوب لبنان متمرکز کرد و مکررا" دست به عملیات تروریستی علیه شهرها و دهکده های شمال ایسرائیل (گالیل) میزد که منجر به تلفات و خسارات فراوانی شد، ارتش دفاعی ایسرائل در سال ۱۹۸۲ از مرز لبنان عبور کرد. بدنبال این عملیات که «عملیات صلح گالیل» نام گرفت قسمت اعظم تأسیسات و تشکیلات نظامی فلسطین در آن منطقه نابود گردید. از آن زمان تا کنون ایسرائل یک منطقه امنیتی در جنوب لبنان در جوار مرزهای شمالی کشور نگاهداشته تا از جمعیت خود در گالیل در برابر حملات خصمانه دشمن محافظت نماید.

تاریخ کشور ایسرائل

ترجمه و تنظیم از:
بهناز دیلمانیان و نهال نسیمیان

استقلال

در چهاردهم می سال ۱۹۴۸ استقلال کشور ایسرائل توسط داوید بن گوریون بنا بر طرح جداسازی سازمان ملل متحد» اعلام شد. ظرف مدت کمتر از ۲۴ ساعت کشور از طرف ارتشهای مصر، اردن، سوریه، لبنان و عراق مورد تجاوز قرار گرفت و ایسرائل مجبور به دفاع از استقلال دوباره بدست آورده سرزمین اجدادی خود شد.

کشور تازه شکل گرفته ایسرائل در این جنگ که به جنگ استقلال شهرت یافت، با تجهیزات ضعیف دفاعی به جنگ با متجاوزین پرداخت و آنها را شکست داد. این کشمکش مدت ۱۵ ماه بطول انجامید و

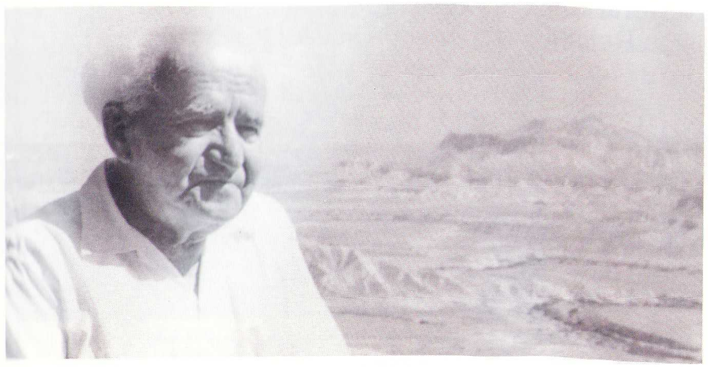

بن گوریون اولین نخست وزیر ایسرائل
رهبری آینده نگر

بیش از ۶۰۰۰ نفر یهودی، (نزدیک به یک درصد از جمعیت یهودی کشور ایسرائل در آن زمان)، جان باختند.

در ماههای اولیه سال ۱۹۴۹، مذاکرات بین ایسرائل و کشورهای متجاوز زیر نظر سازمان ملل متحد بعمل آمد. (به غیر از عراق که هر گونه مذاکره با ایسرائل را رد کرد). این مذاکرات منجر به موافقتنامه متارکه جنگ و تعیین موقعیت جغرافیائی کشورهای درگیر پس از پایان جنگ گردید. در نتیجه نواحی ساحلی، گالیل و تمام صحرای نگو تحت فرمانروایی ایسرائل درآمد و یهودا و شمرون (ساحل غربی) تحت فرماندهی اردن و نوار غزه زیر نظر مصریها درآمد و شهر یروشالیم به دو قسمت شرقی (تحت کنترل اردن) که شامل قسمت قدیمی شهر میشد و قسمت غربی (تحت کنترل ایسرائل) تقسیم شد.

ایگال الون فرمانده جبهه جنوب
در جنگ با مصر و تصرف شمال

سازندگی کشور

پس از پایان جنگ، ایسرائل تلاشهای خود را برای ساختن کشوری که زمانی طولانی در مبارزه به سر میبرد و با سختی دوباره پس گرفته شده بود متمرکز کرد. پس از انتخابات ملی در تاریخ ۲۵ ژانویه ۱۹۴۹ که در آن تقریبا" ۸۵ درصد از واجدین شرایط رأی دادند، ۱۲۰ نماینده کنست (پارلمان ایسرائل) تشکیل جلسه دادند. دو نفر از اشخاصی که ایسرائل را به استقلال هدایت کردند بعنوان رهبران کشور شناخته شدند: دیوید بن گوریون، رئیس سازمان یهود بعنوان اولین نخست وزیر انتخاب شد و خییم وایزمن رئیس سازمان صیونیزم جهانی نیز توسط کنست بعنوان اولین رئیس جمهور برگزیده شد. در ۱۱ می سال ۱۹۴۹، ایسرائل بعنوان پنجاه و نهمین کشور عضو، به سازمان ملل متحد پیوست. برای گردآوری یهودیان پراکنده، دروازه های کشور ایسرائل بر روی تمام یهودیان آواره جهان باز و با ورودشان حق تابعیت به آنها داده شد. در مدت چهار ماه پس از استقلال ایسرائل تعداد ۵۰,۰۰۰ نفر مهاجر که بیشتر آنها از واقعه هولوکاست جان سالم بدر برده بودند به سواحل ایسرائل رسیدند. تا آخر سال ۱۹۵۱، ۶۸۷,۰۰۰ مرد و زن و کودک به ایسرائل مهاجرت کردند که بیش از ۳۰۰,۰۰۰ نفر از آنان مهاجرین سرزمین های عربی بودند؛ بنابراین جمعیت یهودی ایسرائل به دو برابر رسید.

با فشار اقتصادی که در نتیجه جنگ استقلال بوجود آمده بود و برای تأمین مایحتاج ملتی با رشد سریع، نیاز به سختگیری در داخل و دریافت کمک های مالی کشورهای خارجی بدیهی بود. کمک دولت آمریکا گسترش یافت، وامهای بانکهای آمریکائی، اعانات توسط یهودیان گالوت و خسارات جنگی که از کشور آلمان دریافت شد، همگی برای ساختن خانه ها و مکانیزه کردن کشاورزی بکار رفتند. ایجاد بازرگانی سریع و خط

مشه دیان چهارمین فرمانده ارتش ایسرائل
و فاتح جنگ کانال سوئز

هوایی ملی، استخراج منابع محدود معدنی و توسعه صنایع و جاده سازی، سیستم ارتباطات راه دور و شبکه برق به ساختن و ترقی کشور کمک زیادی کرد.

مقارن با اواخر دهه، اول استقلال کشور، بازده صنعتی و همچنین تعداد کارمندان دوبرابر شد. صادرات صنعتی چهار برابر افزایش یافت، توسعه سریع کشاورزی به خودی خود ذخایر کافی برای تمام نیازهای غذایی اصلی بجز گوشت و حبوبات را بوجود آورد. محدوده، زیر کشت بطور قابل ملاحظه ای افزایش یافت: ۱۵۰,۰۰۰ اکر (۲۰,۰۰۰ هکتار) از سرزمینهای بایر به جنگل تبدیل شده و درختانی در مسیر ۵۰۰ مایل (۸۰۰ کیلومتر) از بزرگراه های کشور غرس گردیدند.

سیستم آموزشی که در دوره قبل از استقلال رو به پیشرفت بود و اکنون ناحیه عرب نشین را نیز در بر میگرفت، گسترش فراوان یافت. پذیرش در مدارس، رایگان و برای کودکان ۵ تا ۱۴ ساله اجباری اعلام شد. (از سال ۱۹۷۸ تا سن ۱۶ سالگی اجباری و تا سن ۱۸ سالگی رایگان اعلام شد).

فعالیت های فرهنگی و هنری شکوفا شد. هنر یهودیان خاور میانه، آفریقای شمالی و عنصرهای غربی با هنر یهودیانی که از اقصی نقاط جهان با خود سنت های ویژه جامعه ها و همچنین فرهنگ غنی کشور خود را که نسلها در آنجا زندگی میکردند به ارمغان آورده بودند، در هم آمیخت و موجب شکوفائی هنر گردید.

زمانی که کشور ایسرائل دهمین سالگرد خود را جشن میگرفت، جمعیت آن به بیش از دو میلیون نفر رسیده بود.

با اینحال، سالهای بازسازی کشور، تحت الشعاع مشکلات عمده امنیتی قرار گرفت. قرارداد متارکه جنگ سال ۱۹۴۹ نه تنها راه را برای صلحی دائم نگشود بلکه دائما" مورد نقض قرار میگرفت. برخلاف قطعنامه مورخ اول سپتامبر ۱۹۵۱ شورای امنیت سازمان ملل، از عبور کشتی های ایسرائلی در کانال سوئز ممانعت بعمل آمد، تنگه، تیران بروی کشتی های ایسرائل بسته شد، تهاجمات به ایسرائل از طرف گروه های تروریستی از کشورهای عرب همسایه متناوبا" بوقوع پیوسته و شبه جزیره سینا بتدریج به پایگاه ارتشی عظیم مصر مبدل شد.

با امضای قرارداد وحدت ارتش های سه گانه مصر، سوریه و اردن در اکتبر ۱۹۵۶، استقلال ایسرائل بیش از سابق به مخاطره افتاد. در یک تهاجم ۸ روزه، ارتش دفاعی ایسرائل نوار غزه و تمام شبه جزیره سینا را بطول ۱۰ مایل (۱۶ کیلومتر) از شرق کانال سوئز تسخیر کرد. تصمیم سازمان ملل متحد برای استقرار نیروهای اضطراری ملل متحد در مرز مصر و ایسرائل و اطمینان مصر به کشتیرانی آزاد در خلیج ایلات، ایسرائل را در ماههای بین نوامبر ۱۹۵۶ تا مارچ ۱۹۵۷ وادار به موافقت به عقب نشینی از مناطق تسخیر شده نمود. در نتیجه تنگه تیران باز شد و بازرگانی با کشورهای آسیائی و افریقای شرقی و همچنین واردات نفت از خلیج فارس را امکان پذیر نمود.

سالهای سازندگی

در دهه، دوم استقلال ایسرائل (۱۹۶۸–۱۹۵۸) صادرات دو برابر شد و تولید ناخالص ملی (GNP) در حدود ۱۰ درصد در سال افزایش یافت. طبیعتا" چون کالاهائی که قبلا" وارد میشد مانند کاغذ، لاستیک ماشین، رادیو، یخچال و غیره اکنون در ایسرائل تولید میشد، سریعترین رشد را صنایع تازه بنیاد فلزات، ماشین آلات، مواد شیمیائی و الکتریکی بدست آوردند و از آنجائیکه احتیاج بازار داخلی با تولید مواد غذایی کاملا" برآورده میشد، بخش کشاورزی، محصولات متنوع تری برای صادر نمودن تولید کردو بخاطر رشد سریع حجم صادرات و واردات، علاوه بر بندر موجود در حیفا، دومین بندر آبهای عمیق در اشدود در سواحل مدیترانه ساخته شد.

در یروشالیم، مقر دائمی برای کنست (پارلمان ایسرائل) ساخته شد و ساختمانهائی در ناحیه، دیگر برای مرکز پزشکی هداسا و دانشگاه عبری اورشلیم بنا نهاده شد. همزمان موزه ایسرائل با هدف جمع آوری، نگاهداری، تحقیق و به نمایش گذاردن ذخائر فرهنگی و هنری یهودیان تأسیس شد.

روابط خارجی ایسرائل همراه با پیوندها و قراردادهای نزدیکی با ایالات متحده آمریکا، کشورهای

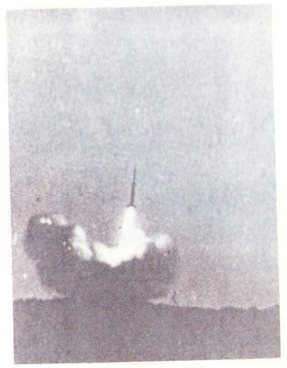

اولین ماهواره فضائی ایسرائل (شاویت ۲)
در سال ۱۹۶۱ بفضا فرستاده شد.

فروتنی، برای خودشناسی و قضاوت خویش، نه دیگران. کنیسا مکانی است برای تعلیم یهودیت و هویت یهودی به نسل های آینده – برای پاک کردن قلب ها و صیقل دادن افکار و دوست داشتن یکدیگر و خود را برتر ندانستن. کنیسا جائی است برای یاد دادن به فرزندانمان – احترام به پدر و مادر و حرمت بزرگترها و احترام به دیگران و عقاید آنان و همزیستی مسالمت آمیز.» ایشان در قسمتی دیگر از سخنان خود افزودند: «ادامه اتحاد و همبستگی و دستیابی به افتخارات بالاتر، فقط با گذشت و احترام گزاردن به یکدیگر و عقاید همدیگر و قبول داشتن اصول توراه و قوانین مذهبی، میسر است.» در پایان بیان فرمودند با شناختی که از جامعه عزیز خود داریم حتماً" موفق و سربلند خواهیم بود.

در این قسمت آقای بهرام کمالی با قرائت قسمتی از پاراشای تروما: «برای من مکان مقدس بسازید تا در میان شما ساکن شوم» آرزو نمودند که این محیط سرشار از روحانیت باشد و نور خد-اوند در آن بتابد. سپس با تشکر از خد-اوند بزرگ، افراد جامعه، بانیان و پیشقدمان این پروژه و همچنین بانیان هیئت مدیره شعره طوا که پایه محکمی برای جامعه بنا نموده اند، اهداف آینده انجمن مرکزی را مورد بررسی قرار داده و گفتند: «هدف ما ایجاد مکانی است که همه بتوانند در آن عبادت نمایند، با هم بیاموزند و به نظریات یکدیگر احترام بگذارند. هدف ما بررسی امور مختلف اجتماعی از جمله بررسی اشکالات مهمانی ها خواهد بود، همچنین تشویق جوانان به ادامه تحصیلات، تنظیم فعالیت های سالم فرهنگی و اجتماعی، بعلاوه گرفتن اجازه های قانونی و تأسیس یک مرکز فرهنگی و اجتماعی، یعنی ساختمان ۱۳۰ استیم بوت برای استفاده اعضای جامعه است.» ایشان سپس اضافه نمودند: «سعی خواهیم کرد که از این مجموعه استفاده نموده و به یاری پروردگار توانا و با حمایت شما این مسئولیت ها را بدرستی انجام دهیم. ولی در این مسئولیت حساسی که در پیش گرفته ایم یک موضوع بر ما واضح است که نباید توقع داشته باشیم که دیگران مشکلات ما را برای ما حل کنند و باید همگی دست بدست هم داده و برای پیشرفت این جامعه کوشش نمائیم.» در خاتمه ایشان ابراز امیدواری نمودند که با ساختن این مکان مقدس، خد-اوند در میان ما ساکن شده و نگهدار این قوم مقدس باشد.

اجرای این برنامه را آقای میشل دیلمانی بعهده داشتند که با سخنان طنزآمیز خود بخوبی از عهده آن برآمدند.

آقای «استیون تل» شهردار ویلج گریت نک و آقای «لوید گلدفارب» رئیس قسمت ساختمانی شهرداری نیز در این مراسم حضور داشتند که ضمن سخنانی افتتاح این مجموعه را تبریک گفتند.

در پایان برنامه تعداد ۱۶ براخا سفر توراه و ۲۱ مزوزا به معرض کاود گذاشته شد. کاود کنندگان در میان شادی و هلهله مردم و اجرای موسیقی شاد سنتی، توراها را از ساختمان مجاور به کنیسا آورده در هیکال جای دادند. سپس مزوزاها نصب گردیدند. مراسم با سرود هتیکوا بپایان رسید.

جای خوشوقتی بسیار است که افتتاح این کنیسا همزمان بود با جشنهای پنجاهمین سال استقلال ایسرائل که نقش سازنده آن را در حیات اجتماعی یهودیان امروز دنیا نمیتوان نادیده گرفت.

آقای نسیم بصلیان به ابراز احساسات پرشور مردم پاسخ میگویند

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Subspecialist in Retinal Surgery and Diseases

دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم
فوق تخصص در بیماری های شبکیه
دارای بورد تخصصی چشم

- Specialist In Ocular Inflammation — متخصص امراض تورمی چشم
- Laser Surgery for Senile Macular Degeneration — جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه
- Laser Surgery for Diabetic Eye Disease — جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون
- Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity — جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس
- Surgery for Retinal Detachment — جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه
- Surgery for Diabetic Retinal Disease — جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون

Graduate of Tufts Medical School
Ophthalmic Residency at State University of New York at Stony Brook
Retina Fellowship from University of Texas at Dallas

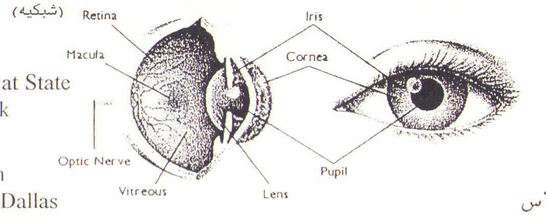

فارغ التحصیل دانشکده تافت در بوستن
متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک
فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

Retina Group PC

1800-559-5594

Dr. Jeremy Chess	*Dr. David Haft*	*Dr. Navid Hakimian*
Westchester Center	**Bronx Center**	**Queens Center**
6 Xavier Drive	1330 Eastchester Road	88-66 Myrtle Ave.
Yonkers, NY 10704	Bronx, NY 10469	Glendale, NY 11385
(914) 376-2273	**(718) 798-3030**	**(718) 850-7819**

اجرای اراده‌ء نیات خود مینماید و خوشبختانه زخوت این انجام به ما محول شد.

در زندگی انسانها روزها و حوادثی استثنایی وجود دارد مثلا" برای من دو روز فراموش نشدنی تا بحال اتفاق افتاده که اولی ازدواج یگانه دخترم بود و دومی افتتاح این مجموعه میباشد.

۱۱ سال از افتتاح کنیسای کلبه و تشکیل مینیان های کیپور توسط سازمان مشهدی جوئیش کامیونیتی میگذرد. در این مدت این گروه بفکر ساختن کنیسائی در گریت نک افتادند و پس از خرید چند قطعه زمین و حدود ۷ سال مبارزه برای کسب اجازه ساختمان آن، بالاخره چهار سال پیش اولین کلنگ این مجموعه بزمین زده شد و با کمال مسرت امروز می بینیم که ثمره‌ء این فعالیت به نتیجه رسیده است. هدف بانیان این مجموعه این بوده و هست که این محل مورد استفاده کلیه افراد جامعه بخصوص جوانان عزیز باشد و بدیهی است که در این محل مقدس هیچ فرقی بین افراد جامعه وجود ندارد؛ حتی در اینجا تمایزی بین اعضای کنیسای شعره طوا یا کلبه یا شیراخداشا نمیباشد و همه افراد جامعه به یکسان میتوانند در این کنیسا عبادت نمایند.» در اینجا آقای مهدی حریری زحمات اعضای مشهدی جوئیش را که در تمام این مدت با ایشان همکاری لازم را بعمل آوردند مورد تقدیر و ستایش قرار دادند و برای آنان آرزوی سلامتی و سعادت نمودند. در جای دیگر از صحبتها، ایشان یادآور گردیدند که «با وجود آنکه مهندسین عالیقدر و دکوراتورهای مشهور نهایت سلیقه و ذوق خود را در بنای این مکان مقدس بکار برده اند و از بهترین و زیباترین وسائل و اشیاء برای تزئین آن استفاده کرده اند، این مکان موقعی میتواند از هر نظر روحانی باشد که قلب ها بهم نزدیک بوده و به این وسیله مکانی مقدس درست شود وگرنه سنگهای مرمر عالی، یا ساختمان مجلل نمیتواند پایگاهی روحانی داشته باشد.» ایشان اضافه نمودند که خانمها و آقایان باید توجه داشته باشند افراد خیّری که با همت والای خودشان کمک به این مجموعه نموده اند – چه هزار دلار چه صدها هزار دلار – هر کدام به نسبت توانائی خود اقدام به این کار خیر نموده اند که از نظر بانیان کنیسا و افراد مشهدی جوئیش کامیونیتی، آنان را یکسان ارج می نهیم.

در خاتمه بیانات خود، آقای حریری آرزو نمودند که «در آتیه‌ء نزدیک بتوانیم شاهد افتتاح مدرسه ای با هلاخای سفارادی برای نونهالان اجتماع باشیم که اهداف اصلی آن عشق به ایسرائل، ایده صیونیزم و احترام به پدر و مادر باشد.»

پس از آن آقای نسیم بصلیان در میان ابراز احساسات پرشور مدعوین، سخنانی در باره اتحاد جامعه بشرح زیر ایراد نمودند: «در مذهب یهود غرور گناه بزرگی است؛ البته به خود مغرور شدن! ولی بنده هر بار جامعه عزیزم را مثل امروز با این شکوه در کنار هم می بینم احساس غرور و افتخار میکنم.

آنچه امروز دیدگان را نوازش میدهد و چشمان را روشن میسازد، سنگهای بیروح و اجسام بی جان نیست بلکه این شما خواهران و برادران عزیزم هستید – بزرگ و کوچک – که این تصویر زیبا را بنمایش میگذارید. کنیسا باید مدرسه ای باشد برای خد-اشناسی و خداپرستی، برای ایجاد اتحاد و یگانگی، برای یاد گرفتن تواضع و

آقای مهدی حریری در مراسم افتتاح کنیسای جدید

مراسم افتتاح کنیسای جدید جامعه

گزارش از: بهناز دیلمانیان

کنیسای جدید جامعه در روز یکشنبه ۸ مارچ ۱۹۹۸ افتتاح شد.

در این مراسم که با شرکت بیش از ۱۵۰۰ نفر از اعضای جامعه برگزار شد در ابتدا دعای جماعتی (میشه براخ) توسط ربای بن حئیم و آقای موتی کهنیم قرائت گردید. سپس آقای ادوارد نسیمی پرزیدنت انجمن مرکزی از طرف انجمن مرکزی و سازمان مشهدی جوئیش گریت نک به میهمانان خوش آمد گفته ضمن سخنرانی افتتاحیه خود در باره امور مالی و بودجه این بنا چنین توضیح دادند:

«۱۱ سال از خرید اولیه زمین های این مجموعه که بودجه آن توسط ۲۱ نفر افراد خیّر جامعه تأمین گردید گذشته است. پس از آن برای چند سال متوالی از محل کاودهائی که در روزهای کیپور توسط مشهدی جوئیش گریت نک در چادر و یا مینیان کلبه جمع آوری شده بود بقیه پول خرید زمین، وکیل و آرشیتکت پرداخت شد. از طرف شعره طوا در دو مرحله ششصد هزار دلار و از طرف انجمن مرکزی از محل وجوهی که در هتل مریات، سالن ورزش گریت نک سیناگوگ و مینیانی که سال گذشته در چادری در همین محل برپا شده بود بیش از ۷۰۰ هزار دلار جمع آوری گردید. قسمت اعظم مخارج ساختمان بوسیله حساب مخصوصی که از طرف انجمن مرکزی برای تأمین بودجه ساختمانی کنیسا «بیلدینگ فاند» احداث شده بود تأمین گردید که این مقدار شامل نزدیک به ۶ میلیون دلار مبالغ تعهد شده از طرف افراد جامعه است که هشتصد هزار دلار آن قبلاً" هنگام خرید زمین ها توسط «مشهدی جوئیش» جمع آوری شده بود.» سپس ایشان اضافه نمودند: «هنوز برای پرداخت مابقی تعهدات خود برای تکمیل این پروژه احتیاج به کمک داریم.» و در پایان، ایشان ضمن تشکر از همه بنیانگذاران این مجموعه و دست اندرکاران پروژه و کسانی که برای جمع آوری بودجه این بنا کمک کرده اند ابراز امیدواری نمودند که این مجموعه زیر بنائی برای انسجام نسل های آینده جامعه باشد.

سپس آقای مهندس بهروز حکیمیان معاون انجمن مرکزی و مهندس ناظر ساختمان کنیسا از طرف جامعه مشهدی، سخنان خود را با جمله ای از ربای توکایر آغاز نموده و اطلاعاتی در مورد ساختمان این بنا به شرح زیر به اطلاع حضار رساندند:

«ما آداب و رسوم خود را با ساختن بناهائی برای آیندگان حفظ میکنیم. یکی از عوامل مهمی که جامعه شناسان برای بقای جامعه ما توصیه کرده اند ساختن بناهای متعدد برای جامعه است که پس از ما باقی مانده و فرزندان ما در آینده، ریشه و اساس خود را در آن بیابند. برنامه ما این بود که مجموعه ای بسازیم که نه تنها محل عبادت، بلکه مرکزی باشد برای برنامه های اجتماعی، فرهنگی، آموزشی، تفریحات سالم و فعالیت های ورزشی.

این منظور تا اندازه ای با تکمیل این پروژه تحقق پیدا کرد ولی امیدواریم که با تکمیل پروژه ساختمان ۱۳۰ در خیابان استیم بوت به هدف خود نزدیک تر گردیم.

مجموعه مشهدی جوئیش شامل کنیسای اصلی، کنیسای هفتگی، سالن جشن ها، کلاسهای درس، سالن ورزش، کتابخانه و چند آفیس میباشد.

در اصطلاح امور ساختمانی، اماکنی را که مجهز به آخرین سیستم های کامپیوتر و تکنولوژی پیشرفته میباشند «ساختمان زرنگ» مینامند. در اینجا ما مفتخریم که از این مکان نیز به عنوان «ساختمان زرنگ» یاد کنیم زیرا این مجموعه دارای ۱۵ دوربین محافظ در داخل و خارج است و از دو نقطه مختلف ساختمان زیر نظر خواهد بود. اگرچه

آقای ادوارد نسیمی در مراسم افتتاح کنیسای جدید

آقای مهندس بهروز حکیمیان در مراسم افتتاح کنیسای جدید

این ساختمان کاملاً" ضد حریق ساخته شده با وجود این مجموعه دارای سیستم آلارم ضد حریق است و همچنین سیستم آلارم امنیتی در نقاط مختلف ساختمان تعبیه شده. من با تجربه ای که در این حرفه دارم فکر میکنم این یک ساختمان مخصوص است و باید در نگهداری آن چه از نظر مکانیکی و چه از نظر زیبائی بکوشیم. اصولاً" مخارج احداث ساختمانهائی با فضای بزرگ و بدون هیچ ستون در میان آن، بیشتر از ساختمانهای مسکونی است و بهمین دلیل این ساختمان بعلت موقعیت زیبای آرشیتکتی آن تا کنون ۱۰ میلیون دلار هزینه در بر داشته. (۲۲۰ دلار برای هر فوت مربع). ما نمیتوانیم بگذاریم که هر کس به سلیقه خودش هدیه ای به این مجموعه اهداء کند و انتظار داشته باشد که به دکوراسیون این ساختمان اضافه شود؛ مخصوصاً" که طراحان و هنرمندان مشهور بین المللی از جمله آقایان «داکوتا جکسون» و «هرالد رابینویتس» و «جاناتان ماندل» طراحی و تزئین قسمت های مهم این محل را بعهده داشته اند. ما اکنون لیستی در دست داریم شامل لوازم گوناگونی که برای تکمیل تزئینات این مکان باید تهیه گردد. در صورت تمایل شما میتوانید با یکی از اعضای انجمن مرکزی تماس گرفته و از این لیست لوازم مورد علاقه خود را انتخاب نمائید تا به نام شما ثبت شود. هنوز درهای اصلی کنیسا درهای موقتی است؛ درهای اصلی شامل طرحهای هنری است که هم اکنون هنرمندان روی آن کار میکنند و باید حوصله داشته باشید تا همه آنها تهیه شود. همچنین شیشه های رنگی، هیخال و آرون کنیسای کوچک و آرون کنیسای اصلی تدریجاً" کامل خواهد شد.»

آقای مهندس بهروز حکیمیان سخنان خود را با تبریک مجدد به جامعه بپایان رسانده و آرزو نمودند که این مجموعه با خوشی و سلامتی مورد استفاده قرار گیرد.

سپاسگزاری از گروه بنیانگذاران کنیسا بعهده آقای بهروز دیلمانیان بود. ایشان در آغاز به سرگذشت قهرمانان افسانه ای ملل مختلف اشاره کردند و بعنوان نمونه از اسفندیار، آشیل و زیگفرید، قهرمانان روئین تن ایران، یونان و آلمان یاد کردند که هیچیک عمر جاویدان نیافتند زیرا هر یک نقص و خدشه ای در وجود خود داشتند. ایشان سپس اضافه نمودند: «اکسیر عمر جاویدان و چشمهء آب حیات نزد ما است. این بزرگان ما هستند که با بذل مال و وقت و نیروی خود، در تاریخ جامعه و در سینه های نسل های آینده زنده باقی می مانند.»

سپس از بانیان اولیه این بنا، آقایان آقاجان نسیمی، مهدی حریری، موسی اعتصامی، ابراهیم حقیقت و خسرو حکیمیان مرتضی زاده دعوت شد که به روی سکوی آرون قرار گیرند و همه حاضران بر پا خاستند و با کف زدن ممتد و ابراز احساسات، مراتب سپاس خود را نسبت به بنیانگذاران این مجموعه ابراز داشتند. در خاتمه این قسمت، تفیلای "מי שברך" برای سلامتی این اشخاص توسط هاراو بن حئیم خوانده شد.

در این هنگام آقای مهدی حریری به نمایندگی از طرف بانیان این مجموعه پشت تریبون قرار گرفته و با آرزوی وحدت و یگانگی اعضای جامعه بیاناتی بشرح زیر ایراد نمودند: «باید به عرض خانمها و آقایان برسانم که بانی این مجموعه خد-اوند یکتاست و همت والای اعضای محترم جامعه؛ ولی خد-اوند در هر کاری یک یا چند نفر را مأمور

آقای بهروز دیلمانیان در مراسم افتتاح کنیسای جدید

مراسم نصب مزوزا

حمل سفر توراه به داخل هیخال

اخبار جامعه

خدمات و استعفای آقای منوچهر کاشانیان

در ماه نوامبر ۹۷ آقای منوچهر کاشانیان پرزیدنت انجمن «نوعم» ایتالیا پس از ۳۶ سال خدمات ارزنده به جامعه مشهدی ایتالیا، از سمت خود استعفاء دادند.

وعد نوعم ایتالیا که بالاجبار و برخلاف تمایل خود مجبور به قبول استعفای ایشان شده بود در تاریخ ۸ فوریه ۹۸ ضیافت باشکوهی بافتخار آقای کاشانیان ترتیب داد که در آن شخصیت های مهم یهودی و ایسرائلی حضور داشتند.

ضمن این مراسم لوح نقره ای افتخار از طرف جامعه مشهدی توسط آقای اسمعیل لولوئی که مسن ترین فرد اجتماع هستند به آقای کاشانیان اهداء شد و طبق تصمیم وعد، سمت پرزیدنت افتخاری مادام العمر بایشان داده شد.

بسیارند کسانی که بصورت مستقیم یا غیر مستقیم از زحمات و خدمات آقای کاشانیان بهره برده اند. همچنین کسانیکه با ایشان در باره امور اجتماعی بر سر یک میز نشسته و گفتگو کرده اند، بی اختیار تحت تأثیر شخصیت والا، فکر عمیق، کاردانی و نیت خیر ایشان قرار گرفته اند. کناره گیری آقای کاشانیان، امری نیست که بتوان جای آنرا به آسانی پر کرد. جوامع مشهدی همه دنیا امیدوارند آقای کاشانیان پس از این نیز بصورت رسمی و غیر رسمی به همکاری خود با سازمانهای جوامع مشهدی ادامه دهند و برای ایشان سلامتی، سربلندی و شادکامی مسئلت می کند.

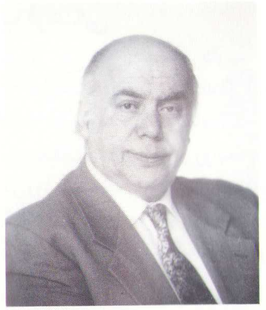

آقای منوچهر کاشانیان

ضیافت به افتخار آقای منوچهر کاشانیان

حادثه اسف بار

روز یکشنبه ۲۲ ماه مارچ ۹۷ یکی از بانوان نیکوکار و محبوب جامعه ما در یک تصادف رانندگی جان سپرد. خانم راحل «ملیحه» محبان، ۶۴ ساله در حالیکه برای ملاقات با همسر خود در منطقه «پورت واشنگتن» از خیابان میگذشت ضمن برخورد با اتومبیل یک راننده مست جان خود را از دست داد.

خانم ملیحه محبان در بسیاری از سازمانهای امریکائی یهودی و سازماهای داخلی جامعه فعال بودند. ایشان اخیرا" برنامه اهداء لباسهای مستعمل را بنفع انجمن مبارزه با سرطان امریکا سرپرستی نمودند. همچنین بمدت ۱۷ سال عضو فعال انجمن بانوان کنیسای گریت نک بودند و در چهارچوب این سمت، در برنامه های کمک به ایسرائل و اداره مدرسه «نورت شور» نیز سهیم بودند. ایشان همچنین در کمک رسانی به سالمندان منطقه بسیار مشتاق و جدی بودند و اخیرا" سالمندان مشهدی را نیز در برنامه کافه تریای کاشر گریت نک سهیم کرده بودند و در کمیته بانوان مشهدی نیز فعالیت خود را آغاز کرده بودند.

نشریه مگیلا درگذشت این بانوی نیوکار را ضایعه ای برای جامعه میشمارد و این واقعه غم انگیز را به همسر، خانواده، همکاران، دوستان و نزدیکان آن مرحوم صمیمانه تسلیت میگوید.

سخنرانی در باشگاه سالمندان

روز سه شنبه ۱۳ ژانویه دکتر النور استاکهایم از بیمارستان «جوینت دیزیز» در باره تغذیه مناسب و روش جلوگیری از بیماریهای دستگاه گوارش در کلوب سالمندان سخنرانی نمود. در این سمینار حدود ۶۰ نفر بانوان از گروههای مختلف سنی شرکت داشتند. این سمینار بزبان انگلیسی با ترجمه فارسی انجام شد و سئوال و جواب به هر دو زبان صورت گرفت. موفقیت این سمینار را به خانم دکتر استاکهایم تبریک میگوئیم و از زحمات بانوانی که با شرکت و کمک خود این سمینار را امکان پذیر ساختند تشکر میکنیم.

تبریکات

گردآوری و تنظیم از: النا حاجی بای

מזל טוב

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

کارن و ادن، دوقلوهای شارونا و سیروس کاشی ملاک
دیوید یونا، پسر نورسیده کاترین و ایزاک کاشی نژاد
دانیلا سارا، دختر نورسیده اورلی و فرزاد همتیان
اشلی، دختر نورسیده گیلدا و فرهاد بصل
یائل، دختر نورسیده شوشنا و ویلیام حکیمیان
ریچل دبورا، دختر نورسیده استر و هرتصل سلیمانی
نیکول، دختر نورسیده سهیلا و هرتصل کهن پور
مشی، دختر نورسیده نیرا (هوشمند) و ایتان میزراحی
بریتنی لورن، دختر نورسیده کارولین و ایگال نامدار
والنتینا، دختر نورسیده هاله و میکی قلندر
ایو، دختر نورسیده هاریت و شهرام بصلئلی
نیکول، دختر نورسیده دالیا و جفری مردخا
ماگزیوا، پسر نورسیده ژانت (محبان) و اوری لیپمن
اریل و امانوئل، دقولوهای پسر نورسیده سیمونا و افشین شدائی
روبن امانوئل، پسر نورسیده رونیت و ادوین لیویان
جیکوب، پسر نورسیده مونیکا و مهران حکیمی
جاناتان، پسر نورسیده النا و مایکل خجینی
یدیدیا مایکل، پسر نورسیده استریکا و یوسی نسیمی
جولیان، پسر نورسیده میریام و سامی حاجی بای
یوناتان، پسر نورسیده روزیتا و بهمن جورابچی
دارن، پسر نورسیده سندی و بابک زر
یاردن بنجامین، پسر نورسیده سارا و بابک نبویان
مارک، پسر نورسیده سیمون و تورج حکیمیان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت برمیتصوای:

الیوت، پسر ژینا و گابریل

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

ترانه کرندیان و دکتر کامبیز عرفانیان
لیلی کرمیلی و هرتصل نامدار
هدی نعمت زاده و تدی کاشی نژاد
میرا رمضان (بهنام) و مایکل خزان
مونیک شفیعیان و نیکی کمالی
ساریت ارفع کهن و یونا دیلمانی
دافنا حکیمیان و بهزاد آشر

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

ریچل (ناز) و شلومو نوریئلی
دافنه و ادوارد کردوانی
طووا و جاشوآ اپستاین
رینا و اهرون ایلیان
شیوا و مارتین حکیمیان
کاترین و بنی نامدار
اویتال و جیکوب رحمانان
دانیلا (کرملی) و روی گمل
سپیده و آلفرد روبنی

تلاش نازی ها برای از میان بردن قوم یهود فراموش نگردد.

کمیته جوانان ضمن توصیه به همگی برای دیدن این نمایشنامه از خانم تینا نامدار بخاطر زحماتشان سپاسگزاری مینماید.

کلاسهای فارسی

کمیته سن و مذهب کمیته جوانان اقدام به برگزاری کلاسهای نوشتن و خواندن فارسی نموده است. این کلاسها توسط معلم با تجربه خانم «شهناز صابر» تدریس میشوند. این کلاسها مرتبا" به سطوح بالاتری توسعه پیدا میکنند. علاقمندان میتوانند با آقای آلن حکیمیان تماس حاصل نمایند. شرکت در این کلاسها برای کلیه سنین آزاد است. بدینوسیله ضمن تشکر از زحمات آقای آلن حکیمیان، به اولین فارغ التحصیلان ترم اول تبریک میگوئیم.

کلاسهای زبان فارسی

شباتون

امسال برنامه شباتون کمیته جوانان در هفته آخر ماه فوریه در هتل پارامونت نیویورک برگزار شد. بیش از ۱۰۰ تن از جوانان جامعه به همراه ربای «دیوید کلایمن» در این شباتون شرکت کردند.

در این شباتون جوانان ضمن استفاده از محیط آرامی که در اختیار داشتند از برنامه های ورزشی و تفریحی زیادی نیز لذت بردند. گروهی از جوانان نمایشنامه ای تحت عنوان «قطار ۲۷ :۶» اجرا کردند که کنایه ای بود به صحبت هائی که در قطار لانگ آیلند صورت میگیرد. کمیته جوانان از آقایان آلن حکیمیان، هربرت لیوی و کامیار لیویئیم که این نمایشنامه را نوشته بودند تشکر مینماید. همچنین از کلیه شرکت کنندگان در این شباتون برای کاودهایشان بمبلغ ۱۵,۰۰۰ دلار سپاسگزاری مینمائیم.

کلیه عایدات این شباتون به نفع سازمان هتسالا و سازمانهای خیریه دیگر بمصرف میرسد. کمیته جوانان همچنین از همکاری ربای «دیوید کلایمن» و خانواده هایشان تشکر میکند.

سرپرستان این گروه عبارت بودند از خانم و آقای بابک عبداله زاده، خانم و آقای موریس عزیز، خانم و آقای ژرژ دیلمانی، خانم و آقای رامین عبرانی، خانم و آقای ولی عبرانی و خانم و آقای آلن حکیمیان.

عده ای از شرکت کنندگان در شباتون کمیته جوانان

عده ای از شرکت کنندگان در شباتون کمیته جوانان

کلوب فرهنگی

بیش از ۱۲۰ نفر از اعضای کلوب فرهنگی به دیدن نمایشنامه انگلیسی "Belind Date & The Vedding" رفتند. این نمایشنامه که در باره قرار ملاقاتهای ایرانی و روابط دهه ۹۰ بود، در روز یکشنبه ۱۵ فوریه در دبیرستان Great Neck North اجرا شد. این نمایشنامه بمنظور نشان دادن نارسائی های یهودیان ایرانی و آمریکائی بطور طنزآمیزی نوشته شده بود. کلیه شرکت کنندگان از این نمایشنامه لذت بردند و با بسیاری از نکات آن که در مورد یهودیان ایرانی بود کاملا" آشنائی داشتند.

یهودیت و علم مدرن

در تاریخ ۲۲ فوریه کمیته جوانان با همکاری سازمان مورا از دانشمند فیزیک اتمی دکتر «جرالد شرودر» دعوت بعمل آورده بود تا در زمینه یهودیت و علم مدرن سخنرانی ایراد نمایند. دکتر «شرودر» که درجه دکترای خود را از دانشگاه «ام–آی–تی» دریافت کرده است و بیش از ۳۰ سال در تحقیق و تدریس تجربه دارد. سخنرانی این دانشمند در باره توراه و اکتشافات علم مدرن از جمله تئوری تکامل بشر و تئوری «بیگ بنگ» و هم هماهنگی و تطبیق دانش جدید با توراه بود.

بیش از ۱۵۰ تن از اعضای جامعه در این سخنرانی شرکت کرده بودند و همگی از این هماهنگی علم و توراه حیرت زده شده بودند. آن عده از افرادی که امکان شرکت در این سخنرانی را نداشتند میتوانند از کتابهای ایشان استفاده نمایند. بدینوسیله کمیته جوانان از سازمان مورا بخاطر همکاری ایشان برای این سخنرانی تشکر مینماید. همچنین از آقای «اویگدور لیوی» بخاطر معرفی «دکتر شرودر» و کمک در برگزاری این برنامه صمیمانه سپاسگزاری مینماید.

فستیوال فیلمهای ایسرائلی

روز سه شنبه ۳ مارچ کلوب فرهنگی کمیته جوانان به تماشای فیلم کمدی "Mr. Brum" در فستیوال فیلمهای ایسرائل رفت. شخصیت اصلی فیلم که فقط ۹۲ دقیقه به پایان زندگی خود وقت دارد، خود را از زندگی و خانواده خود بطور کمدی جدا میسازد. کارگردان و هنرپیشه اصلی فیلم «آسی دایان» پسر قهرمان جنگهای ایسرائل «موشه دایان» در این شب شخصا" در فستیوال شرکت داشت و پس از پایان فیلم به سئوالات تماشاگران پاسخ داد. این فیلم در چهاردهمین فستیوال فیلمهای ایسرائل که در منهتن برگزار میشد به روی پرده آمد. بار دیگر از خانم تینا نامدار بخاطر برنامه ریزی موفقشان تشکر مینمائیم.

سفر ایسرائل ۱۹۹۸ کمیته جوانان

ثبت نام اولیه سفر ایسرائل کمیته جوانان تکمیل شد و بیش از ۴۰ تن از جوانان برای این سفر ثبت نام کردند. در این سفر که سه هفته بطول می انجامد جوانان از بیشتر نقاط ایسرائل دیدن میکنند. در سفر امسال که مصادف با پنجاهمین سالگرد کشور ایسرائل میباشد جوانان از برنامه های مخصوصی نیز برخوردار میباشند. بخاطر استقبال زیادی که از سفر امسال بعمل آمده امکان دارد که دو گروه برای این مسافرت در نظر گرفته شوند. علاقمندان به سرپرستی این گروه ها میتوانند با آقای اهرون بصلئلی و یا دوشیزه دینا رفیع نیا تماس حاصل فرمایند.

سالن ورزشی کمیته جوانان

کمیته ورزش و سلامتی کمیته جوانان مدتهاست که در تکمیل ساختمان سالن جیم کنیسای جدید در لانگ آیلند همکاری دارد. این سالن با زمین چوبی بسیار عالی و حلقه های بسکتبال و دیوار مخصوص «پدل بال» مجهز بوده و اندازه های قانونی آن آمادگی برگزاری مسابقات رسمی را نیز دارد. این سالن با برنامه های گوناگون بسکتبال، والیبال، فوتبال آسیایی و اروپائی، پدل بال، کلاسهای آروبیک و ورزشهای دیگر آماده بهره برداری توسط خانمها و آقایان در هر سن و سال میباشد. برای دریافت برنامه این سالن و یا همکاری در برنامه ریزی آن لطفا" با آقایان روبرت بثلی و یا بهروز عزیز تماس حاصل فرمائید.

کمیته جوانان در «اینترنت»

آدرس خط کامپیوتری کمیته جوانان www.MYCweb.com میباشد. از پیام حکیمی و سایمون نسیمی که برنامه اولیه این خط را طرح ریزی کرده بودند تشکر مینمائیم. برای اطلاعات بیشتر در این زمینه با آقایان ریموند حکیمیان، بهروز عزیز، یا رامین رحمانان تماس بگیرید.

رژه استقلال ایسرائل

برنامه هائی از طرف کمیته جوانان برای رژه روز استقلال ایسرائل که امسال مصادف با پنجاهمین سال آن است در دست تدارک میباشند. یکبار دیگر از جوانان ۱۳ الی ۱۹ ساله جامعه دعوت میکنیم در این مراسم در ماه مارچ شرکت نمایند. برای اطلاعات و یا همکاری لطفا" با دینا کمالی و رانی زر تماس حاصل فرمائید.

گزارش کمیته بانوان

از: آنا کرملی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

برمیتصوای جماعتی ۱۹۹۷

در روز یکشنبه ۹ نوامبر جشن برمیتصوای جماعتی برای ۲۰ نفر از نوجوانان جامعه و خانواده ها و منسوبین آنها در سالن جشن های مجموعه شعره طوا برگزار گردید. در این برنامه میهمانان با شام و موسیقی و رقص سرگرم شدند. آقای نسیم بصلیان برای میهمانان سخنرانی کردند و دعای خیر از طرف هاراو بن حئیم قرائت گردید. بعد از آن برنامه با مراسم روشن کردن شمع و اهدای جوائز به پایان رسید. شرکت کنندگان در مراسم برمیتصوای امسال به ترتیب الفبای انگلیسی به قرار زیر میباشند:

تونی عزیز، ادم بصلئلی، دانیل بصلئلی، آرش بصل (رحیم اف)، شان بهنام، جوئی کهن، استیون عبرانی، نیل حکیمی، جکی حکیمیان، نیکی حکیمیان، رادنی کمالی، جاناتان کاشانیان، ژوزف کاشی ملاک، سایمون لیوی، بنیامین لیویان، ناتان لیویان، مشه ماشیح، آلکس محبان، ایلان نسیمی، جیسون رحیمی، جاناتان زبولانی و مایکل زر.

در روز شبات بعد از جشن، جوانان برمیتصوا در کنیسای شعره طوا به جماعت معرفی شدند و برنامه شیرای جماعتی برگزار گردید.

کمیته بانوان بدینوسیله به یک یک جوانان برمیتصوا تبریک گفته و زندگی پر از سلامت و سعادت برای ایشان آرزو میکند. همچنین از کلیه کسانی که در ترتیب این برنامه زحمت کشیده اند قدردانی مینماید. با تشکر مخصوص از کمیته تلمود توراه که هر سال جوائز پرقیمتی مثل کتابهای دینی و تهیلیم به جوانان اهداء میکند.

جمع آوری اسباب بازی بمناسبت حنوکا

امسال برای اولین بار کمیته بانوان برنامه جمع آوری اسباب بازی را برگزار نمود. طی این برنامه که در روز یکشنبه ۱۴ دسامبر در مرکز تلمود تورای لانگ آیلند برگزار گردید، تعداد زیادی اسباب بازی سالم و قابل مصرف از طرف صدها کودک جامعه اهداء شد که به سازمان «اُهل» فرستاده شد. این هدایا برای کودکان بی بضاعت در جشن حنوکا بمصرف رسید. کمیته بانوان از کلیه کسانی که با هدایای خود حنوکا را جشنی خاطره انگیز برای بسیاری از کودکان نمودند تشکر مینماید.

جشن برمیتصوا جماعتی

ورزش و تفریحات سالم

هر سال کمیته بانوان برنامه عضویت اعضای جامعه را در یکی از کلوب های ورزشی گریت نک با نرخ مخصوص ترتیب میدهد. در این برنامه که بمنظور آشنائی جامعه محترم به مراکز ورزشی و اهمیت ورزش و سلامتی بدن در هر سنی میباشد، تعداد زیادی از افراد جامعه شرکت کردند. بدینوسیله از طرف خانم ژیلا هزقیا و آقای روبرت بصلی، سرپرست کمیته ورزش کمیته جوانان، تشکر مینمائیم.

ایلانوت

هر سال کمیته بانوان برای تهیه سبدهای ایلانوتی به کمیته تلمود توراه کمک میکند. امسال نزدیک ۴۰۰ سبد برای کلاس های تلمود تورای کوئینز و گریت نک تهیه شد. سبدهائی شامل خشکبار و شیرینیجات بمناسبت ایلانوت جشن درختان به کودکان هدیه شد.

گزارش کمیته جوانان

از: سایمون نسیمی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

مرامنامه کمیته جوانان

پس از ماهها بحث و گفتگو بالاخره کمیته جوانان مرامنامه ای تهیه کرده که نمودار خط مشی آن در سالهای آینده میباشد. در این مرامنامه مسئولیت کمیته جوانان بدینطریق تعریف شده است: کمیته جوانان مشهدی خود را وقف حفظ و ترویج فرهنگ و سنن یهودی سفارادی و مشهدی از طریق برنامه های مذهبی، صیونیستی، آموزشی، اجتماعی و نشریات خود مینماید. برای رسیدن به این هدفها ما به کمک کلیه جوانان جامعه احتیاج داریم تا با شرکت در برنامه های ما و مطالعه نشریات و کمک در بعمل آوردن ایده های جدید، ما را یاری نمایند تا قوی باقی مانده و بتوانیم به توسعه خود ادامه دهیم.

کنسرت «اویگدور گزال»

در تاریخ ۲۰ دسامبر، کلوب فرهنگی کنسرت «اویگدور گزال» را به مدرسه گریت نک نورت آورد. اویگدور گزال چند قطعه از آخرین آهنگهای خود را اجرا کرد. این برنامه بیش از ۲۰۰ تن از جوانان را که از کوئینز و لانگ آیلند می آمدند در بزرگداشت جشن حنوکا به همراهی موزیک یهودی و مدرن اویگدور گزال به دور هم جمع نمود. از آقای بنی همتیان و خانم دینا رفیع نیا برای برگزاری این برنامه صمیمانه تشکر مینمائیم.

نمایشگاه ماهیت برلیان

کلوب فرهنگی در روز یکشنبه ۲۱ دسامبر از نمایشگاهی در موزه تاریخ طبیعی منهتن در مورد ماهیت برلیان دیدن کرد. این نمایشگاه قسمتهای مختلف تکامل برلیان، معادن، استخراج و نقش برلیان در تاریخ، هنر، مُد، و ادبیات و موارد استفاده آن در تکنولوژی مدرن را نشان میداد.

چندین برلیان معروف از جمله دایموند طلایی و زرد «تیفانی» که ۱۲۸/۵۱ قیراط وزن آن میباشد و برلیانی که توسط ریچارد برتون به الیزابت تایلور هدیه شده بود در معرض تماشای شرکت کنندگان گذاشته شده بود. این برنامه بسیار جالب و سرگرم کننده با استقبال خوبی روبرو شد. برای برنامه های دیگر کلوب فرهنگی لطفا" به ماهنامه هخودش رجوع نمائید.

سفر اسکی کمیته جوانان

سفکر اسکی

امسال روز یکشنبه ۱۱ ژانویه کمیته ورزش و سلامتی کمیته جوانان سفر سالیانه اسکی خود را به «کوههای ویندهام» انجام داد. یک اتوبوس از جوانان اسکی باز جامعه در هوای بسیار عالی روز خوشی را در کنار یکدیگر گذرانیدند. نظر به استقبال زیادی که از این برنامه بعمل آمد کمیته جوانان سفر دیگری را در روز ۲۹ مارچ در همان نقطه برنامه ریزی کرد. از پیام حکیمی برای ترتیب دادن این سفر تشکر مینمائیم.

دفترچه خاطرات «آن فرانک»

در روز چهارشنبه ۲۸ ژانویه کلوب فرهنگی به دیدن نمایشنامه دفترچه خاطرات آن فرانک در منهتن رفت. در این نمایشنامه خاطرات آن فرانک آنچنان واقعی بروی صحنه آمده بود که سختی و عذابی که در دوران هولوکاست وجود داشت بوضوح احساس میشد. سخنان آن فرانک احساسات هر یهودی را برمی انگیزاند و باعث میشود که هرگز

گزارش انجمن مرکزی

از: ادوارد نسیمی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

عمده کار انجمن مرکزی ظرف ماههای گذشته متمرکز بر خاتمه کار ساختمان کنیسای جدید جامعه، برنامه افتتاح و مدیریت این مجموعه بود. طبق تصمیم سازمان مشهدی جوئیش و انجمن مرکزی، کلیه امور مربوط به اداره کنیسا تا آخر این دوره (نوامبر ۹۸) مشترکا" توسط این دو هیئت اداره خواهد شد.

۱- امور ساختمانی:

عمده فعالیت متوجه این بود که امور ایمنی ساختمان باتمام برسد تا اجازه بهره برداری از ساختمان صادر شود. بسیاری از امور تزئینی داخلی و همچنین درختکاری و تزئینات باغبانی خارج از ساختمان موکول به بعد از افتتاح ساختمان شد.

۲- مراسم افتتاح ساختمان:

ساختمان مجموعه با شرکت حدود ۲۰۰۰ براخا از اعضاء جامعه انجام گرفت. مراسم با تفهیلای "מי שברך" توسط ربای بن حئیم خوانده شد. سپس چند نفر از اعضای انجمن مرکزی و کمیته ساختمان تاریخچه مختصری از ساختمان این بنا، گزارش مختصر مالی و دورنمای آینده را مطرح نمودند. سپس ضمن مراسم خاصی بنیانگذاران اصلی مجموعه بر روی سکوی آرون دعوت شدند و مورد تشویق و سپاس همه اعضای جامعه قرار گرفتند. یکی از بنیانگذاران ضمن بیانات خود از جامعه و از دیگر مؤسسین اظهار امتنان نمود.

سپس ۱۶ سفر توراه توسط اعضای جامعه به داخل «هیخال» حمل شد و مزوزا روی درب های ورودی نصب گردید.

شهردار گریت نک و رئیس دایره ساختمانی این شهر با چند جمله کوتاه افتتاح ساختمان را تبریک گفتند و مورد استقبال مردم قرار گرفتند.

۳- مدیریت داخلی:

اداره امور داخلی کنیسا از طرف انجمن مرکزی و سازمان مشهدی جوئیش، بعهدهء آقایان میشل دیلمانی، ناصر حقیقت، بهروز حکیمیان، فتح اله همتیان، داوید هزقیا، بهرام کمالی، ادوارد نسیمی و جمشید زر واگذار شد.

آقای موتی کهنیم فعلا" بعنوان خزان و پس از اخذ اجازه ربانوت «سمیخا» به سمت راو نیمه وقت انتخاب شدند. همچنین آقایان ابراهیم آقا عزیز، موتی کهنیم، یوسف لیوی، یوسی نامدار و ایزاک اعتصامی به سمت گبائیم برگزیده شدند.

۴- مینیان های اضافی:

دو مینیان اضافی در کنیسا دایر است. سالن کنیسای هفتگی برای مینیان جوانان و زوج های جوان اختصاص داده شده و مینیان کلاسهای درس در طبقه زیرین که برای نوجوانان منظور شده است توسط همان گروهی اداره میشود که مینیان جوانان کلبه را اداره می کردند.

۵- مقررات:

گروه مدیریت کنیسا و گبائیم در باره ترتیب تقسیم براخا، شیراها، سرویس غذا و نوشیدنی و امور دیگر مقرراتی وضع کردند. هدف این مقررات اینست که نظم و آرامش لازم در محیط کنیسا حفظ شود.

۶- سالن وزرش:

آقای سیروس ایلیان، همراه با گروهی از جوانان علاقمند، برنامه وسیعی برای استفاده از سالن ورزش فراهم کرده اند که در ماه آپریل آغاز میشود.

۷- جداسازی پارکینگ شبات، زمین اضافی

برنامه اضافه کردن دو قطعه زمین اضافی به پارکینگ کنیسا تسلیم شهرداری منطقه شد تا بتوانیم محوطه مجاور ساختمان را که شبات ها بسته خواهد بود مجزا کنیم. علت خرید زمین اضافی و برنامهء جامعه ما برای نظم آتیه کنیسا ضمن ملاقاتی برای مقامات شهری توضیح داده شد.

۸- امور مالی:

انجمن مرکزی بازپرداخت وام بانکی را که برای ساختمان کنیسا دریافت کرده بود آغاز کرده است. ظرف ۶ ماه آینده این وام بازپرداخت خواهد شد. ادامه کمک افراد جامعه برای بازپرداخت این وام بسیار ضروری است.

مقاله	صفحه	مقاله	صفحه	مقاله	صفحه
سرمقاله: تقویت صیونیزم در جامعه	۱	ایسرائل در پنجاه ساله دوم	۲۲	بهداشت و پزشکی	۴۴
گزارش انجمن مرکزی	۲	از گوشه و کنار	۲۴	مخترعین و مکتشفی	۴۹
گزارش کمیته بانوان	۴	راه حل سامسون...	۲۶	خط بین المللی دوشنبه، یکشنبه	۴۷
گزارش کمیته جوانان	۵	اخبار ایسرائل	۲۹	نامه های قلابی به حکیم باشی	۴۸
اخبار جامعه	۸	گزارش جشن مدرسه سفارادی	۳۲	پرسشنامه قلابی	۴۹
تبریکات	۹	تعلیم و تربیت مؤثر کودکان	۳۴	جدول و سرگرمی	۵۰
مراسم افتتاح کنیسای جدید جامعه	۱۰	پانوراما ی قرن	۳۷	عطر شکوفه ها	۵۱
تاریخ کشور ایسرائل	۱۶	شما و مگیلا	۴۲		

شرح عکس های روی جلد:

– صحنه هائی از مراسم افتتاح کنیسای جدید جامعه در گریت نک
– نقاشی «تولد دوباره ایسرائل» اثر سالوادور دالی

شرح عکس داخل جلد:

– شرکت کنندگان در جشن برمیتصوای جماعتی، نوامبر ۹۷

در باره ترتیب نشستن در کنیسا

همانگونه که پیش بینی میشد، ترتیب نشستن در کنیسای مشهدی جوئیش سنتر، برخوردها، دلگیری ها و گلایه هائی از جانب اعضای محترم جامعه بدنبال داشت. بنظر میرسد که عمدهء این شکایتها و ناراحتی ها در نتیجهء شایعات بی اساس یا نتیجهء عدم اطلاع مردم ما از روش تعیین جا بوده است.

بمنظور رفع سوء تفاهم و کاهش دلگیری ها، انجمن مرکزی و سازمان مشهدی جوئیش، مطالبی را بشرح زیر باستحضار جامعه محترم میرساند.

۱. یک دلیل اصلی برای تعیین صندلی این بود که هر بار با باز شدن درهای ورودی، سالن کنیسا تبدیل به میدان نبرد برای تسخیر صندلی ها نشود.

۲. سالمندان جامعه و کسانیکه سابقه طولانی و پربار خدمات اجتماعی داشته اند قسمت عمده ای از صندلی های سالن را در اختیار دارند که بصورت دائم برای آنان منظور شده است.

۳. قسمتی دیگر از صندلی های رزرو شده به نشانهء سپاس جامعه از کسانیکه عمده بار این پروژه را بعهده داشته اند در اختیار این افراد گذاشته شده است. هرگز منظور این نبوده است که در خانه خدا جدائی طبقاتی ایجاد شود. چنین ادعائی زشت و ناپسند است. در حقیقت بسیاری از سخاوتمندان در مرکز و یا در ردیف های عقب کنیسا جای گرفته اند و عمده صندلی های سالمندان و خدمتگزاران در جلو کنیسا تعیین شده است. همچنین چندین ردیف کامل صندلی آزاد در جلو، مرکز، عقب و در ردیف های کناری برای استفاده عموم، آزاد گذاشته شد.

۴. تعدادی از اعضای جامعه صندلی هائی را اشغال میکنند که برای آنها تعیین نشده است.

۵. تعدادی از سخاوتمندان عمده جامعه، یک یا دو صندلی را که به آنها تعلق میگرفت بصورت آشکار یا محرمانه به دوستان یا افراد فامیل خود واگذار کردند.

۶. ما آگاه بودیم که ترتیب نشستن در کنیسا امری حساس و پر از اشکال خواهد بود. انجمن مرکزی با آگاهی از این مطلب تصمیم گرفت که بهتر است شکایت ها و اعتراض گروهی از مردم، متوجه انجمن مرکزی باشد تا اینکه در روز افتتاح کنیسا میان افراد جامعه برخورد ایجاد شود. ما میان «راه بد» و «راه بدتر» بایستی یکی را انتخاب میکردیم و آنچه بهتر بود انتخاب کردیم.

۷. بحثی نیست که دلیل اصلی و عمدهء این اشکالات، تقاضای زیاد برای تعداد محدود صندلی است. کوشش خواهد شد که این مشکل با اضافه کردن صندلی تا حد زیاد مرتفع شود. ما اطمینان داریم که دلگیری ها بزودی فروکش خواهد کرد و هر روز شاهد آرامش بیشتر و محیط دلچسب تر خواهیم بود که شایسته کنیسای جامعه باشد. ما اعتقاد داریم جامعه ما در فاصله کوتاه، این تجربه را پشت سر خواهد گذاشت و ذهن خود را متوجه مسئولیت های آینده خواهد نمود.

۸. کارت های صادر شده فقط نوعی یادداشت خصوصی برای افراد بود و لزومی نداشت بعضی ها آنرا مانند نشان افتخار در فضای کنیسا به نمایش بگذارند.

ما از همه افراد جامعه دعوت میکنیم، آنگونه که شایسته کنیسای ما است یکدیگر را با محبت، احترام، صمیمیت، تفاهم و دوستی پذیرا باشند.

انجمن مرکزی از دلگیری ها و برخوردهائی که طعم ناگواری نزد بعضی اشخاص باقی گذاشته است نهایت تأسف را دارد و نسبت به هر گونه اشتباهی که احتمالا" مرتکب شده باشد از جامعهء عزیز پوزش می طلبد. کاش راه بهتری وجود داشت.

انجمن مرکزی

מגילה Megillah مگیلا

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی

وابسته به سازمان یهودیان متحد مشهدی آمریکا

آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Rd., Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822

همکاران بترتیب حروف الفبا:

شورای نویسندگان:

مهران اعتصامی، یوسف داودزاده، میشل دیلمانی، بهروز دیلمانیان، دکتر فرخ دیلمانیان بهناز دیلمانیان، پیام حکیمی، ناتاشا نسیمی

نویسندگان همکار:

حشمت بصلی، نورا عبرانی، برنارد لیوی، روبرت لیوی، یعقوب مردخائی، ویدا نبویان

امور هنری:

روبرت مردخا

مدیریت:

بهناز دیلمانیان
ناتاشا نسیمی

نامه های قلابی به حکیم باشی:

مهران بصلی

لیست پستی آبونمان:

شیوا و شهاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

امور مالی: تونی کرمیلی

سایر همکاران:

روبرت بثلی، افشین بصلی، میچ حکیمیان، فرشاد رحمانان، لوید عبرانی، نهال نسیمیان

نمایندگان کمیته فرعی مگیلا:

پیام حکیمی، نهال نسیمیان

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند. مگیلا مسئولیت صحت کشروت مؤسسه های آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

دکتر بریوهای هارونی

Robert B. Harooni, M.D. F.A.C.G.

متخصص بیماریهای جهاز هاضمه و اندوسکوپی دستگاه گوارش

- زخم معده و اثنی‌عشر
- ورم معده و روده
- خونریزیهای معده و روده
- بیماریهای کبد و کیسه صفرا
- پولیپ وسرطان معده و روده
- پیشگیری از سرطان روده

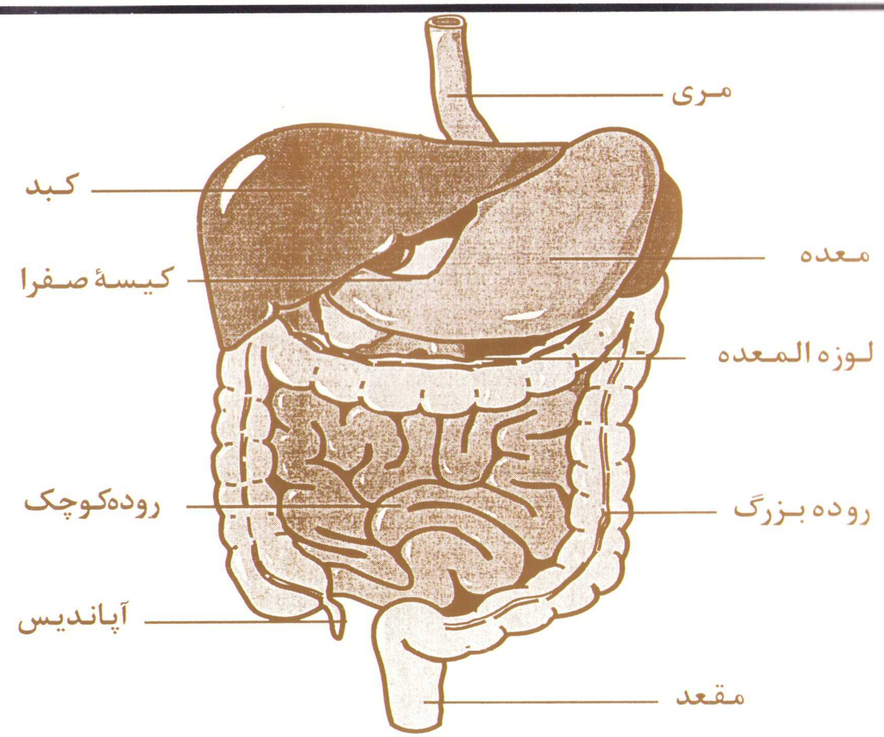

پذیرایی با تعیین وقت قبلی

55 - 16 Main St., Flushing N.Y. 11355

718 461 61 61

THE NEW YORK HOSPITAL
MEDICAL CENTER OF QUEENS

سرمقاله

تقویت صیونیزم در جامعه
در آستانه پنجاهمین سال استقلال ایسرائل

از: دکتر فرخ دیلمانیان

در بین نسلهای یهودی که در ظرف دو هزار سال پیش زیسته اند از بسیاری جهات نسل ما اقبال یا «زخوت» مخصوصی در شاهد بودن ثمریابی آرمانهای صیونیزم داشته است. اول، بعضی از ما شاهد ایجاد کشور ایسرائل بوده ایم و برخی دیگر توانسته ایم کشور ایسرائل را از سالهای اولیه استقلالش مشاهده کنیم. دیگر، ما شاهد حوادث مهم تاریخ کشور ایسرائل، شامل مراجعت یهودیان گالوتهای مختلف به ایسرائل، موفقیت های ایسرائل در جنگهائی که توسط همسایگان به آن تحمیل شد، توسعه مرزهای ایسرائل و یکپارچه شدن یروشالیم، و رشد عظیم اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی ایسرائل بوده ایم. و حالا ما این «زخوت» را هم داریم که پنجاهمین سال استقلال ایسرائل را بچشم ببینیم. امید شخصی من اینست که بتوانم در زمان حیاتم ایجاد صلح واقعی و کامل بین ایسرائل و فلسطینی ها را هم ببینم، و دعای من اینست که این صلح عملی شود حتی اگر من موفق به دیدن آن نشوم.

احتیاج به تقویت صیونیزم بین جوانان جامعه بعد از قتل نخست وزیر فقید ایسرائل اسحق رابین در نوامبر ۱۹۹۵ احساس گردید. این احتیاج در انجمن مرکزی و در کمیته جوانان مورد بحث قرار گرفت و تدارکی برای ایجاد کمیته های فرعی صیونیزم در هر دو سازمان آغاز گردید. همکاری این دو سازمان میتواند برنامه های صیونیستی پرارزشی برای جوانان جامعه ایجاد کند.

لازم به یادآوری است که برنامه «سفرهای تابستانی ایسرائل» کمیته جوانان، که در حال حاضر یکی از برنامه های اصلی صیونیستی این کمیته است، بسیار موفق میباشد. من از این فرصت استفاده کرده بار دیگر به خانواده خیّری که به این برنامه هر سال کمک میکنند و همچنین به گردانندگان این برنامه تبریک میگویم.

پنجاهمین سال استقلال ایسرائل فرصت یکتائیست که ما در آن برنامه های صیونیستی جامعه را توسعه دهیم. احساس شادی و سروری که ما در آن بسر میبریم مصداق بیشتری به شروع این برنامه ها میدهد. کودکان و جوانان ما از این برنامه لذت خواهند برد و بهره مند خواهند شد، بخصوص بخاطر آنکه هم آن عده که به مدارس یهودی میروند و هم کسانی که به مدارس دولتی (public) میروند با ایده آلهای صیونیزم توافق فکری کامل احساس میکنند. در واقع صیونیزم به این دو گروه نشان میدهد که طرز فکرشان خیلی بیش از آنکه فکر میکنند بهم نزدیک است.

پنجاهمین سال استقلال ایسرائل همچنین موقعیت بسیار خوبی است که احساسات صیونیستی را در قلب جوانان و نوجوانان بیفروزیم و تشدید کنیم. در این ایام که همهء یهودیان دنیا محبت خود را بمناسبت این جشنواره ها نثار ایسرائل میکنند، ما هم میتوانیم بیش از همیشه قلب جوانان خود را با محبت ایسرائل پر کنیم، محبتی که باعث تقویت حس یهودیت و حس غرور ملی ایشان میشود.

هیئت تحریریه مگیلا و کمیته جوانان مشهدی پنجاهمین سال استقلال ایسرائل را که تحقق آرمانهای مذهبی و ملی یهودیان در همهء ادوار تاریخ میباشد، بعموم خواهران و برادران یهودی در سراسر گیتی بویژه ساکنان کشور ایسرائل شادباش گفته صلح و بهزیستی برای این کشور و همهء جهان آرزو دارد.

مگیلا

Megillah מגילה

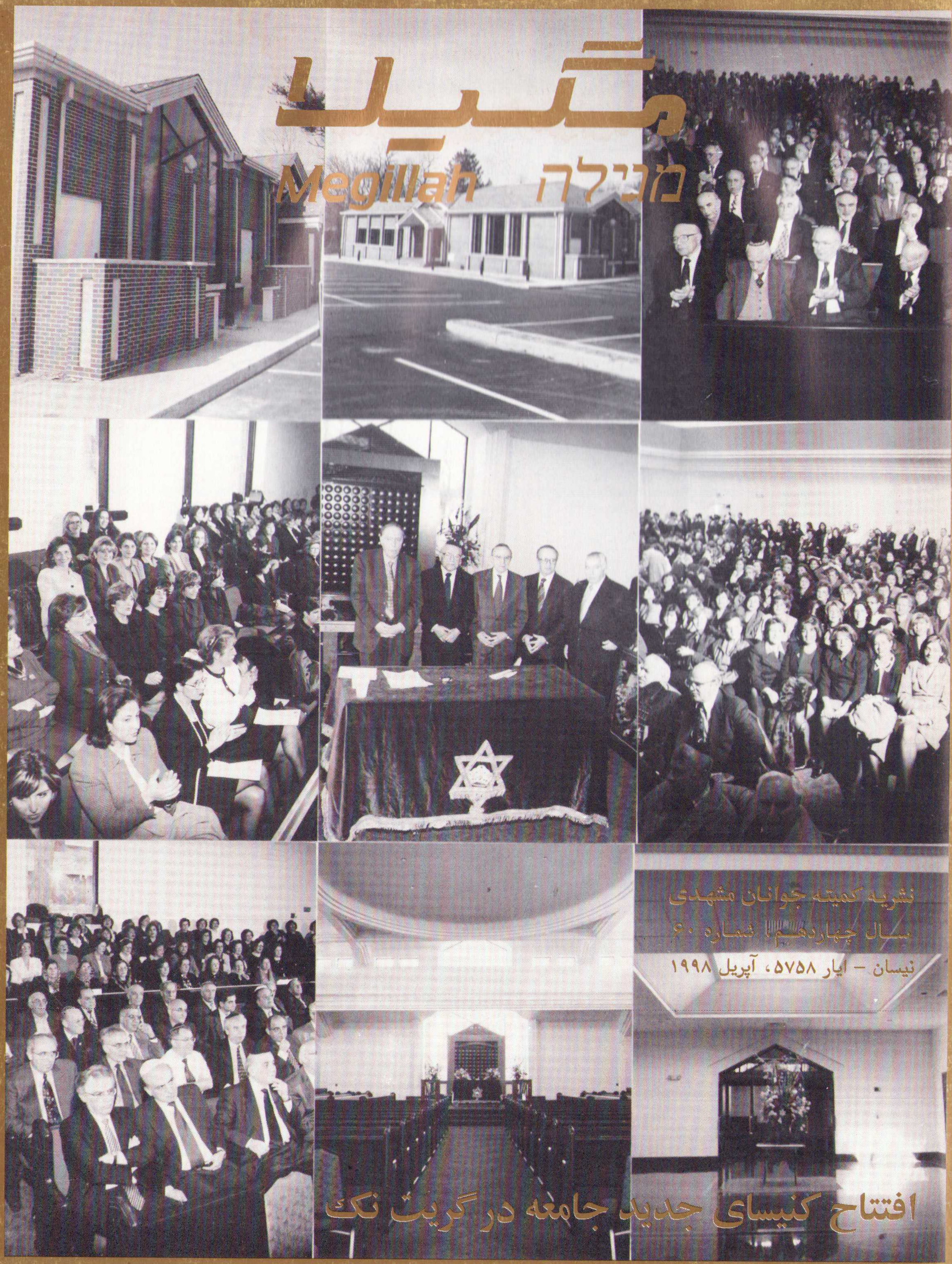

نشریه کمیته جوانان مشهدی
سال چهاردهم با شماره ۶۰
نیسان - ایار ۵۷۵۸، آپریل ۱۹۹۸

افتتاح کنیسای جدید جامعه در گریت نک